

ת"פ 6997/06/18 - מדינת ישראל נגד כסאב מטר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 6997-06-18 מדינת ישראל נ' מטר(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד טל גרשון

נגד

הנאשם

כסאב מטר (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד זידאן מטאנס

הכרעת דין

1. כתב האישום מייחס לנאשם- כסאב מטר, עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד- עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ועבירת איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1973.

2. בהתאם לכתב האישום, הנאשם מתגורר בדירה הממוקמת בקומה השנייה של בית מגורים באעבלין (להלן: "הדירה"). ביום 23.5.18 החזיק הנאשם בדירה, על הרצפה סמוך לחדר השירותים, סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 62.85 גרם נטו בתוך שקית, וכן החזיק בנפרד על הרצפה בסמוך לחדר השירותים סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 2.41 גרם נטו בתוך ניילון נצמד וכל זאת שלא לצריכתו העצמית וללא רישיון מאת המנהל. בנוסף, החזיק הנאשם בסלון הבית 5 משקלים דיגיטאליים. במעמד חיפוש שבוצע בדירה, ביום 23.5.18, הנאשם איים על השוטר בויס לוי שלקח חלק בחיפוש, בכך שאמר לו שהוא ישב במאסר אבל כאשר ישתחרר עוד יפגוש אותו ושעבלין קרובה לקריית אתא.

העדות בבית המשפט

3. העד, רס"ר אלון קרביץ, בלש במשטרה מזה כארבע שנים, סיפר בעדותו באשר לאירוע-"זה היה בשעות שלפנות בוקר, היה דוח פעולה שרשמתי. הגענו לשם בעקבות צו חיפוש של ביהמ"ש השלום בעכו. הגענו לשם, מטרת החיפוש הייתה לסמים, הזדהינו כשוטרים, הצגנו לנאשם את ההעתק של צו החיפוש. שאלנו אם הוא רוצה לזמן עדים, יחד איתם התחלנו את החיפוש בבית. בזמן הזה הנאשם כבר היה אזוק, והתחלנו את החיפוש בבית. במהלך החיפוש נתפסו חומרים החשודים כסם, בשטח אנחנו לא יכולים לדעת מה סוג הסם, נתפס כדור 9 מ"מ וכפי

שהוצג בכתב האישום זה לא קשור לכתב האישום. אני לא ראיתי את כתב האישום, נתפסו חומרי אבקה שחשודה כסם". העד הוסיף שנתפסו משקלים דיגיטליים, טלפונים וסכום כסף גדול, כמפורט בדוח הפעולה. לטענתו, סכום כסף בסך 15,000 ₪ נתפס על ידי עד אחר בנוכחות הנאשם וחומרי אריזה בכמות גדולה צולמו על ידו. העד אישר את ת/5- צו החיפוש, את ת/7 דוח הפעולה שנערך ואת ת/19- תמונות ודיסק שצולמו (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 5 ש' 29).

4.

העד התבקש להסביר בעדותו מה רואים על פי הסדר מימין לשמאל והשיב-"בתמונה הראשונה מצד ימין עליון רואים תמונה של פתח האסלה, את קו המים ומתחת בתחתית רואים את אחד הפינים של הטייזר, משמאלו עליון רואים את חומרי האריזה, קופסאות בארון המטבח, ימין תחתון תמונה נוספת של האסלה, ושמאל תחתון זה שברים שחורים הם שברי זכוכית שהיו כתוצאה מהכניסה לבית הנאשם ונמצא בסלון הבית. בדף השני בימין העליון ניתן לראות שפה נתפס אחד המוצגים כדור 9 מ"מ על שולחן השיש. בשמאל העליון תמונה נוספת של חומרי אריזה, שירותים איפה שנמצא חלק מהפין של הטייזר, הכדור נמצא בתמונה הימנית עליונה בעמוד השלישי, שמאל עליון זה חלון שבור של חדר שינה בעמוד השלישי, בתמונה הימנית התחתונה זה הכדור סמוך לדלי ושמאל תחתון זה קופסת פלסטיק שנחזה כאבקה וסם, בעמוד הרביעי בימין העליון רואים את הדלת הראשונה, דלת עץ שנשברה כתוצאה מכניסה לבית של הנאשם, דלת זו מכניסה אותנו לסוג של לובי שמובילה לדלת בתמונה השמאלית העליונית, הדלת הראשית של ביתו של הנאשם. בתמונה הימנית התחתונה רואים מה שמסומן בעיגול שולחן השיש בחנייה הייתה בו שקית ניילון מגולגלת. בשמאל התחתון זו דלת ברזל שגם היא נתפסה בכניסה לבית. כשאנו נכנסים אנו נמצאים בקומת קרקע קומת החנייה, בלי דלתות. הכיור פתוח בקומת החנייה. אחרי זה הדלת הראשונה זו דלת עץ, שרואים בתמונה הימנית העליונה, ברגע שפותחים אותה רואים את הדלת בשמאל עליון וסמוך אליה מצד ימין זה הדלת ברזל, סורגים. בעמוד החמישי אנו רואים בימין עליון איפה שמסומן האיקס זו המדפסת של הנאשם, שמאל עליון זו תמונה יותר רחוקה, ימין תחתון ושמאל תחתון זו קומה השנייה שבו הנאשם גר. בעמוד השישי שמאל עליון זה תמונות שממחישות את הנזק של הכניסה לסלון שנעשה על ידי הכוחות שנכנסו. לשאלת בית המשפט מה ששוכב על הרצפה בתמונות האלה זו מעין דלת הזזה שמצד ימין שלו נמצאת הדלת סורגים שהיא ירוקה" (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 6 ש' 19).

5.

ב"כ המאשימה הציגה סרט שסומן ת/21 וצולם על ידי העד שפירט בהקשר זה-"לשאלת בית המשפט אני צילמתי את הסרטון לאחר הכניסה לבית, כמה דקות לאחר הכניסה. הדלת פלדלת היא הדלת הראשונה. הדלת עץ היא הדלת השנייה ודלת הסורגים הירוקה היא השלישית, אנו שברנו את דלת הפלדלת כדי להיכנס, לגבי עקירת הדלת זה לא קשור אליי. לפי הסרטון אפשר לראות שהציר פתיחה של הדלת לא מוביל לכיוון כניסה הבית אלא לכיוון הלובי הזה. זה בעצם באותו הקיר. זו דירתו של הנאשם, אחרי דלת הסורגים. גם אחרי דלת הפלדלת. לשאלת בית המשפט לגבי החלונות זה בנוגע לעדים אחרים. בסרט השני מצולם הארון בכניסה למטבח, צילמתי את חומרי האריזה שנמצאו בארון". כאשר הוצג לעד דוח

החיפוש- ת/8, בחתימות עורכי החיפוש אישר שהוא חתום במספר 2 בסוף הדוח (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 22-32).

6. בנקודה זו, ביקשה ב"כ המאשימה להסביר והעד יצא מהאולם. ב"כ המאשימה פירטה כדלקמן:
"על בסיס מידע מודיעיני הוצא צו חיפוש על ידי בית משפט השלום בעכו ב-3.5.18. מועד האירוע היה ב-23.5.18, יחידה מיוחדת של מג"ב הגיעה על מנת לבצע את הכניסה לבית, יש חיסיון על כל הפעילות והאמצעים והזהיו של אותם אנשים, הם יעידו כאן בהתאם לחיסיון. הם במסגרת הכניסה לבית נכנסו ללא התראה מוקדמת דרך החלונות והדלתות, שלושה אנשים. כשאחד מהאנשים נכנס דרך חלון השירותים ואז ראה את הנאשם לטענתו הוא ראה אותו כשהוא מנסה להדיח באסלה חומר מסוים, שם הייתה ההיתקלות הראשונה עם הנאשם והוא נורה על ידי אותו לוחם באמצעות חץ טייזר והנאשם נפגע ונפצע והובהל לטיפול רפואי. כשאותה יחידה סיימה את הכניסה לבית והנאשם נאזק ונעצר, במקום היה גם אחיין שלו שאמור להעיד היום בשם ג'ורג' שישן, הוא גם היה בבית ונעצר ונאזק. אז הגיעו העדים שמעידים היום שהם מתחנת שפרעם מהבילוש וערכו שם את החיפוש. הם הציגו את הצו, שמאפשר כניסה ללא התראה מוקדמת, ואז הם הציגו את הצו על מנת לבצע את החיפוש. בתמונה הבחור שמצולם על המיטה זה האחיין. הם הציגו את צו החיפוש לנאשם והוא ביקש שהאחיין יהיה עד לחיפוש ואז נערך החיפוש בבית ונמצאו המוצגים" (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 5-18).

7. בהמשך חקירתו אישר העד שג'ורג' חתם על צו החיפוש. העד נשאל בנוגע להתנהגות הנאשם במהלך החיפוש ופירט-"כשהגענו לשם הנאשם כבר היה אזוק, הוא נמצא בחדר שינה שלו, מצד ימין לכניסה הראשית בדלת הברזל, לאחר שהזדהינו בפניו שאנו שוטרים ומסרנו לו את ההעתק והסברנו לו שהוא יכול לזמן עדים, הוא זימן את ג'ורג' שזה האחיין שלו שהיה בחדר הסמוך. כמובן הנאשם היה נסער וכשנכנסנו לחדר שינה כשהתחלנו את החיפוש הוא זימן את ג'ורג', היינו בחדר שינה ראש צוות שלי, רכז מודיעין ובלש אחד נוסף, גם הקצין שלי היה נוכח שם אם איני טועה, היינו סך הכל ארבעה. הנאשם פנה לרכז מודיעין בשם בוויס ואיים עליו ואמר שהוא יודע איפה הוא גר ועוד איזה משפט שרשמתי, משהו לגבי שהוא יצא מהכלא, רשמתי את זה בדוח הפעולה הנוסף שלי ישר שהגעתי למשרד (ת/9)". העד אישר שת/9 נכתב על ידו. לשאלת בית המשפט השיב העד שכמה דקות זה לאחר שנורה בטייזר וכי מדובר בדקות. לשאלת בית המשפט האם נפל בשירותים, השיב שבאקט זה לא היה נוכח וכשהגיע הוא כבר היה בחדר שינה. עוד השיב לשאלת בית המשפט שבחדר השינה היה האחיין ולאחר מספר שניות הגיע רכז מודיעין והם היו ארבעה בחדר (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 8 ש' 19).

8. בחקירתו הנגדית אישר העד שהוא משרת במשטרה מזה כארבע שנים. העד השיב שמדובר בפעם הראשונה שהוא משתתף בחיפוש בבית הנאשם הספציפי והשיב שלא היתה לו היכרות מוקדמת עימו. העד שלל שכל הכוחות הגיעו יחד ופירט-"אני הגעתי בשלב השני אחרי הכניסה של מג"ב. הבנתי את השאלה, אני הגעתי עם שאר הכוחות, בשלב השני. אני הייתי שם בחוץ, אבל יש להבהיר

שלא הייתי נוכח לפריצה". העד נשאל מדוע לא צילם את אירוע הפריצה עצמו והשיב שיש דברים שאסור לחשוף. העד נשאל האם קיבל הנחיה כזו וטען שידע ומיוזמתו לא צילם. העד נשאל האם במהלך החיפוש נתפס כסף והשיב שכן, ע"י עד אחר- ראש צוות. העד נשאל מי ספר את הכסף והשיב שע"י ראש צוות שספר את הכסף מול הנאשם. העד אישר שחלקו בחיפוש היה כפי שהצהיר. עוד נשאל מי היה איתו מצוות הבילוש והשיב שכולם היו מלבד שני בלשים. העד נשאל מה היה חלקו של כל אחד ופירט-"**לגבי הבלשים היה את ראש הצוות כפיר יחד עם הבלש יוסי עריכה, שהגיעו עם הובלה של דץ ואייזנקוט ונכנסנו לדירה ובמהלך כל החיפוש ערכנו חיפוש בבית, תפסו את המצגים כמו שמופיע בדוח הפעולה ולאחר מכן הבלשים דץ ואייזנקוט הונחו על ידי הקצין שנכח בשטח לקחת את הנאשם לטיפול רפואי**". כאשר הוצגו לעד תמונות של המקום, שאינן חלק מחומר החקירה וצולמו על ידי ההגנה, העד אישר שמדובר באותה דירה. כאשר הוצגו לעד תמונות של השירותים והאסלה השיב העד שהוא רואה "**אסלה, ניאגרה, כתמי דם על האסלה ועל הניאגרה**". התמונה של האסלה הוגשה וסומנה 1/1. העד נשאל מדוע הוא לא תיעד את כתמי הדם והשיב-"**בצילומי סטילס זה מופיע. לא היה לי כוונה לתעד את החלון. צילמתי את זה בצורה כזו, תיעדתי את הדם בצילום סטילס**" (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 10 ש' 10).

9. העד נשאל מתי קיבל תדרוך והשיב שבשעות המוקדמות של אותו לילה. עוד נשאל מתי נודע לו על קיומו של הצו כנגד הנאשם והשיב שמספר ימים קודם לכן. העד נשאל האם יצא לו לעיין בצו והשיב שכן ושראה אותו באותו יום. העד אישר שידע על קיומו יום יומיים לפני כן ע"י ראש צוות המפקד הישיר שלו כפיר. העד לא ידע להסביר מדוע הצו ניתן ביום 3.5, בעוד שהחיפוש בוצע לאחר 20 יום שטען שיתכן ומדובר בצרכי עבודה. כאשר נאמר לעד שבצו כתוב שהחיפוש ייערך בפני שני עדים, בעוד שמהדוח שלו עולה שהוא נכנס יחד עם הבילוש וראה שני בני אדם אזוקים והשיב-"**לא, העד לא היה אזוק באותו רגע**". העד אישר שמהרגע שנכנסו הכל היה בשליטה. העד נשאל האם לא היה חשש להעלמת ראיות שכן הכל היה בשליטה והשיב-"**את זה אני לא יכול להגיד. לשאלת בית המשפט למה אני יכול להגיד את זה אני משיב שבשלב שאני נכנסתי היה הקפאת מצב, הנאשם היה אזוק ועד אחר נוסף, מבחינת העלמת ראיות, מתוקף נסיוני בעבודה לא הייתה אפשרות להעלמת ראיות באותו שלב**". העד אישר שלא בוצע חיפוש עד השלב בו הגיע, הזדהה ואמר שרוצים לערוך חיפוש. העד נשאל לגבי התקהלות קרובי המשפחה ואישר שהיו קרובי משפחה בחזית של הבית בחוץ. העד נשאל מדוע אם ככה לא הובא עוד עד והשיב-"**היה עד נוסף ג'ורג', בסך הכל היו נשוא הצו ועוד שני עדים. לא היה צורך בעד נוסף כי לא בוצע ולא יבוצע חיפוש ללא עד. בנוכחות עד אלא אם כן הצו מטיל אחרת**". העד נשאל מדוע הם לא זימנו עד נוסף שיהיה עד לחיפוש והשיב-"**המפקדים החליטו שזה מה שקורה כרגע ולא היה צורך בעד נוסף. לשאלת בית המשפט לא היה עד נוסף, היה רק את האחין. זו הבחירה של נשוא הצו הוא יכל לבקש עוד מישהו. אם הנאשם באותו רגע רצה מישהו יכולנו להביא אותו**". ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם בחר שרק ג'ורג' יהיה עד לחיפוש והפנתה לת/7 בשורה 11 (עמ' 10 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 11 ש' 23).

10. העד הופנה לעדות של האחין ג'ורג' בחקירתו במשטרה מיום 23.5.18 בדף השני בשורות 5-8 שם

אמר שישן בחדר על המיטה ואז נכנסו מהר, שברו חלונות, הוציאו אקדח ואמרו לו לעצור, שמו אותו על הקיר ואמרו לו להסתובב, שמו אותו בחדר שלו והוא לא ראה מה קורה. בהמשך בשורות 14-15 נשאל האם ראה מה מצבו של העד במהלך החיפוש. העד הסביר- **"תמונה אחת שווה אלף מילים, בסרטון ניתן לראות שאותו ג'ורג' שטען שהוא נמצא מול הקיר לאורך כל החיפוש ניתן לראות בסרטון שאותו ג'ורג' יושב על הספה ומדבר עם אחד השוטרים ומתלבש"**. העד נשאל האם הוא יושב על הספה ולא זו והשיב שדוח הפעולה שלו הוא מהרגע שהוא נכנס לחדר ואינו רושם דברים שנעשו ע"י שוטרים או כוחות אחרים. העד נשאל האם יכול להיות מצב שאותם חומרים נתפסו ליד העד והוא היה עד לחיפוש הזה והשיב שחלק מהמוצגים נתפסו בפניו של הנאשם וחלק מהמוצגים נתפסו בפניו של ג'ורג'. העד הופנה לת/9 שם איים הנאשם על בויס. העד נשאל מדוע רשם את הדוח רק ביום 29.5 והשיב שדובר בבקשה של החוקר שמנהל את התיק. העד נשאל האם יתכן שדובר בבקשת השלמה מטעם הפרקליטות והשיב שהוא לא מדבר עם הפרקליטות אלא עם הצוות. העד אישר שאם לא היה מתבקש ע"י החקירות, לא היה לו צורך לכתוב זאת (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 25-עמ' 12 ש' 20).

11. בחקירתו החוזרת נשאל העד לגבי זה שחלק מהמוצגים נתפסו לפני ג'ורג' וחלק לפני הנאשם ופירט- **"הנאשם לא יכול להיות בכל מקום, על אחת כמה וכמה שיש עד נוסף בבית, שהחיפוש נערך הבלשים מבצעים חיפוש בפני הנאשם, אם נתפס משהו אז נתפס, לצורך העניין כמו הכסף שנתפס ובמקביל נערך גם חיפוש בשאר מקומות בבית כמו לצורך העניין חדר השינה של הנאשם ובחדר השינה השני היה האחין של הנאשם. אני יכול להיות איפה שאני רוצה כל עוד העדים נוכחים בחיפוש. אם אני מבצע חיפוש בנוכחות העדים ונתפס מוצג אני לא חייב להגיד ולהראות לנאשם מוצגים שנתפסו"**. העד אישר שבמקומות אחרים שהנאשם לא היה מי שהיה זה ג'ורג' (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 31-23).

12. העד, יוסי עריכה, סגן ראש צוות בילוש, בלש מזה כשמונה שנים וקודם לכן היה כשנתיים בסיור. העד נשאל מה הפעולות שביצע בתיק והשיב- **"מה שעשיתי באירוע עצמו של החיפוש והכניסה לבית נכנסתי קצת הכוחות, משכתי חלק מהכוחות החוצה מהכפר ואז חזרתי לקראת אמצע סוף החיפוש. לאחר מכן תיעוד שבוצע כמה ימים אחרי, יומיים שלושה אחרי של הבית, כניסה של הבית וצילום בלש שמסביר איפה נתפסו המוצגים. ערכתי דוח חיפוש, יש לי דוח פעולה"**. העד אישר את ת/8- דוח חיפוש והשיב שערך את החיפוש ושמדובר בחתימתו בסוף במספר 4. העד אישר שג'ורג' חתם בעדים. העד אישר שערך את דוח הפעולה ת/15 ואת תוכנו. באשר לת/20 השיב- **"תמונות שצולמו באותו מעמד של הצילום ווידאו, אני לא יודע אם אני צילמתי או לא אני לא יודע, צילמתי גם תמונות וגם ווידאו, תמונות אלה ספציפית אני לא יודע"**. ב"כ המאשימה ציינה כי בת/20 רועי אייזנקוט חתום אבל מן הסתם הוא מצולם ולכן הוא לא צילם. העד אישר שצילם את ת/22. עוד אישר שבסרט השני בדיסק השני הבלש אייזנקוט מראה את המקומות בהם נתפסו המוצגים והוא זה שצילם (עמ' 13 לפרוטוקול ש' 31-1).

13. בחקירתו הנגדית אישר העד שערך את דוח החיפוש. העד הופנה לדוח החיפוש- ת/15 שם כתוב

שהיה מצויד בצו חיפוש. העד השיב שאינו מצויד בצו חיפוש. העד הופנה לשורה 5 והשיב שמדובר בשני דברים שונים והדוח מתייחס ליום של הצילום. העד נשאל האם היה לו צו חיפוש והשיב-"היה צו חיפוש, אני לא יכול להציג אותו, העתק עובר לנשוא החיפוש ומי שהוציא את הצו שומר אצלו העתק נוסף, בדבר"כ החקירות. אם הועבר או לא אני לא יודע. זה השרשרת שלנו. אנו לא השתמשנו באותו צו פעמיים". ב"כ המאשימה ציינה כי יש בידה את צו החיפוש מיום 29.5.18 שהועבר לעיון הסניגור. העד אישר שבצו רשום שמטרת הצו זה לצרכי חקירה. העד נשאל מה הם ביקשו בצו והשיב שמי שמוציא את הצווים זה קציני חקירות. העד אישר שהוא 8 שנים בשפרעם. הוא נשאל לגבי הכרות עם הנאשם והשיב שמדובר בחיפוש ראשון אצלו. העד נשאל האם רועי אייזנקוט הוא זה שנטל חלק בחיפוש והשיב-"רועי הוביל את הצילום הזה מסיבה ברורה, הוא היה במהלך כל החיפוש, יכולים גם אנשים אחרים להוביל את הצילום. הוא היה מעורב בכל החיפוש וראה בדיוק איפה נתפסו הדברים ולכן בא וציין". העד הופנה לת/6- דוח הפעולה של כפיר דדון שם לא מופיע שמו של רועי כמי שהשתתף בחיפוש והסביר-"אני לא יכול להגיד מה כפיר רשם, אני יכול להגיד לך שבדבר"כ בחיפוש גם לפעמים אני מוסיף בן אדם שמות של שניים שלושה בלשים אבל יש עוד בלשים שהשתתפו וראו, יכול להיות שכפיר לא שם לב שהוא השתתף, אני רושם מה שאני רואה, הוא יודע להצביע והוא היה שם". העד נשאל האם הוא נכח בחיפוש והשיב שהוא הוביל כוחות מחוץ לכפר וחזר באמצע החיפוש וערך את הדוח. העד אישר שיצא לו לראות חלק מהחיפוש (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 15 ש' 15).

14. העד נשאל מדוע לא רשם דוח פעולה והשיב-"הגעתי לקראת השליש השלישי של החיפוש, נכון שבצורה פורמלית אני צריך לרשום דוח אבל לא נרשם, אם יבקשו ארשום את החלק שלי, בסוף ערכתי את הדוח חיפוש ולא תפסתי מוצגים". העד שלל שהיה בבית הנאשם כשנתפס סכום כסף מזומן. הוא נשאל באלו חלקים נכח והשיב-"הגעתי לקראת סוף החיפוש שהם כבר יצאו החוצה מהבית, הגעתי בשליש השלישי של החיפוש לפי מה שאני יודע, מבחינת זמנים מדויק אני לא יכול להגיד לך, אני אומר בערך, מה שאני זוכר באותו זמן הם סיימו את החיפוש בבית והחלו לבצע סריקות בחצר, זה מה שזכור לי". העד הופנה לת/5- צו החיפוש המקורי מיום 3.5.18 ואישר שקיבל תדרוך כמו שאר הבלשים בטרם היציאה לפעילות. העד נשאל האם ראה את הצו והשיב שלא ראה ולא הציג את הצו שלא היה ברשותו. העד אישר שידע על קיומו וידע שיש פעילות. העד אישר שהשתתף בעשרות חיפושים. הוא נשאל האם כבלש עליו להתעניין אם קיים צו חיפוש והשיב-"לא, לגבי אופן הפעילות שלנו אנו עושים הכנות שטח על מספר גדול של פעילויות ואנו לא יודעים מתי הפעילויות יתקיימו יש פעולות שהן יותר חסויות ופעולות שפחות ויותר שגרתיות. בהתאם לאופי הפעילות אנו עושים הכנות שטח, לעיתים אנו עושים הכנות שטח, מבלי שנדע מתי אותה פעילות מתוכננת או אם מתוכננת בזמן הקרוב או במועד מאוחר יותר". העד נשאל האם בתדרוך העניין של צו החיפוש לא עלה והשיב-"לא זכור לי אם העלו את העניין של צו החיפוש, בדבר"כ אנו מציינים בתדריכים את החוקיות של הכניסה אם זה צו חיפוש או חוקיות אחרת". העד השיב שבדבר"כ הדבר נעשה אך ספציפית אינו זוכר (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 17 ש' 3).

15. העד, רס"פ בוויס לוי, רכז מודיעין ומזה 20 שנה משרת במשטרה, בעבר בסיוור ובבילוש. העד נשאל מדוע הגיעו לביתו של הנאשם והשיב- "**הגענו לבצע צו חיפוש שיצא על פי חוק מבית משפט, חיפוש אחר סמים. הוצאה פעילות חיפוש למיטב ידיעתי נתפסו שם באותו רגע חומר החשוד כסם, נעצרו שני חשודים, ולאחר מכן התברר שאכן מדובר בסם**". העד נשאל האם היה משהו חריג והשיב שהנאשם במהלך החיפוש השמיע כלפיו דברים שנשמעו כאיום שתוכנם- "**בפשטות, לא משנה כמה זמן הוא יישב במעצר או כמה פעמים, אנחנו עוד ניפגש והוא יודע איפה אני גר**". העד אישר את ת/17 ואת תוכנו. העד נשאל האם זכור לו מה אמר הנאשם כשנמצא הכסף והשיב שלא זכור לו במדויק. העד הופנה לשורה 13 בהודעתו מיום 29.5.18 והשיב שהוא אמר זכייה בווינר ופירט- "**לשאלת בית המשפט מתי נכנסתי לדירה ביום החיפוש אני משיב שאני נכנסתי יחד עם צוות הבילוש. הסיטואציה של האיום הייתה תוך כדי החיפוש, אם זכור לי בחדר שינה, אנחנו מחפשים חדר חדר יחד עם הנאשם והעד, ותוך כדי הגענו לחדר שינה ואני לא זוכר איזה בלש, עשה חיפוש בארון בגדים ומצא את הכסף. לא זכור לי אם קרא לי או עמדתי בפתח החדר, ברגע שראינו את הכסף שם ושאלנו מה זה הוא ענה שזו זכייה בווינר. בגלל הנסיבות והרקע ומה שנתפס הכמות החשודה של הסמים, החלטנו לתפוס את זה. לגבי הנושא של האיום, שהחלטנו לתפוס את הכסף אז נאמר מה שנאמר ע"י הנאשם. החומר שחשוד כסם נמצא לפני כל זה**" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 5- עמ' 18 ש' 8).

16. בחקירתו הנגדית הופנה העד לת/5 ונשאל האם זהו צו החיפוש. העד השיב שאינו יודע מתי הוגש אך הוא הגיש זאת לחקירות. העד נשאל האם כאשר התבקש צו חיפוש הוגש חומר מודיעיני והאם הדבר נעשה והשיב שהוא לא ניגש ולא זכור לו מי כן. העד נשאל האם הוא נתן לאותו טוען מעצרים שיגיש לשופט חומר מודיעיני והשיב שמה שכתוב בבקשה זה מה שהוגש. העד נשאל האם היו גם ידיעות מודיעיניות בחומר שהוגש לשופט והשיב שאם מצוין בבקשה שעל סמך מידע מודיעיני אז כן. עוד נשאל העד האם דוח המידע כלל ידיעות אודות עיסוקיו הלא חוקיים של הנאשם והשיב שסיבת הבקשה למתן הצו רשומה בבקשה. העד נשאל האם החומר שצורף והועמד לעיונו של השופט כלל ראיות ולו ראשוניות לכך שהנאשם מעורב בעבירות המתבקשות והשיב שמן הסתם צריכה להיות התאמה בין מה שכתוב בבקשה לבין החומר שמוגש. העד השיב שהוא למעלה מ-20 שנה בשפרעם. הוא נשאל כיצד הוא מגדיר את הנאשם והשיב- "**בתמצית, עבריין סמים, מניסיוני והיכרותי**". העד השיב שיצא לו לעצור את הנאשם מספר פעמים וכך גם לקחת חלק בחיפושים. העד אישר שסבר והאמין שהאמירה שנשמעה מאימת הופנתה כלפיו. הוא נשאל האם היו בעבר אירועים או אמרות דומות והשיב שהנאשם דקר אותו ליד העין עם סכין יפנית בשנת 1995 (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 9- עמ' 20 ש' 7).

17. העד נשאל עם מי היה נוכח בחיפוש והשיב- "**אני לא זוכר בדיוק מי היה, היה איתי קצין מודיעין בילוש פקד טל בבילה, היה כפיר דדון, קרביץ, יוסי עריכה, רועי אייזנקוט, אני חושב שכל הצוות היה, אני לא יכול להגיד לך מאה אחוז**". בהמשך, השיב שמה שכתוב בעדות זה מי שהיה ספציפית באותו הרגע. העד נשאל מדוע הוא לא אמר לנאשם שהוא עצור בגין איומים וזה נאמר ע"י שוטרים אחרים והסביר- "**אחת משתי סיבות, הבלשים מן הסתם אלה ששמרו עליו היו יותר קרובים ממני ושנית תמיד שלצערי ששוטר צד כביכול מגיש תלונה, עדיף שהוא לא ינקוט**".

צעד אופרטיבי במעצר, כי אחרי זה, זה מביא לבעיות בביהמ"ש". העד נשאל האם הם שמעו דברים אחרים בקשר לנוסח האמירה שלו והשיב- **"אני לא אחראי על הזיכרון של אחרים, מה ששמעתי ציינתי בעדותי וכתבתי"**. העד אישר שבחיפוש היו כוחות משטריים. הוא נשאל באיזה שלב נכנס לדירת הנאשם והשיב **"לאחר שחלק מהכוח סיים את פעילותו, הקפיא מצב אנו נכנסנו"**. העד נשאל מה היה החלק של אותו כוח משטרי והשיב שכניסה לבית. העד השיב שלא ראה כיצד נכנסו ולא הגיע יחד עם הכוחות. העד אישר שהם קבלו תדרוך לפני היציאה. הוא חזר על כך שהכח הקפיא מצב ולאחר מכן הם נכנסו והשיב שידע שהמצב הוקפא באמצעות תקשורת. העד נשאל האם האירוע של החיפוש וספירת הכסף תועד מצדם והשיב- **"אם זכור לי, שהיה אחד מהבלשים, אני לא זוכר מי, שאחראי היה לצלם את מקום תפיסת המוצגים וגם אם זכור לי נכון, ספירת הכסף זה לא משהו שאני עשיתי אז אני לא יכול לענות"** (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 8-8 עמ' 22 ש' 8).

18. העד נשאל האם היו עדים לחיפוש והשיב שהוא נכח אבל לא ביצע את החיפוש ולכן לא יכול לענות. לדבריו, הוא עזר בחיפוש וגם בפיקוח כסגן מפקד המשרד ביחד עם הקצין. העד שלל שנתן יד בחיפוש. הוא נשאל לגבי העדים והשיב שלא ערך את החיפוש. העד נשאל מה היה מצבו הבריאותי של הנאשם כשהגיעו לדירה והשיב שמעט חבול. הוא לא זכר לומר באלו חלקים היה חבול. העד נשאל האם מעבר לכך לא ראה שום דבר אחר באשר למצבו הבריאותי הרעוע שהיה והשיב שאינו רופא. העד הופנה לזיכרון הדברים שלו מיום 23.5.18 בשורה 7-10, והתבקש להגיד מה היה נוסח האיום והשיב- **"מה שזכור לי, 'אני אשב 9-10' חבסות, הכוונה כינוי לתקופות מעצר, אנחנו עוד ניפגש, קריית אתא ועיבלין הם לא רחוקים"**. העד הופנה לת/17 שם לא צוין 9-10 חבסות והשיב שאין לו הסבר. עוד הופנה לעדותו מיום 23.5.18, שם בשורה 15 החוקר כותב מפיו ש"אין בעיה בווס אני אשב 9-10 חבסות (מאסר)...". ולא אמר שיגיע לביתו והשיב שמה שאמר צוין. העד הופנה לת/10 דוח הפעולה של משה דץ ושלל שהנאשם ניסה לתקוף אותו במעמד השוטרים. העד נשאל באיזה מצב היה הנאשם כשאמר זאת והשיב שעד כמה שזכור הוא היה בעמידה ועמד בין שני בלשים. העד הופנה לת/10 שם כתוב שהנאשם החל להשתולל והשיב- **"להתקרב? שאלת אם ניסה לתקוף ואמרתי לא"** ובהמשך- **"יכול להיות שניסה לקחת צעד לעברי, אני לא זוכר את זה"**. כאשר הוקרא לו **"הוא משתולל ואומר שלא ישכח מה היה ב-95"** ונשאל האם הם יודעים מה היה בשנת 1995 והשיב שאף אחד לא יודע. העד נשאל האם לאחר האיום השוטרים עצרו את הנאשם וכך זה הסתיים והשיב בחיוב. העד נשאל האם לא היתה אלימות מצד הבלשים כלפיו והשיב שלא ראה דבר. העד הופנה לת/10 שם אמר לנאשם להרגע והוא לא נרגע ותוך כדי שהוא אוחז בידיו הוא ריתק אותו למיטה והעצור ענה **"חאלס כואב לי אני לא מדבר יותר"** ונראה שהופעלה אלימות. העד השיב- **"מה שכתב הבלש, תשאל אותו. אני זוכר שהם היו צמודים אלי, תפסו אותו וזהו. אם כאב לו, עניין יחסי, סובייקטיבי"**. עוד הופנה העד לת/6- דוח פעולה של השוטרים כפיר, שם כתב בעמוד השני שהנאשם היה בחדר שינה והרכז בווס יחד עם שני בלשים היו נוכחים גם ואז הנאשם פנה לבווס בשפה הערבית ואמר לו **"אל תדאג בווס אנחנו עוד נתראה, אני אשב חבסה אבל בסוף אשתחרר, כי דבר כזה לא רחוק ואנחנו עוד ניפגש"**. העד נשאל מה היה חלקו של כפיר והשיב שצריך לשאול את כפיר ושהוא מעיד על החלק שלו ועל הדברים עליהם חתום. העד נשאל האם הנאשם מכור לסמים מזה שנים רבות והשיב שאפשר להגיד (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 8-8 עמ' 22 ש' 8).

9- עמ' 25 ש' 5).

19. העד, רס"ר כפיר דדון, ראש צוות בילוש בתחנת שפרעם, משרת כ-21 שנה ונכח באירוע. העד השיב שהגיעו לבית הנאשם בעקבות צו חיפוש ופירט-**"כשהגענו הנאשם היה בחדר השינה, נתפסו גם סמים בשירותים, על הריצפה, הבית היה הפוך כמובן. קיבלנו אותו לידיים שלנו, המשכנו חיפוש בבית, היה שם גם ג'ורג' מטר, שהיה עד לחיפוש. תוך כדי החיפוש נתפס כסף בארון שלו, במגירה. את הכסף ספרנו בנוכחות שלו, צולם גם סרטון. במהלך החיפוש היו איומים נגד רכז המודיעין, שנאמרו בשפה העברית, מובנת. מה שאני זוכר שהנאשם פנה לרכז המודיעין ואמר לו "אני יודע איפה אתה גר, בקרית אתא, אני מוכן לשבת עליך חבסה". הוספנו את הקטע של האיומים כנגד השוטר".** העד אישר את ת/6 ואת ת/8- דו"ח חיפוש שערך הבלש יוסי והעד חתום עליו במספר 1 (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 25-9).

20. בחקירתו הנגדית אישר העד ש/ת8 זה דוח לגבי המוצגים שנתפסו בחיפוש באותו אירוע. העד השיב שהם קבלו תדרוך מהקמב"ץ לפנות בוקר באותו יום. לדבריו, היה תדרוך והם יצאו. העד נשאל האם לפני כן קיבל תדרוך והשיב שידע שיש צו חיפוש כראש צוות בילוש. העד נשאל האם יצא לו לראות את הצו והשיב-**"לא זוכר. כן, לפני, זה היה בתדרוך, בדקתי את הצו. מתי שהוא נחתם ע"י בית המשפט ראיתי אותו בלילה, לפני הפעילות".** העד אישר שידע אודות המתרחש ועל הכוונה לבצע צו חיפוש. העד נשאל מדוע הפעילות בוצעה בחלוף 20 יום לאחר הוצאתו והשיב-**"אני לא מחליט על הפעילות, היו עוד יחידות נוספות, כנראה לא הסתדר. יש יחידות שאין בסמכותי לחשוף עליהן".** העד נשאל מתי נטל חלק בחיפוש והשיב שאחרי שהיחידה נכנסה לבית הם הגיעו. הוא השיב שנכנס עם צוות הביילוש: יוסי, רועי, אלון קרביץ, משה דץ ובאויס. העד נשאל האם כולם נטלו חלק בחיפוש והשיב שחלק שמרו על הנאשם וחלק חיפשו. העד נשאל מי שמר על הנאשם והשיב שאינו יודע כי עמד בכניסה לחדר שינה, בזמן שהחברה חיפשו בחדר השינה. העד נשאל מי חיפש בחדר השינה והשיב שלמיטב זכרונו-יוסי, רועי, קרביץ, דץ ובויס. העד נשאל האם היו עדים לחיפוש והשיב-**"מבחינתי, הנאשם העד הכי טוב. היה שם גם את ג'ורג', לא זוכר איפה הוא היה במהלך החיפוש, אבל ברגע שהנאשם איתי הוא העד לחיפוש".** כאשר נאמר לו שטען שתפקידו היה לשמור על הנאשם, השיב-**"לא, תפקיד לא לשמור על הנאשם, עמדתי בכניסה לחדר השינה. הנאשם ישב על המיטה בחדר השינה".** העד נשאל האם מבחינתו נוכחות הנאשם ממלא אחר ההוראות והשיב שבשלב הזה ושללאחר מכן היה גם את ג'ורג' (עמ' 26 לפרוטוקול ש' 2-עמ' 27 ש' 20).

21. העד הופנה ל- ת/5- צו החיפוש, שם כתוב שהחיפוש יערך בפני שני עדים שאינם שוטרים והשיב-**"יש מקרים מסוימים, למרות שכתוב שצריך שני עדים, הזמן המקום וחשיפת הממצאים לא מאפשרת. ברגע שנתפסו סמים אנו מעדיפים שלא יהיו עדים שלא יפריעו".** העד אישר שהם נכנסו לאחר ביצוע העבודה ע"י גורמים אחרים. העד לא זכר האם הנאשם היה אזוק והשיב שהוא היה בחדר השינה מהרגע שנכנסו לדירה. העד אישר שמהרגע שנכנסו הכל היה בשליטה. העד נשאל אם המצב היה בשליטה איך ניתן להסביר שניתן בנסיבות האלו להעלים ראיות והשיב שהיה שם את

ג'ורג' שהיה גם עד לחיפוש. העד נשאל מדוע לא הזכיר זאת והשיב שהוא לא היה תמיד בחדר, הוא הסתובב בבית. העד נשאל מדוע לא הביאו עד נוסף שהיתה התקהלות של בני משפחה ביחוד שג'ורג' היה בסטטוס של חשוד והשיב-**"נכון, אבל הוא לא מחזיק במקום ולכן ג'ורג' מבחינתי הוא עד"**. העד לא זכר האם הנאשם נשאל לגבי מקור הכסף שנספר. העד נשאל מי ספר את הכסף והשיב-**"היינו אני יוסי ורועי. לא זוכר מי עשה את הסרטון, אני ספרתי את השטרות, הם גם צוינו כמה מכל שטר ויש סרטון על זה"**. העד השיב שהוא מכיר את הנאשם משנת 2011 בערך. הוא נשאל כמה פעמים יצא לו לעשות עליו חיפוש והשיב-**"לא זוכר מספרית, אבל היה לנו חיכוך הרבה שנים. בכמה שנים האחרונות אני פחות ראיתי אותו. יצא לי כמה פעמים לראות אותו ברחוב "שלום שלום", אבל לא חיפוש"** (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 21- ש' 29 ש' 4).

22. העד שלל שהנאשם אי פעם הפגין כלפיו אלימות או התבטא כלפיו בצורה מאיימת. העד נשאל האם במקרה בו היתה התנהגות אלימה פיזית או מילולית מצד הנאשם כלפי עמיתיו, היה כותב דו"ח פעולה והשיב-**"היה עוד מקרה, חוץ מבויס, על קצין משטרה, חיים רחמים, זה היה לפני מעל עשר שנים"**. העד השיב שהוא מכיר את בויס מאז שנת 1998 כשהיה בן 23 לערך. העד אישר שיש ביניהם יחסים מעבר ליחסי עבודה. העד נשאל האם בויס סיפר לו על אירועים בינו לבין הנאשם בעבר והשיב-**"לא, רק ממה שהייתי נוכח. היתה פעם אחת מקרה, לא זוכר לפני כמה שנים"**. כאשר נאמר לו שהיה משהו לפני הרבה שנים, השיב-**"כן, פעם, לא זוכר. לשאלתך, ידעתי על זה מבויס, מהעבודה"**. העד נשאל לגבי כך שציין שהנאשם אמר לבויס "אני אשב עליך חבסה" והשיב-**"כן, זה הסגנון. אני יכול לפרש את זה בשפה שלהם, יש הרבה פרשנויות למושג הזה"**. העד נשאל מה הפרשנות המתבקשת והשיב שמדובר בסלנג והכוונה לשבת בבית סוהר. העד הופנה לת/6, בעמ' 2, שם כתוב שהנאשם פנה לבויס ואמר לו בעברית **"אני אשב חבסה אבל בסוף אשתחרר..."** ולא כתוב **"אני אשב עליך חבסה"**, כפי שציין, השיב שמה שכתב בדוח הפעולה זה מה ששמע. העד שלל ששמע או ראה שהנאשם התבטא בהתבטאויות אחרות. העד לא זכר האם היו אמירות נוספות. העד נשאל האם זה נוסחו המדויק של האיום והשיב-**"פחות או יותר. זה מה שאני זוכר מאותו האירוע, בלהט העניינים"**. העד נשאל האם שמע שהנאשם ציין בפני בויס את המשפט **"אני לא אשכח מה היה ב-95"** והשיב שלא שזכור לו. העד נשאל באיזה מרחק הנאשם היה מבויס כשאיים עליו והשיב-**"היה מרחק טיפה, זה היה בחדר השינה. בחלק מהאזור היה בישיבה, התרומם והושבנו אותו. בשעת האיום לא זוכר באיזה מצב הוא היה"** (עמ' 29 לפרוטוקול ש' 5- עמ' 30 ש' 19).

23. העד שלל שהנאשם ניסה לתקוף אותם ואמר שמעולם לא ניסה לתקוף אותם משך 20 שנה. העד נשאל האם היה ניסיון והשיב שהוא חושב שלא וחושב שהנאשם היה כבול. העד שלל שהופעלה אלימות כלפי הנאשם ע"י מי מהשוטרים ופירט-**"ניסינו להרגיע אותו בדיבור, גם משה דץ ריתק אותו למיטה. הוריד אותו שישב במיטה וירגע. זה היה מן ריתוק, זאת אומרת לא בקטע של תקיפה, אלא רק שירגע"**. העד הופנה לת/10 שם הנאשם אמר **"חלאס כואב לי"** והשיב שזה מה שאמר בדיוק. העד נשאל מדוע היה צורך בשימוש בכח פיזי והשיב שהנאשם היה קצת עצבני והם ניסו להרגיעו. העד נשאל האם הנאשם היה פצוע והשיב שהיה לו דם אבל ללא קשר אליהם. הוא נשאל האם הנאשם קיבל טיפול והשיב שקיבל אך לא באותו רגע. העד לא זכר היכן הנאשם טופל. העד לא

זכר האם רועי נטל חלק מהותי בחיפוש. העד נשאל האם עיקר תפקידו היה להיות צמוד לנאשם והשיב שלא היה צמוד אליו אלא פיקח על החיפוש, פעם בחדר השינה, פעם במרפסת. העד אישר שראה את רועי שהיה עימו ועם יוסי בספירת הכסף. העד הופנה לת/6 ונשאל שוב האם רועי שאינו מוזכר נטל חלק בחיפוש והשיב שאינו יודע מה כל אחד ספציפי עשה. העד שלל שטיפול נמרץ הגיע לביתו של הנאשם ולא זכר האם הגיע אמבולנס. העד נשאל האם הנאשם נלקח לבית"ח על ידי משטרה או מד"א והשיב-"אני לא יודע אם מד"א, עלו איתו שוטר. תן לי להיזכר, למרות שלא ציינתי את זה בדוח, אני אומר לך מהזיכרון שלי, בדוח הפעולה המרכזי אולי זה צוין. אני חושב שאולי רועי נסע איתו לבית"ח. אני לא זוכר עוד איזה שוטר" (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 20-עמ' 32 ש' 9).

24. העד, רס"ר משה דץ, בלש בתחנת שפרעם מזה כארבע שנים. העד אישר שערך את ת/10. העד התבקש לקרוא את המשפט לפני האחרון והשיב-"ובתום החיפוש העצור הועלה לניידת בילוש לטובת טיפול רפואי ברמב"ם בחיפה". העד אישר שערך דו"ח חיפוש מיום 30.5.18 שסומן ת/39. העד פירט באשר לאירוע-"קיבלנו צו חיפוש, נערכנו למבצע בעיבלין, כוח של מג"ב נכנס ראשון, אני הגעתי אחרי הכניסה כבר לחיפוש, אחרי הכניסה של כוח מג"ב, במהלך החיפוש הייתי צמוד אחרי שהתחיל החיפוש, לנאשם. ביצענו חיפוש, אני מבקש לראות את ת/10. אחרי הכניסה של כוח מג"ב שעצרו את הנאשם, הוא כבר היה אזוק בידיים וברגליים. אני קורא מהדוח ומה שכתוב בו נכון". העד אישר ששמו על גבי ת/8- דוח חיפוש מספר 3 והשיב שאין שם חתימה שלו. העד אישר שהיה חלק מהחיפוש (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 11-עמ' 33 ש' 14).

25. בחקירתו הנגדית הופנה העד לת/10 ונשאל מדוע רשם דוח לאחר 4-5 ימים והאם התבקש לעשות זאת על ידי החוקרים ו/או הפרקליטות. העד השיב-"הדוח הזה נרשם, אני אחרי החיפוש אצל הנאשם הוא היה צריך טיפול רפואי ברמב"ם, החיפוש בוצע פה בשעה 04:30 לפנות בוקר, לרמב"ם, כלומר היינו איתם לפני החיפוש וגם אחריו עד שעות הבוקר המוקדמות עם הנאשם, אני הכנתי את הדוח אחרי כמה ימים כי החקירות ביקשו ממני השלמה". העד אישר שהדוח נרשם בעקבות בקשה של החקירות ולא מיוזמתו. העד השיב שהוא ארבע שנים במשטרה, שלוש שנים באזור שפרעם ואעבלין וביר אל מכסור. העד השיב שלא הכיר את הנאשם טרם החיפוש. העד לא ידע לומר האם החיפוש תועד על ידי מי מהשוטרים כשהיו עימו. הוא נשאל האם כל חיפוש מתועד והשיב שכל מקרה לגופו. העד פירט מתי מתעדים-"מתי שמחליט הקצין, מתי שמחליטים שיש תיעוד, זה לא משהו קבוע ונהוג לעשות בחיפושים". העד נשאל האם היו מקרים שהשתתף בהם בחיפושים שונים והיה תיעוד מתחילתו ועד סופו והשיב שזכור לו רק מקרה אחד בעיבלין. העד נשאל באיזה שלב ועם מי נכנס לבית והשיב-"אני נכנסתי אחרי שכל הבלשים נכנסו, מכיוון שאני הלכתי מאחורי הבית לאזור חלון השירותים של הבית של הנאשם, רק כדי להסתכל שלא נעלמו ראיות או שזרקו משהו למטה". העד השיב שלא מצא כלום מחוץ לבית (עמ' 33 לפרוטוקול ש' 16-עמ' 35 ש' 1).

26. העד נשאל כמה דקות לקח לו עד שיתלווה לאותו צוות בילוש והשיב שאינו יודע. עוד נשאל מה עשו

הבלשים ומה עשה הנאשם והשיב-"אני ראיתי את הנאשם באמצע הבית, היה מסדרון בבית, יחד עם הבלשים, והם כבר היו במהלך חיפוש. אחד הבלשים אני לא זוכר מי, אמר לי להיות צמוד לנאשם כי הוא עצור". העד נשאל האם היה צמוד לנאשם והשיב שמהרגע שעלה לבית ועד העברתו ואפילו אחרי ביה"ח. העד נשאל האם מישהו החליף אותו בשמירה על הנאשם והשיב שהיה עימו בלש נוסף- רועי. הוא נשאל האם מלבדו ומלבד רועי אף אחד אחר לא נטל חלק בשמירה והשיב שמהרגע שעלה לחיפוש לא. העד נשאל האם לא היה עד ישיר לחיפוש ולתפיסה והשיב-"לחלק מהמוצגים כן, לא ראיתי פיזית, כי אני הייתי צמוד לנאשם והנאשם ראה, אני אישית לא ראיתי כי הייתי כל הזמן על ידי הנאשם". העד נשאל מי ערך את החיפוש והשיב-"אמרתי, רועי חלק מהזמן שמר איתי יחד עם הנאשם, מי שערך את החיפוש זה שאר הבלשים ויס"מ שהיו שם". העד השיב שהיה שם גם את ג'ורג' מטר אחיין שלו שהיה באזור הסלון של הבית בספה וישב. העד לא זכר האם הוא היה אזוק. הוא נשאל האם מישהו שמר עליו והשיב שהוא מאמין שכן ושהיו לידו שוטרים. העד לא ידע לומר בוודאות מה עשה או אם מישהו שמר עליו. העד נשאל מי היה עד לחיפוש והשיב-"מבקש לראות את דוח החיפוש. אחרי שעיינתי אני אומר שג'ורג', עד החיפוש, והנאשם איתנו, אבל הוא לא עד הוא נשוא הצו". העד נשאל האם שמר על ג'ורג' ששימש כעד והשיב-"שאלת אותי שאלה ברורה, איפה ג'ורג' נכח שאני נכנסתי לבית, אמרתי לך שהוא היה בסלון, שאלת אם ישב על הספה ואמרתי לך כן. הוא ישב על הספה ואני אמרתי לך שהשוטרים שמרו עליו, אמרתי לך שאני לא יודע כי לא הייתי עליו, התפקיד שלי היה לשמור על הנאשם במהלך החיפוש. שאלת אותי על עדים בחיפוש, במהלך החיפוש היו גם הנאשם וגם ג'ורג'" (עמ' 35 לפרוטוקול ש' 2- עמ' 36 ש' 15).

27. העד נשאל האם ראה את ג'ורג' משמש עד לחיפוש והשיב-"אני שהגעתי לבית ג'ורג' היה במקום אחר והנאשם במקום אחר. אמנם יש דלת שהם רואים אחד את השני ביניהם, שהיא לא סגורה, אבל במקום אחר אחד מהשני והחיפוש החל לפני שנכנסתי אני אישית לבית. אז אני לא יכול להגיד לך שאם ביצעו חיפוש בצד השמאלי או הימני של הבית ביחד עם ג'ורג' במקום אחד והנאשם במקום אחר שהוא עד פה והוא פה אני לא יודע להגיד לך אבל זה כן קורה שיש חיפוש שערך אחד לחיפוש מתחילים איתו את הסלון ועד שני מתחילים את החדר, אבל אני הייתי עם הנאשם". העד השיב שהנאשם היה נשוא הצו אבל נכח במהלך החיפוש. העד אישר שנעשתה פעולת הכניסה לבית לאחר כניסת הצוות הגדול. העד נשאל האם הכל היה בשליטה והשיב שאין פה עניין של שליטה. הוא נשאל האם היו התפרעויות והשיב שבמהלך החיפוש בחדר שינה כן היה והסביר-"כשהגענו לחיפוש בחדר שינה הנאשם היה כבול בידיים וברגליים וכבר עצור. אני מעיין בדוח. בווס הרכז מודיעין היה בחדר שינה גם, ואז הנאשם התחיל להשתולל לכיוון בווס ואמר לו דברים כמו "עיבלין וקריית אתא מאוד קרובים אני לא אשכח מה היה ב-95". העד השיב שהוא זוכר את האירוע אך את המילים המדויקות קורא מהדוח. העד שלל שהוא כתב מילים שלא נשמעו מפיו של הנאשם ושכתב את מה ששמע. העד אישר ששמע בבירור את שנת 95. העד השיב ששמע זאת מהנאשם ופירט-"מהנאשם. לשאלת בית המשפט האם דיבר בצורה ברורה אני משיב שצעק והשתולל עם הידיים. (העד מדגים)". העד שלל שהנאשם לחש זאת לבווס. לדבריו, הוא אישית היה צמוד אליו ושמע באופן ברור. העד אישר שכולם שמעו זאת באופן ברור. העד שלל שניסה לברר מה זה שנת 95 ואישר שעד היום לא יודע למה הכוונה (עמ' 36

לפרוטוקול ש' 16- עמ' 38 ש' 13).

28. העד נשאל האם מישוהו היה אומר לו זאת היה מרגיש מאוים והשיב- "ספציפית את העניין הזה לא הייתי מרגיש מאוים, אבל שאני מוסיף לעניין שהוא כבול ושהוא מנסה להתקרב לבוויס כן הייתי מרגיש מאוים". העד אישר שהנאשם היה פצוע ודימם והשיב שהיה במרחק של כ-2 מטר בערך מבוויס. העד נשאל האם הוא ניסה לתקוף את בוויס והשיב- "ניסה להגיע אליו וניסה לתקוף אותו (העד מדגים)". העד אישר שחשש ובחר לרתק את הנאשם ולהשכיבו תוך שימוש בכח. העד נשאל ממה ממה נבע הצורך בהפעלת כוח כאשר היו שם שלושה בלשים ובוויס היה במרחק והשיב- "בוויס היה האדם הכי קרוב לנאשם אחריי. אני הייתי הכי קרוב לנאשם, הוא עמד לצידו ובוויס עמד מולנו, אני מדגים את הסיטואציה, אני עמדתי ביניהם, שניהם במרחק יד ממני, אני לא זוכר איפה כל השאר עמדו". העד אישר שזכור לו שהנאשם אמר שהוא זוכר מה היה ב-95' והמרחק בין ק. אתא לעיבלין מאוד קרובים. עוד אישר שזה נאמר בקול רם. העד נשאל האם זכור לו שהנאשם אמר לרכז בוויס שהוא ישב עליו חבסה ו/או אני מוכן לשבת 9-10 חבסות ו/או גם אם אני אשב 9-10 חבסות אני אגיע אליך הביתה והשיב שאינו זוכר ושהוא אמר גם הרבה דברים בערבית. העד נשאל האם אמר זאת בעברית והשיב- "מה שאמר בעברית שאני שמעתי זה מה שרשמתי, היו דברים שאמר תוך כדי שריתקתי אותו למיטה בעברית ובערבית אבל זה אני כבר לא זוכר". העד חזר על כך שמה שאמר והבין הוא רשם (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 39 ש' 18).

29. העד, זוהיר מטר, אחיו של הנאשם, מתגורר בעיבלין, מתחת לנאשם. העד הוא אביו של ג'ורג' מטר. העד השיב שהוא גנן אצל הבהאיים בחיפה ומתגורר עם אשתו וחמשת ילדיהם. העד השיב שהנאשם התגורר לבדו ושלאף אחד לא היתה גישה לביתו. העד נשאל היכן היה ביום המעצר והשיב- "אנחנו ישנו, שמעתי פיצוץ ושכירות ויצאתי מהר וחשבתי מחבלים. הם היו עם מסכות, ויש לי ילדים. אמרו לי להיכנס בפנים, נתנו מכות ושריטות, אני ראיתי שעל הגג היו המון אנשים רעולי פנים, נכנסתי ויצאתי ושמעתי פיצוץ וביקשו מאיתנו להיכנס בפנים". העד נשאל האם נשאר בפנים והשיב- "יצאתי ונכנסתי כמה פעמים ואמרתי להם שיש לי ילדים. כשרצו אחריי אז נכנסתי הביתה ונשארתי בפנים". העד השיב שהנאשם נועל את ביתו ושהוא לא נכנס אליו בכלל. עוד השיב שיש לנאשם דלת כניסה שהיא נעולה ופירט- "כן, נעולה. לשאלת בית המשפט- האם פרצו לבית שלי אני משיב שהכניסה שלי מהצד והכניסה שלו מצד אחר, אז כשהתחילו לעלות עם החבלים ושברו את החלונות מהצד שלי והכניסה שלי. הם שברו את הצינורות של הביוב שלי. לדירה שלי לא פרצו ולא שברו". העד נשאל במה הנאשם עובד והשיב שאינו עובד (עמ' 39 לפרוטוקול ש' 20- עמ' 41 ש' 5).

30. בחקירתו הנגדית נשאל העד האם הבחין בחבלות והשיב שמצד החלון שלו שמע צעקות מלמעלה. העד אישר שבנו נעצר בעקבות האירוע ולמחרת בצהריים השתחרר לביתו. העד השיב שלאחר שהשתחרר בנו הלך לבית חולים היות וכאב לו בחזה לטענתו בגלל שהכו אותו בחזה. העד נשאל מי

הכה אותו והשיב שאינו יודע מי היה למעלה ו"כולם". העד שלל שהיה בחוץ כשהחל החיפוש וטען שרדפו אחריו בגלל שנכנס ויצא. העד נשאל מי מבני משפחתו נכח בחוץ בזמן שהמשטרה היתה אצל הנאשם והשיב-"אף אחד. עמדתי במרפסת ובאו מאלחייאת לתת טיפול רפואי ולא שמעתי קול למעלה, אז שאלתי את היס"מ מה מצב אח שלי ומה עם הבן שלי אז אמרו לי להיכנס פנימה. אז ירד בוויס ושאל אותי מי אתה ואמרתי לו שאני אבא של ג'ורג' ואח של הנאשם. הוא אמר לי בוא תראה. ובזמן שחזרו הביתה שאלתי אותם על מצב הבן שלי ואחי ואמרו לי שאסור לנו לדבר. אחרי שאלחייאת הלכה, ראיתי שני יסמניקים גוררים את אחי מוטל על הידיים שלהם משני צדדיו, לקחו אותם ונשארו בוויס, כפיר והייתה עוד בחורה איתם ובאו עוד שלושה יסמניקים והלכו לכיוון הרכב שלי, נעצרו שם ושאלו של מי הרכב ואמרתי שהוא שלי. ג'ורג' היה איתם כבול, וכל הזמן התקפל לכיוון הבטן מכאבים בבטן ובחזה, וכפיר אמר לי שהוא רוצה לחפש ברכב. פתחתי לו את הרכב ואמרתי לו בבקשה. הוא בדק ולא מצא כלום. בוויס ביקש ממני שאעזור לו. אמרתי לו במה לעזור לך? וכל הזמן ג'ורג' המשיך להתקפל על הרצפה שכואב לו. אחר כך הם הלכו" (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 42 ש' 23).

31. העד נשאל מי עוד נמצא במתחם חוץ ממשפחתו והשיב שהוריו ואח נוסף שצמודים. העד נשאל האם עוד מישהו התעורר עקב הפיצוצים ויצא והשיב שהוריו להם לא לצאת וכולם עמדו בחלונות והסתכלו. העד אישר שהמשטרה אסרה עליהם להיות בחצר. העד אישר שהגיע אמבולנס של אלחייאת ולאחר מכן עזב והבלשים הלכו איתו. עוד אישר שהאמבולנס הגיע וחזר לבד בלי הנאשם ושהבלשים לקחו וגררו את הנאשם במדרגות. העד נשאל האם מי מהבלשים ו/או השוטרים ביקש ממנו או מי מבני משפחתו להיות עד לחיפוש שנערך והשיב-"כן, ביקשו ממני לחפש למעלה, זה בפעם השנייה. לשאלת בית המשפט האם ביקשו ממני להיות עד אני משיב שכן ביקשו ממני בפעם השנייה. אני השבתי שכן זו פעם שנייה. בית המשפט מבהיר לי שהוא שואל לגבי יום האירוע ואני משיב שלא אבל קראו לי כשהאמבולנס של אלחייאת עזבו ולקחו את אחי ואת בני". העד נשאל למה הכוונה ב"פעם שנייה" והשיב שלמחרת הם הגיעו וביקשו. העד הבהיר שלא דובר באירוע עצמו. העד הופנה לעדותו עמ' 2 מיום 29.5.18 בשורות 25-28 שם טען שלא ראה מה נתפס אצל הנאשם או בחצר כי לא נתנו לו לצאת מהבית ואישר שהדבר נכון (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 44 ש' 1).

32. העד, ג'אריס מטר, אחיו הקטן של הנאשם, מתגורר באעיבילין, בבית הוריו בנפרד. העד השיב שביום האירוע לא נתנו להם לרדת ולראות. העד השיב שבמבנה שהנאשם מתגורר יש 2 קומות, בראשונה גר זוהיר ובשנייה מתגורר הנאשם שאינו נשוי ואינו עובד. העד השיב שלאף אחד אין אפשרות להכנס לביתו של הנאשם. העד השיב שדלת הכניסה נעולה ושאין לו מפתח לבית הנאשם וכך ליתר בני המשפחה. העד השיב שהיחסים בינו לבין הנאשם בסדר. העד לא ידע להשיב ממה הנאשם מתפרנס והשיב שהם אוכלים אצל ההורים ושהוא עצמו עובד כפחח (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 45 ש' 20).

33. בחקירתו הנגדית נשאל העד מה גרם לו ביום האירוע להבחין במתרחש והשיב שהדפיקות שפרצו את

רב הברית שלו. העד נשאל כיצד ידע שפרצו והשיב שהבית שלו מול בית הנאשם וכי התעורר מהקולות. העד השיב שלא ראה את המשך האירוע כי לא נתנו להם לצאת וכי ראה הרבה שוטרים מגיעים לבניין. העד שלל שהכיר את השוטרים. העד השיב שראה את השוטרים מסביב לבית שלו ושהיו הרבה שוטרים. העד נשאל מתי יצא לו לראשונה לעלות לבית הנאשם והשיב שרק כאשר השוטרים עזבו. העד אישר שהבית היה ריק ולא היו שוטרים שאבטחו אותו. עוד השיב שהבית היה "שבור" (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 47 ש' 1).

34. העד, ג'ורג' מטר, כבן 18, אחיינו של הנאשם. העד השיב שהוא מתגורר עם הוריו, מתחת לנאשם. העד סיפר על יום האירוע-"הייתי בחתונה, חזרתי מאוחר בשעה 2:00 לפנות בוקר. הסתכלתי על הבית שלנו וראיתי שהכל חשוך אז לא רציתי להעיר את הוריי. עליתי לדוד שלי הנאשם, והתחלתי לדפוק בדלת והתקשרתי אליו עד שהוא פתח לי. נכנסתי ישר לחדר וישנתי. הייתי מאוד עייף..." "פתאום שומעים ששוכרים חלונות. רציתי לראות מה הולך שם, פתחתי את הדלת ופתאום אני רואה הרבה אנשים רעולי פנים ושוכרים את הבית. שמעתי דפיקות וראיתי איך שגוררים את דוד שלי. שמו אותי בחדר ולא נתנו לי לצאת, לא ימינה ולא שמאלה. שמו אותי עם פנים על הקיר". העד סיפר שבהמשך-"בא אמבולנס של אלחייאת והוציאו אותי ודוד שלי היה ממש שבור וכמעט מת. הכניסו אותי לסלון ונכנסו לצלם את הבית". העד נשאל מה ידוע לו על הסמים שנתפסו במהלך החיפוש והשיב שלא ידוע לו כלום ושהיה בחדר ולא ראה דבר (עמ' 47 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 48 ש' 9).

35. לגבי הכסף שנתפס השיב שידוע לו שדודו ממלא טופס של צ'אנס אך לא יודע לגבי הסכום הזה. העד השיב שלא ידוע לו לגבי כסף שנתפס במהלך החיפוש. העד הופנה להודעתו במשטרה מיום 29.5.18 בשורה 25. שם השיב שראה את הכסף רק כאשר הבלש כפיר ספר את הכסף והשיב-"הוא ספר אותם בתחנה, הביאו את כל החבילה מולי והתחלתי לספור". העד שלל שראה את הכסף בבית הנאשם. העד נשאל האם מה שכתוב אינו נכון והשיב-"לא, זאת החקירה השנייה. יש את החקירה הראשונה שיש בה דברים שסיפרתי לא נכון". העד נשאל מה סיפר לא נכון והשיב שאינו זוכר ושעבר זמן רב. לדבריו, מה שסיפר נכון אבל הוספו דברים בחקירה הראשונה. העד אישר שידוע לו שהחקירה הראשונה מצולמת. העד השיב שהם הוסיפו שהוא ישן אצל הנאשם מאז שהוא קטן. העד נשאל האם הוסף משהו נוסף והשיב-"רציתי להגיד להם שאני פעם ב הולך לישון אצלו, בגלל שיש לי בעיות בדיבור, רציתי לספר לו ואז הוא אמר לי רגע רגע והוסיף בעצמו". העד לא זכר האם יש דברים שקרו שלא כתובים ושלא מסר. כאשר נאמר לו שבחקירה ובתמלול לא מוזכר שאמר שראה שגוררים את הנאשם והשיב-"אני שראיתי את דוד שלי כולו דם, נהיה לי סוויץ' בראש". העד אישר שהחקירה היתה לאחר מכן לפנות בוקר. העד השיב שנחקר לאחר שלקחו את הנאשם באמבולנס. כאשר הוצג לו ת/8 אישר העד שמדובר בחתימתו. העד השיב לשאלת בי המשפט שאינו יודע קרוא וכתוב ושהוא עובד בפנצ'ריה. העד השיב שאינו מחזיק דברים בבית דודו ורואה אותו פעם 'ב'. העד שלל שיש לו בגדים בבית הנאשם. העד נשאל האם ידוע לו שנתפסו משקלים השייכים לו והשיב-"בחקירה אמרו לי שתפסו ותפסו ותפסו ואני לא ידעתי כלום". העד נשאל האם שמע ויכוח בין הנאשם לשוטרים כשהיה בבית והשיב-"לא. הוא בכלל לא יכל לדבר, הוא היה גרוע ועל

הרצפה". העד נשאל מדוע לא אמר זאת בחקירותיו והשיב-**"אני בן 18, ואתם תתארו לעצמכם שאני ילד, ואני רואה את כל מה שאירע שם, דפיקות ומכות ושבירות, אתם חושבים שנשאר שכל בראש שלי? לא נשאר לי שכל"** (עמ' 48 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 50 ש' 4).

36. בחקירתו הנגדית נשאל העד האם ידוע לו לגבי איזה מסמך נשאל כשנשאל האם מדובר בחתימתו והשיב שאינו יודע. כאשר נאמר לו שמדובר בצו החיפוש וחתימתו משמעותה שהיה עד לחיפוש, השיב-**"לא. לא הייתי זה לא נכון"**. העד שלל שהיה עד לחיפוש. העד הופנה לעדותו מיום 23.5.18 בעמוד שלישי בשורה 41 שם אמר שהיה בחדר מול הקיר ולא ראה היכן הם אלא רק שמע שבירות ומכות. העד אישר את הדברים. העד נשאל בין מי למי היתה המהומה והשיב-**"הימ"מ והבילוש לא היה להם כבוד לבן אדם. הם השפילו אותו"**. העד נשאל האם חלק מהשוטרים היו רעולי פנים והשיב-**"הם היו כמו צבא, היו הימ"ר, אחר כך הבילוש, היה צבא, המדים שלבשו כמו של חיילים"**. העד נשאל האם נשאר במהלך כל החיפוש באותו מקום ולא נתבקש לשמש כעד ולראות מה נתפס והשיב-**"באמצע החיפוש הוציאו אותי מהחדר הכניסו את דוד שלי כבול ושמנו אותו על המיטה, היה מלא דם, ואותי השיבו בסלון ולא נתנו לי לסובב את הראש ימינה ושמאלה. לשאלת בית המשפט האם הייתי אזוק אני משיב שכן, שרציתי להיכנס להציל את דוד שלי ושראיתי שהוא צועק וכואב לו, אז כבלו אותי. התכוונתי להיכנס אליו כי הוא דוד שלי ואז אזקו אותי כדי למנוע כניסתי והפרידו בינינו"**. העד שלל שהיה עד לחיפוש כלשהו. בנקודה זו ביקשה ב"כ המאשימה להכריז על העד כעד עויין ולהגיש את הודעותיו במשטרה נוכח הסתירות שעלו. חקירת העד מיום 23.5.18 הוגשה וסומנה ת/40, התמליל מ-24.5.18 הוגש וסומן ת/41, הדיסק הוגש וסומן ת/41א, חקירה מיום 29.5.18 הוגשה וסומנה ת/42. כאשר נאמר לו שיש סתירות בדבריו שנובעות מרצונו לסייע לדודו, השיב-**"אני אמרתי לכם שאני לא זוכר וזה דבר שעבר עליי לפני הרבה זמן. יש חקירה ודיסק אז אתם יכולים לראות ותראי איך שאני אמרתי את זה"** (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 7- עמ' 52 ש' 14).

37. העד, חוראני עבדאללה, 12 שנים במשטרה, מתוכם 9 שנים משמש כחוקר זירה. העד אישר שערך את ת/23 ואת ת/37. בחקירתו הנגדית אישר העד שערך את ת/37 דוח תיעוד ניתוב ט"א. העד השיב שמדובר על קליטת מוצגים. העד נשאל האם מדובר בט"א של הנאשם והשיב שאינו מתעד של מי ואינו יודע אלא רק מפתח את ט"א מעתיק ושולח. העד נשאל האם ידוע לו אם היו תוצאות בבדיקות של הט"א והשיב שאינו זוכר. העד התבקש לספר על התהליך המקצועי והשיב-**"מה זה משנה לך תהליך העבודה? אני מקבל את המוצג, מצלם אותו, רשום שם הפעולות שעשיתי בדוח הסיכום. צילום ואח"כ בדיקה"**. העד השיב שלא תפס את המוצגים רק בדק ושלאחר שבדק מחזיר ליחידה החוקרת. העד אישר שבמהלך עבודתו השתמש בכל מיני חומרים ואבקות לביצוע והשיב שהשתמש בסופר גלו ואבקה מגנטית. העד נשאל היכן רשום סוג האבקה בה השתמש על כל משטח ומשטח והשיב-**"רשום לך מה שפיתחת. יש אבקה אחת וזה רשום בדוח פיתוח עצמו"**. העד השיב שמדובר באבקה מגנטית וכי זה לא רשום היות וזה מובנה. העד נשאל מדוע לא רשם את סוג האבקה והשיב-**"כי המחשב לא נותן לי איזה סוג, הסופר גלו הוא החומר העיקרי, אני צריך את האבקה והסופר גלו הוא החומר העיקרי שמפתח את הטביעה, אחר כך אני צריך לשים את**

האבקה ולהרים". העד נשאל האם יש לבצע קודם בדיקת סופר גלו ואחריה יש לרסס צבען כפי שהדבר נהוג במשטרת ישראל והשיב-"זה לפי שיקול מקצועי. אני איש מקצוע כבר שנים ואני יודע מה לעשות, אני ראיתי לנכון להשתמש באבקה ואין מניעה מבחינת תהליך העבודה להשתמש באבקה" ובהמשך-"זה לפי שיקול המקצועי אם הטביעה מספיק ברורה לא צריך צבען ויש לי קריירה מוצלחת של 9 שנים ואני יודע איך להשתמש". העד נשאל מדוע לא צילם את הטביעות שהתקבלו או אסף והשיב-"כי הטביעות היו מספיק טובות בשביל שאעתיק אותם ולא אצלם אותם. אם הטביעה חלשה לא טוב האני צריך לצלם ולצבוע אבל אם היא טובה אני לא צריך". העד התבקש לאשר שבכל מה שקשור לראיות פורנזיות דרך המלך היא שיש תיעוד לכך והשיב-"אני לא מסכים. אני צילמתי מיקום של הטביעות אני לא צריך לצלם את הטביעה" (עמ' 53 לפרוטוקול ש' 2- עמ' 54 ש' 26).

38. העד, פיראס עזאת, 15 שנה במשטרה, משמש כיום כחוקר. העד הופנה לת/1 חקירת הנאשם מיום 23.5.18 והשיב שמדובר בהודעה שגבה. העד אישר שהחקירה מצולמת (ת/א1). העד הופנה לת/38 דוח נטילת אמצעי זיהוי והשיב שערך זאת ולקח DNA מפיו של החשוד (עמ' 54 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 55 ש' 7).

בחקירתו הנגדית השיב העד שחקר את הנאשם באזהרה לאחר מעצרו. העד אישר שדובר בחקירתו הראשונה שהיתה בשעות הבוקר. העד נשאל מתי הנאשם הובא אליו היות והחקירה החלה בשעה 9:00 והוא היה בבית חולים והשיב שבסמוך לכך. העד הופנה לדוח סיכום מבית חולים שם עולה שהנאשם התקבל בשעה 05:07 אך לא מצוין מי שוחרר (נ/2). העד השיב שאינו יודע לומר מתי הגיע לתחנה ושם כתוב שהחקירה החלה בשעה 9 כן היה. העד הופנה לת/א1 לתמלול שם מצוין בדף הראשון בסוף של הדף שהוא שואל את הנאשם האם התייעץ עם עורך דין והנאשם ענה לו כן אני משתמש. העד נשאל האם יתכן מצב שמצבו הבריאותי לא אפשר עריכת חקירה והעיתוי היה בעייתי והשיב-"ראשית החקירה מצולמת, אני לא יודע מה פשר דבריו ולמה טען ככה, כנראה התחיל להיכנס לאישום, יש כאלה חשודים שמתחילים לספר את מה שקרה והחקירה מצולמת אפשר להתרשם ממצב בריאותו בצילום". העד נשאל האם טרם חקירתו יצא לו לעיין במסמכים הרפואיים הנוגעים אליו שהתקבלו מביה"ח רמבם והשיב שהוא חושב שלא. העד נשאל מה ידע על התיק בטרם החקירה והשיב שהם יודעים חומר מסויים. העד השיב שידע "פחות או יותר" מה נמצא בחיפוש. העד אישר שידע מה היה בחיפוש. העד נשאל האם ידע שהשוטרים שזהותם אינה ידועה פצעו אותו והשיב-"אני יודע שהוא תקף אותם והם השתמשו בכוח סביר כנגדו וייתכן שהוא נפצע כתוצאה מזה". העד נשאל ממי ידע והשיב-"על השימוש בכוח? מהדוחות של השוטרים. אני לא יכול להתחייב לגבי דוחות כי זה כוח מיוחד שנכנס, אני יודע שהוא תקף והשתמשו נגדו בכוח". העד נשאל אלו דוחות והשיב-"אני יודע שהוא תקף את השוטרים ואני חקרתי אותו על זה. לשאלת ביהמ"ש איפה אני שואל אותו על זה אני משיב שאני מפנה לעמ' 8 שורה 9" (עמ' 55 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 56 ש' 19).

39. העד אישר שהנאשם היה במצב להיחקר לאחר הפציעות. הוא נשאל האם יש לו את הכישורים הרפואיים לקבוע והשיב-"מהתרשמות שלי שהיה ניתן לחקור אותו, הוא גם לא התלונן ושיתף פעולה בחקירה ומסר את דבריו באופן שוטף והיה ניתן לחקור אותו. הוא אמר שיש לו

פציעות ויש לו דם אבל היה ניתן לחקור אותו. העד הופנה לעמ' 4 שורות 14-19 שם סיפר חוויה קשה שעבר שעות ספורות לפני חקירתו שבגין קיבל טיפול רפואי והומלץ על חופש מחלה והשיב- **"לדעתי היה ניתן לחקור אותו ומבחינה רפואית היה כשיר, לפי ההתרשמות שלי. נכון שאני לא רופא אבל ניתן לחקור אותו"**. העד אישר שידוע לו שהצו שנערך אצלו היה בהתאם לצו ביהמ"ש. העד שלל שידע שהנאשם בעולם הסמים שנים רבות בטרם חקירתו. העד נשאל האם היו לו פרטים אודות הנאשם והשיב- **"אם נתייחס לעבר הפלילי שהתחלתי לדבר באדם עצמו ברור שנודע לי שהוא השתמש בסמים, אם אני מסתכל על העבר הפלילי ואם אנחנו קוראים דוחות אני יודע שיש לו עבר של סמים. כשהתחיל להיחקר אמר שהוא בסמים"**. העד אישר שהבין שמדובר באדם שמתמש בסמים. העד נשאל האם מדובר ברושם אישי ללא קשר שעין בעבר והשיב שלפני שחוקרים מעיינים במרשם (עמ' 56 לפרוטוקול ש' 20- עמ' 57 ש' 12).

40. העד נשאל האם לא ניתן היה לדחות את חקירת הנאשם או לתת לו תרופות לשיכוך כאבים והשיב שאם לא ניתן היה לחקור אותו לא היה חוקר אותו. העד לא זכר ממי קיבל הוראה לחקור את הנאשם. העד הופנה לעמ' 8 ש' 20 ונשאל מדוע לא ציין על מי איים והשיב- **"הוא בעצמו אומר את שם השוטר, הוא יזם את זה, זאת אומרת שהוא ידע למי אני מתכוון"**. העד נשאל האם לבקשת הנאשם התיק הועבר למח"ש והשיב שהוא חושב שהדבר נעשה אך אינו זוכר האם על ידו או ע"י מישהו אחר. ב"כ המאשימה ציינה שבאותו דוח של 206 ת/13 בשורה 1-10 שברגע שראה אותו צעק לו שזה משטרה. העד נשאל האם נוכח טענת הנאשם שמדובר בצריכה עצמית, עמדו בפניו נתוני שקילה והשיב- **"לא, אם היה עומד בפניי הייתי רושם את זה. לא התעסקתי עם המוצגים, אני יודע שיש כמות שלא לצריכה עצמית"**. העד שלל שידע אודות הכמות. העד נשאל האם דוח השקילה אמור להיות מצורף לתיק החקירה והשיב שזה בחוות דעת מעבדה אם הוא זוכר. העד לא ידע האם זה בדוח ראשוני והשיב שזה אמור להיות בדוחות (עמ' 57 לפרוטוקול ש' 13-עמ' 58 ש' 12).

41. העד תביעה מספר 206, אישר שערך את ת/13. העד הסביר מה עשה באעיבלין ביום 23.5.18 ובעקבות מה זה נעשה- **"היה פעילות בכפר עיבלין, תחנת סמים מימוש צו חיפוש. אני הייתי מוגדר כקוף. אני ירדתי עם חבל לתוך החלון בזמן פרוץ. אני יורד את החבל ושובר את החלון עם האלה, מוציא את הטייזר, מפעיל את הפנס ונכנס ושובר את החלון של תא השירותים ומפעיל את הטייזר ונכנס מולי בן אדם. אני כל הזמן בחוץ בזמן זה, זה חלון קטן. נכנס בן אדם מולי, במרחק שני מטר דלת מולי, ואני כמובן מזדהה ואומר לו עצור משטרה ואני גם הייתי לבוש במדים עם קסדה והכל. הוא לא נענה לקריאתי והיה לו ביד, אני לא יודע להגיד מה זיהיתי לא ידעתי אם הוא רוצה לפגוע בי או לזרוק את זה ולהעלים ראיות. הפעלתי את הטייזר, הוא נפל לרצפה וברגע שנגרמה ההשפעה של הטייזר הוא הרים את האלה ששבתי איתה את החלון וניסה להרביץ לי, הוא פגע לי במרפק, הפתיע אותי והחל לתקוף אותי. התחלתי להתרחק ולהתחמק מהאלה בזמן שאני תלוי על החבל. בסופו של דבר באיזשהו שלב נפלה לו האלה למטה, הוא זורק עליי את הטייזר מהחלון ובשלב הזה אני מוציא את האקדח השחור שלי ומתחיל להתנהל מולו שישכב שלא יזוז שהוא עצור, שלא יעשה שום**

תנועה חריגה והמשכתי להתנהל ככה מולו עד שנכנס כוח דלת ועצר אותם. פה הסתיימה ההתנהלות שלי מולו ואז נכנסתי שכל הכוחות האחרים הגיעו". העד השיב שהנאשם זרק את הטייזר עליו מהחלון. עוד נשאל מה הנאשם עשה לאחר ששלף את האקדח והשיב-"שלפתי את האקדח כי הוא התחיל כבר לתקוף אז הייתי צריך אמצעי הגנה ולא היה לי שום דבר כדי להגן על עצמי. לשאלת ביהמ"ש למה זרקתי את האלה, לפי התרגולת אנו שוברים וזורקים את האלה פנימה, כי ככה כל פעילות נצטרך אלה חדשה. שוברים וזורקים פנימה את האלה. אין לך זמן להחזיר את האלה, היא לא נוחה בשביל להחזיק אותה" (עמ' 59 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 60 ש' 14).

42. העד נשאל בנוגע לתאורה והשיב שהיא היתה מספקת וכי ראה הכל. עוד נשאל מה היתה מטרת פעולתו והשיב-"המטרה שלי זה קודם כל למנוע העלמת ראיות בתוך השירותים שהייתה סבירות גדולה שהנאשם יוריד את הסמים באסלה, ואני ירדתי עם החבל לתוך החלון". העד אישר שבמהלך כל האירוע היה עם החבל מחוץ לחלון. העד נשאל האם נגרמו לו חבלות במהלך האירוע שנזקק בגינן לטיפול רפואי והשיב שלא מילא דוח פציעה היות והוא נתן לו מכה עם האלה במרפק הימני אך זה לא היה משמעותי. העד נשאל כיצד הכל נגמר איתו והשיב-"התנהלתי מולו עם אקדח שחור מבצעי שלי, התנהלתי מולו במילים וצעקות שלא יזוז, עד שכוח דלת גם נכנס ועצר אותו פיזית בידיים". העד נשאל מה הנאשם עשה לאחר שצעק לו משטרה בפעם הראשונה והשיב-"הוא נכנס ויצא קודם כל. כשהוא הרים את היד לא זיהיתי בבירור מה יש לו ביד, שקית או לא יודע, הייתה לו שקית כי עכשיו אני יודע אבל בשנייה ההיא לא ידעתי בוודאות אם זו שקית או אבן או משהו אחר. הוא הרים את היד למעלה ואז הפעלתי את הטייזר". העד נשאל מה הוא עשה עם השקית והשיב שהיא נפלה בסוף. העד הופנה לשורה 7 ונשאל האם זה נכון והשיב-"לא ראיתי אם זה שקית או משהו אחר, מה שרשמתי בדוח זה מה שראיתי". העד נשאל האם זה נכון שהוא זרק דבר מה לאסלת השירותים והשיב-"כן, אני לא יודע לאיפה זה נפל ולא ראיתי אם נפל לאסלה או מתחת. בדיעבד כשנכנסתי ראיתי משהו על אסלה ולא ידעתי אם זה שייך לו" (עמ' 60 לפרוטוקול ש' 15- עמ' 61 ש' 11).

43. בחקירתו הנגדית השיב העד שהוא משרת בתפקיד מזה כשלוש שנים. העד השיב שהם היו בערך 15-16 לוחמים מהיחידה שלו. העד נשאל האם נכון לומר שרק 4 לוחמים השתתפו בפועל במעצר והשיב שאינו יודע היות והיה לבד מהיחידה שלו. העד אישר שהם קבלו תדרוך גם ביחידה וגם לפני היציאה בבסיס מג"ב. העד אישר ששוטרים או מפקדים ממשטרת שפרעם נטלו חלק בתדרוך ושתמונתו של הנאשם הוצגה בפניו טרם היציאה. העד אישר שאחת מהסיבות העיקריות להשתתפות שלו במבצע זה למנוע העלמת ראיות. העד נשאל האם הוצגו בפניו ראיות כלשהן או חומר מסוים המתאר את הנאשם כברחן או אלים והשיב שאינו זוכר. העד אישר שידע שקיים כנגד הנאשם צו חיפוש אך שלל שהוא הוצג בפניו. העד אישר שהתדריך נעשה לכלל הלוחמים יחד ותמונת הנאשם הוצגה לכל הלוחמים. העד אישר שכתב בדו"ח שראה את הנאשם רץ לעברו כאשר ידו הימנית מונפת באוויר במרחק של 2 מ' בערך. העד אישר שעבר הכשרה לשימוש בטייזר של מספר שעות. העד נשאל מה כללה ההכשרה והשיב-"כולל הכל, מה הטווחים היעילים, כמה זמן נמשך השימוש של

הטייזר, מה הנזק שהוא גורם, מתי משתמשים בו". העד הופנה לנוהל המבצעי שעניינו הפעלת טייזר שמספרו 90.221.103.003 של משטרת ישראל והשיב שהוא לא מוכר לו. העד לא ידע לומר מדוע בקורס לא מלמדים אודות הנוהל (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 63 ש' 3).

44. העד הופנה לסעיף 7 לנוהל תחת הכותרת "כללי השימוש במכשיר" ונשאל איזה מבין שלושת המקרים התבקש לבצע את תפקידו. העד השיב שלפי סעיף 1 - סמכות נלווית לצורך מעצר. בהמשך, הוסיף שגם לצורך הגנה עצמית. העד אישר שהנאשם היה במרחק 2 מ' ממנו ושהיה מחוץ לחלון של השירותים שגופו צמוד לחלון השירותים. העד נשאל מדוע חשוב לו לציין את המרחק והשיב שבשל מרחק טווח השפעה של הטייזר, כאשר מעל 4 מטר זה לא יעיל. העד אישר שמותר להשתמש בטייזר בפחות מ-4 מטר. העד נשאל באיזו נקודה היה הנאשם בשירותים והשיב שבתוך השירותים. כאשר הוצגו לעד תמונות של השירותים כאמצעי עזר (נ/3, 4-1), הוא נשאל האם מדובר בשירותים והשיב שאינו זוכר איך נראים השירותים. העד נשאל, בהנחה שאלו השירותים, היכן היה הנאשם כשנורה בטייזר וסימן על התמונה הממוספרת 1- קו בחיבור שבין המרצפות הכחולות למרצפות החומות. כאשר נאמר לו שאורך השירותים זה 1.10 ס"מ, השיב שהוא כן השתמש בטייזר בפחות משני מטר. העד אישר שזה בלתי אפשרי להכנס דרך החלון. העד נשאל מדוע זרק את האלה פנימה והשיב שמדובר בתרגולת, כדי לא לאבדה. העד השיב שאורך ההשפעה של הטייזר הוא 5 שניות. העד אישר שירה פעם אחת. העד נשאל האם יצאו שני חצים והשיב-"כן. **זה חייב להיות שניים גם אם ננעץ רק אחד זה לא עובד. מדובר על פלוס ומינוס במעגל סגור**" (עמ' 63 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 64 ש' 27).

45. העד אישר בעדותו שהנאשם היה נגד עיניו עד שחבריו עצרו ואזקו אותו ולא זז לשום מקום. העד הופנה לעדותו מיום 29.5.18 (הוגש וסומן נ/4). ונשאל מדוע בדוח שלו כתב שחש מאויים בעוד שתואר שהנאשם רק זרק דבר מה לאסלת השירותים. העד השיב-"**קודם כל כמו שאמרתי אני לא יודע מה היה לו ביד ושהוא מניף את היד אני לא יודע באותו רגע לאן הוא הולך לזרוק את החפץ עליי או על האסלה. אני לא יודע מה היה לו ביד, אם זה היה סמים או משהו אחר אני לא יודע להגיד לך מה זה היה והוא הניף את זה, אז מן הסתם החשד עולה שזה יכול להיות עליי וגם מתוך העלמת ראיות, אני לא יודע להגיד בוודאות אם זה עליי או לאסלה. לכן יש לי פה שני חששות בבת אחת. אם זה עליי אני חייב לפעול ואם זה להעלמת ראיות אותו הדבר. אני צריך לפעול כמה שיותר מהר בשני האירועים**". העד נשאל האם היה מישהו עם הנאשם שהשתתף במהומה והשיב-"**מהצד שלו היה איתו אני לא יודע להגיד מישהו אבל היה שם איזה נער שהיה איתו באותו זמן מחוץ לחדר**". העד השיב שהצליח לראות אותו דרך חלון השירותים. הוא נשאל מדוע לא ציין זאת בדוח והשיב שפעל מול הנאשם ולא מול הנער. העד השיב שהנער לא עשה כלום ורב התנהלותו היתה מול הנאשם. העד נשאל מדוע הדבר לא צוין בדוח שלו ובעדותו והשיב-"**ההסבר הוא שהוא לא היה חשוב בשבילי כי הוא לא סיכן אותי, לא היה לו שום דבר, הוא רק עמד שם וכל מי שבבית באותו רגע מעוכב, דאגתי שלא יעשה שום דבר רק שיעמוד איפה שהוא עומד וכל תשומת ליבי הייתה לנאשם**". העד הופנה לנוהל (שהוגש וסומן נ/5) לעמ' 6 סעיף 8 שם תחת הכותרת "חובות השוטר" מצוין שטרם ההפעלה יש להזהיר את הנאשם "**עצור**".

או שאני מפעיל טייזר". העד השיב-"כן אני לא הזהרתי אותו". בחקירתו החוזרת התבקש העד להסביר את הנוהל למיטב ידיעתו והשיב-"מה שלימדו אותי שאם נשתמש בטייזר בזמן שאנו מזהים העלמת ראיות והטווח הוא יעיל ושימושי אז אנו כן רשאים להשתמש בזה, כמובן גם אם הבן אדם מתפרע וריסון המעצר אנו גם רשאים להשתמש בטייזר. לפי הוראות פתיחה באש שלנו העלמת ראיות זה עמד בהוראות פתיחה באש שקיבלנו לפני היציאה" (עמ' 64 לפרוטוקול ש' 28- עמ' 66 ש' 7).

46. העד תביעה מספר 201, אישר בעדותו שערך את ת/12. העד פירט אודות האירוע-"באתי עם הכוח שלי לממש צו חיפוש. הגענו וסגרנו על המבנה שקיבלנו על פי המודיעין. מבחינתנו נכנסו לתוך הבית ופרצנו מהדלתות והחלונות. אני הייתי עם כוח שבא עם הסולם. בכניסה לבית התחלנו להרים סולם למרפסת, אחד החשודים יצא למרפסת והתחיל לדחוף סולם ואנו הזדהינו כמשטרה, הינו עם מדים וקסדות ועם כובע זיהוי. הזדהינו כמשטרה ומה שאני ראיתי שהוא דוחף את הסולם וקראתי ללוחמים להגיע ובסוף נכנסו דרך פתח ופרצנו את הדלת עם ערכות פריצה. נכנסתי לתוך המבנה וראיתי את הנאשם בתא שירותים שוכב אחרי שקיבל את הטייזר מהלוחם שבא מהחלון. הבנו את הסיטואציה, שאלתי מה קרה פה והבנתי שהוא תקף את השוטרים ונתתי אישור לכוח שלי לשים עליו אזיקים כי הוא תקף שוטר. שמנו אותו בצד הוצאנו את החצים של הטייזר ממנו ובכניסה של השירותים מצאנו חומר החשוד כסם. הגיעו שוטרים של התחנה, העברנו את התפעול אליהם והעברנו להם את העצור ויצאנו משם". העד נשאל כיצד זה נגמר מבחינת החשוד והשיב-"אני אמרתי לאזוק אותו, שמתי אותו בחדר, הוצאנו ממנו את החצים של הטייזר והגיעו שוטרים והעברנו אותו לבילוש וליס"מ" (עמ' 66 לפרוטוקול ש' 26-9).

47. בחקירתו הנגדית אישר העד שהם קבלו תדרוך לפני יציאתם. העד נשאל מה נאמר שם והשיב-"צו חיפוש כנגד בן אדם שמתעסק בסמים, או אמל"ח". העד השיב שצו החיפוש הוצג בפני השוטרים ולא בפניו. העד אישר שכל הכח המבצעי היה בתדרוך וההוצגה להם תמונה של הנאשם. העד הופנה לדוח הפעולה שלו מיום 23.5.18 (ת/12) שם כתב בשורה 5-6 שהבחין באחד החשודים שלאחר מכן זוהה כנאשם. הוא נשאל מדוע לא זיהה לאחר הוצגה לו תמונה והסביר-"כשהוא דחף את הסולם לא זיהיתי שזה הוא חד משמעית. לאחר שנכנסתי פנימה הבנתי שזה הוא". העד אישר שהם מצאו חומר החשוד כסם. הוא נשאל מדוע לא ציין זאת בדוח הפעולה והשיב ששכח. העד אישר שראה אדם שלאחר מכן זוהה כנאשם מנסה להפיל סולם של אחד הלוחמים. העד נשאל היכן היה והשיב שהיה מתחת למרפסת וראה את הכוח מניף סולם ואת הנאשם דוחף את הסולם. העד אישר שפרץ את הדלת ונכנס פנימה. העד נשאל כמה זמן לקח לו מאז שראה את הנאשם מנסה להפיל סולם ועד שנכנס בערך והשיב-"עד 10 שניות משהו כזה. כל זה קורה במקביל כי יש כוח שהולך לדלת ואני זה שמוביל את הפעילות ואני קצת מאחורה, אני רואה את הכוח שמניף את הסולם, לא מצליח להיכנס ובזמן הזה כבר יש כוח שעובד שם על הדלת. בעקבותיהם אנו מצטרפים לכניסה הראשית לדירה". בהמשך שהופנה לגרסת הלוחם 206 הסביר-"הזמנים אני לא ספרתי, יכול להיות שזה גם היה יותר אני לא יכול להגיד שלא. אני ראיתי אדם תוקף את

הסולם ואז הבנתי שזה הנאשם כי הוא מאוד דומה. בתוך הבית היו 2 אנשים. בהתחלה הוא מאוד היה דומה לו כשראיתי מבחוץ. הצלחתי לראות מישהו דומה באמצעות התאורה, אך להגיד חד משמעית מי זה אני לא יכול. כשאני נכנס לתוך הביתה אני רואה מבחינתי את אותו האדם שדחף את הסולם. לשאלת ביהמ"ש האם אני בטוח שזה אותו אחד אני משיב שכן" (עמ' 66 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 68 ש' 9).

48. העד נשאל מדוע ציין בדוח את המילה "חשודים" והשיב שהיה שם עוד אחד, כדבריו-"היה שם עוד אחד. ילד, בן שלו אולי, עוד בן אדם לא זוכר מי זה". העד נשאל מה היה חלקו באירוע והשיב-"הוא היה גם באזור של הכניסה לשירותים, הכוח השתלט עליו ואני נכנסתי לאחר שהשתלטו עליו". העד נשאל האם יתכן שהילד ניסה לדחוף את הסולם והשיב-"(העד מהסס) לא, ראיתי שזה בן אדם מבוגר". העד השיב שכאשר נכנסו פנימה היו בערך כ-10 לוחמים. העד נשאל מה עשו כשנכנסו ותיאר-"פרצנו את הדלת. אני מדבר על עצמי, החבר'ה פרצו את הדלת ואני נכנסתי אחריהם, ראינו אותו בסוף המסדרון ממש בשירותים מול 206 והשתלטנו עליו". העד הופנה לעדותו של 206 ממנה עלה שהיו רק 2 לוחמים, בעוד שהוא מציין שהיו עשרה והשיב שבתוך הדירה היו משהו כמו עשרה לוחמים אך לא כולם עסקו במעצר. העד נשאל באיזה שלב צוות הבילוש לקח את המעצר לידיים שלו והשיב-"ברגע שהשתלטנו, וידאנו שהבית בשליטה, שמנו אזיקים עליו והעברנו למשטרה". העד נשאל האם הנאשם התנגד לאזיקתו כשנכנסו והשיב שלאזיקתו לא אך קודם לכן התנגד לשוטרים שהיו שם. העד נשאל כיצד זה ידוע לו אם לא ראה, והשיב-"לא כי אני ראיתי אותו מתנגד. תחקרתי את זה, אני רואה את הטייזר ושאלתי מה הסיפור ומאיפה הוא הגיע". העד נשאל מדוע לא רשם זאת בזמן אמת והשיב שהוא לא בקיא בכתיבת דוחות ופספס. העד נשאל האם יצא לו בשירותו להשתמש בטייזר והשיב בשלילה (עמ' 68 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 69 ש' 8).

49. העד תביעה מספר 337, אישר שערך את ת/11. העד תיאר באשר לאירוע-"קיבלנו צו מימוש חיפוש, אני עם הכוח שלי הייתי אמור להגיע לבית באמצעות סולם מתקפל למרפסת של הבית. הגענו לשם אני והחולייה שלי, ניסינו להניף את הסולם, הבחנו באדם בתוך הבית שמנסה להפיל את הסולם. לא הצלחנו להניף, ופשוט נכנסנו דרך המדרגות עד הדירה עצמה. לשאלת ביהמ"ש האם אני יודע מדוע הגיע למרפסת אני משיב שאני לא יודע". העד נשאל כיצד זיהה שמדובר בחשוד והשיב שקבלו תמונה. עוד נשאל מה ראה כשנכנס לבית והשיב-"כשנכנסתי לתוך הבית הגעתי דרך המסדרון הראשי של הבית וראינו את הבחור פצוע שם ויושב במסדרון ואת שאר הכוחות שנכנסו לדירה". העד הופנה לשורה 7 בדוח שלו ונשאל האם זה נכון. העד השיב-"נכון. ברגע שנכנסתי ראיתי אדם פצוע ולא זיהיתי אותו באותו רגע. פשוט אמרתי "משטרה" וזהו". העד נשאל האם אותו אדם ביצע מה שאמר לו והשיב שלא מידי ופירט-"לא באופן מידי, הוא היה קצת בהלם, הוא לא הקשיב בשניה הראשונה שצעקתי משטרה, הוא היה מבולבל, רק לאחר מספר שניות זה קרה". העד אישר שהוא מדבר על הבחור הצעיר ושלל שהופעל כנגדו כח. העד נשאל מה עשה לאחר מכן והשיב-"פשוט אמרנו לו שהוא מעוכב, הוא ישב במקום וחיכינו לשאר הכוחות שיגיעו" (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 70 ש' 13).

50. בחקירתו הנגדית השיב העד שהוא משרת ביחידה מזה כ-7 שנים. העד אישר שהשתתף בפעילויות דומות ואישר שחלק מהמעצרים מתועדים. העד שלל שהשתמש בטייזר במהלך שירותו והשיב שרק נשא אותו. העד אישר שעבר הכשרה לשימוש בטייזר. העד נשאל האם הנוהל שימוש בטייזר מוכר לו והשיב-**"בפעם האחרונה שעברתי על הנוהל זה היה בעת ההכשרה. בהכשרה שלנו עברנו על הנהלים של איך להשתמש בטייזר"**. העד שלל שנ/5 מוכר לו. העד אישר שעבר תדריך טרם היציאה ושכל הלוחמים הרלוונטיים לפעילות נכחו. העד השיב שנאמר להם שהם מגיעים לממש צו חיפוש. העד שלל שצו החיפוש הוצג לו והשיב שהוא הוצג בפניי מפקדי היחידה. העד אישר שנאמר להם שיש צו חיפוש ותפקידם לבצע חיפוש וכן לבצע מעצר במידה הצורך. העד אישר שהמשימה העיקרית היתה ביצוע החיפוש. העד הופנה לדוח הפעולה ונשאל מה רשם לגבי אדם שזוהה על ידו כסאב מטר היות והוצגה תמונה בתדריך. העד השיב שהוא ניסה להטיח את הסולם ולהפיל אותו למטה. העד נשאל מה עשה הנאשם לאחר שניסה להפיל אותו ושוב לא הצליח והאם היה עימו בקשר עין למה שעשה לאחר מכן. העד השיב-**"שלילי, הוא ניסה להטיח את הסולם, באותו רגע הבנו שהסולם לא רלבנטי לכן נכנסו בגרם מדרגות"**. העד השיב שהוא נכנס דרך גרם המדרגות לדירה. העד נשאל כמה זמן לקח לו מאז שירד מהסולם ועד שנכנס לדירה והשיב שאינו יודע כמה זמן והוסיף שהן ויתרו על הסולם בסוף. העד השיב שדובר בשניות או דקה אך טען שאינו יודע בדיוק (עמ' 70 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 72 ש' 8).

51. העד נשאל מה המרחק בין המיקום של הסולם לבין המדרגות והשיב שלא 2 מטר אבל קצר. העד אישר שכאשר הגיע לחדר מדרגות הדלת הייתה פרוצה והוסיף שהגיע לאחר הכוחות הראשונים. כאשר נאמר לו שזה לקח לו 10-15 שניות, השיב-**"לא יותר מדקה זה בטוח, אבל זה סדר הגודל. אני לא תוכננתי להיכנס דרך המדרגות לקח לנו זמן התאפסות, להניח את הסולם אנחנו נכנסו אחרונים, לוקח זמן"**. העד השיב שהם נכנסו עם לוחמים נוספים, הוא ועוד שניים. עוד השיב שבפנים היו כחמישה לוחמים. העד אישר שהיה בחור צעיר בפנים והשיב שהיה במסדרון ופירט-**"הוא עמד באותו רגע. היה נראה מבולבל. לא עשה משהו ספציפי"**. העד אישר שכאשר נכנס חבריו היו כבר בפנים. העד נשאל האם הם כבר הזדהו כאנשי משטרה עצרו ואזקו את הנאשם ואחיינו והשיב-**"בשלב שאני נכנסתי הבחור הצעיר עמד במסדרון וזה היה בזמן שכל שאר הלוחמים שנכנסו לפני מתנהלים מולו. לוחמים אזקו אותו לאחר מכן. ראיתי אותו נאזק"**. העד נשאל מדוע צעק לצעיר משטרה והשיב שהוא אומנם לא נכנס ראשון אבל הוא עדיין עמד שם מבולבל. כאשר נאמר לו ש-206 ו-201 מסרו דברים שונים, כאשר 206 אמר שאחרי הסתיימה המהומה בינו לבין הנאשם נכנסו שני לוחמים ועצרו והשתלטו על המקום וגם 201 אישר שהוא יחד עם אחרים פרצו את הדלת וראו בני אדם, אחד על הרצפה ועוד בחור צעיר ועצרו אותם ואזקו אותם והוא הגיע אחריהם, השיב-**"אני הגעתי למקום, היה שם בחור צעיר, אמרתי לו שהוא מעוכב והגעתי עם עוד שני לוחמים ואז הוא קיבל את ההוראה לשבת ושהוא מעוכב"**. העד אישר שאמר לבחור הצעיר שהוא מעוכב. העד נשאל מה היתה סיבת העיכוב והשיב-**"אני לא זיהיתי אותו באופן חד משמעי ברגע הכניסה, הביגוד והעמידה שלו גרמה לי להגיד לי שב אתה מעוכב כדי לאפשר את העבודה של הכוח"**. העד נשאל האם נכון לומר שהוא נענה לדרישתו, סובב את הפנים לקיר ונשאר שם עד שהגיע צוות הבילוש והשיב שבשנייה הראשונה לא ואחרי מספר שניות כן. העד אישר שראה את הנאשם פצוע כשנכנס. עוד נשאל האם נודעה לו סיבת הפציעה והשיב-**"סיבת הפציעה?"**

באותו רגע אני הייתי בחוץ אני לא יודע להגיד שראיתי אבל ממה שהבנתי זה שהוא התנגד וניסה לפגוע בכוח שלנו". העד נשאל ממי ידע והשיב שמהכוח בתחקיר שנעשה (עמ' 72 לפרוטוקול ש' 9 - עמ' 74 ש' 12).

52. העד, רועי אייזנקוט, בלש בתחנת שפרעם מזה 11 שנים במשטרה מתוכם 7 שנים בבילוש. העד אישר את ת/14 ות/16 ואישר שזה הוא בת/20 ות/22. העד אישר שהוא חתום בת/8 במספר 5 וכי ג'ורג' חתום בחקירת העדים שם. העד התבקש לספר על האירוע ופירט-"קיבלנו צו חיפוש על שם כסאב מטר, הגענו אליו לבית אני והצוות. עלינו לבית, כסאב כבר היה עצור והיה בחור לידו בשם ג'ורג' מטר שהיה גם כבול. היו כמה מוצגים במקומות שונים בבית שנתפסו והמשכנו בחיפוש. מסוף החיפוש אני והבלש משה דץ לקחנו את הנאשם לביה"ח לרמב"ם, היה לו חץ של טייזר תקוע ביד". העד נשאל בנוגע למוצגים והשיב-"אני זוכר שבחדר שינה היה כסף, היו פלאפונים בשולחן בסלון, משקלים דיגיטליים, בכניסה לשירותים היה זרג של סמים, במטבח היה בקבוק צהוב עם חומר חשוד כסם ובכניסה לבית היה גם בקבוק צהוב עם חומר חשוד כסם" (עמ' 74 לפרוטוקול ש' 17 - עמ' 75 ש' 9).

53. בחקירתו הנגדית אישר העד שהשתתף בחיפוש ונטל חלק, העד נשאל מה היה חלקו והסביר-"כשאנחנו נכנסנו לבית אנחנו ראינו מוצגים והחלק שלי היה לעבור לבדוק איפה כל מוצג היה. אני ליוויתי את כסאב לבית חולים". העד אישר שהיה לו חלק בחיפוש עצמו לחפש עוד מוצגים יחד עם הצוות שלו. העד נשאל האם כולם תפסו מוצגים והשיב שמעבר למה שנרשם בדוח לא נתפסו עוד. העד אישר שהוא זיהה מוצגים. העד נשאל כמה מוצגים זיהה ותפס והשיב שמה שזיהה בהתחלה. העד נשאל האם זכור לו מי מהצוות תפס את שאר המוצגים והשיב שהוא זוכר שכפיר זיהה את הכסף ומעבר לזה אינו זוכר. העד נשאל כמה זמן ערך החיפוש והשיב שאינו זוכר ושמעל חצי שעה. העד אישר שהוא וצוות הבילוש ערכו את החיפוש עד לסיומו. העד השיב שג'ורג' היה עד לחיפוש. העד נשאל כיצד עד אחד יכול לשמש באותה עת ביותר ממקום אחד והשיב-"כמו שאמרתי לך, שבאתי כבר המוצגים היו, אנו פשוט עברנו עם העד והסתכלנו". העד נשאל מדוע לא רשם דוח פעולה באותו יום והשיב שהתבקש ללוות את הנאשם לבית החולים כי היה לו חץ ביד. העד נשאל מדוע לא מילא דוח לאחר מכן והשיב שאם הוא רשום בדוח החיפוש אז היה. העד הופנה לת/16 ונשאל לגבי שורות 6-8 שם רשם שהתבקש לתעד את מיקום תפיסת המוצגים בעקבות הוראה של הקצין טלאל חוסיין. העד נשאל האם זה היה אחרי או באותו יום והשיב שאחרי. העד השיב שאינו זוכר אם הקצין ביקש ממנו אך ציין שאם זה רשום אז זה נכון. העד נשאל האם אישר שכפיר תפס את הכסף והשיב שמה שרשם בדוח הפעולה זה נכון (עמ' 75 לפרוטוקול ש' 14 - עמ' 76 ש' 24).

54. העד נשאל האם כתב "בעת תפיסה וסימון" כי עיין בדוחות פעולה של הבלשים האחרים והשיב שהוא אמר לו שהוא רשם על זה דוחות פעולה. העד לא זכר האם הראו לו דוחות פעולה של אחרים לפני שיצא לתעד. העד לא זכר האם אירע אירוע חריג בין הנאשם לבוויס. העד נשאל כיצד יתכן שכל צוות הבילוש שמע את האיום והוא לא והשיב-"אתה שכחת שאמרתי לך שליוויתי אותו. יכול להיות

שהם נשאלו אני לא יודע, אני לקחתי אותו לבית החולים לאחר שהסתיים החיפוש". העד נשאל מתי נמצא הכסף והשיב שבתחילת החיפוש. העד שלל ששמע את האיום. העד נשאל האם בעת החיפוש הם היו מצוידים בווידאו והשיב שהוא לא זוכר האם הם צילמו תוך כדי. העד אישר שכתב בדוח הפעולה שלו שהיה יחד עם יוסי עריכה אלון ומשה (ת/14). העד נשאל מה היה חלקו של משה ואלון והשיב שהם היו איתם בצילום. כאשר נאמר לו שהם לא רשמו דוח פעולה, השיב שהם היו עימם. העד נשאל האם אלון לא עזר לו בכל תהליך התיעוד והשיב שנראה לו שיוסי צילם ומעבר לכך אינו זוכר (עמ' 76 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 77 ש' 19).

55. העד, מחמוד חטיב, במשטרה 23 שנה, משמש כחוקר פשעים וניהל את התיק. העד אישר את ת/2, ת/3, ת/4, ת/29, ערך את טופס ליווי למוצג יס"מ, ת/30 ות/31. בחקירתו הנגדית השיב העד שחקר את הנאשם 3 פעמים. העד אישר שחקר את הנאשם יום לאחר מעצרו ב-24.5. העד אישר שידע שהנאשם ביקר בבית חולים בגלל פציעתו ובגלל שלא הרגיש טוב. העד נשאל ממה נפצע והשיב- **"הוא התלונן שהוא הותקף בזמנו, זה לא רשום פה אבל אני זוכר שהוא התלונן על כאבים"**. העד נשאל האם יש מסמכים מהמין שעין לפני חקירתו והשיב שאם היו היה מעיין. כאשר נאמר לו שסיבת ההפנייה היא חץ טייזר שנתקע בידו, השיב- **"אני זוכר שהיה משהו, אני עיניתי בזה. אני כבר לא זוכר הכל אבל זה בטח מופיע בתיק החקירה ויש סיכום רפואי"**. העד התבקש לתאר את מצבו הפיזי והנפשי של הנאשם ב-24.5.18 והופנה לתמלול בת/2א עמ' 2 השני בשורה 13 ואילך. העד השיב- **"הנאשם אומר 'תכניס אותי אני רוצה לתת חקירה', מה השאלה פה?"**. כאשר נאמר לו שהוא אמר לו לא להפריע ולהרים את הראש וצוין שהוא ישן ועדיין החליט לחקור, השיב- **"אתה חושב שהוא לא רוצה חקירה בגלל מצבו הבריאותי? אני לא שמעתי ממנו שהוא אומר לי שיש לו בעיה רפואית, אז מה הבעיה פה? הוא הציג שיש לו בעיה רפואית? לא"**. העד הופנה לחקירה מיום 29.5.18 ת/3א בעמ' 2 שורה 40, עמ' 3 ואישר שלא לבד בחדר החקירות. הוא השיב שהיו עימו סעיד חמוד שנכח, ואריסאן סעיד. העד נשאל מדוע והשיב- **"סעיד היה במשרד שלו ובגלל זה שומעים את הדיבור שלו כי אני צמוד אליו והשני הוא אחד מהחוקרים בתיק"** (עמ' 77 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 79 ש' 10).

56. העד הופנה לעמ' 4 בשורה 5-6 שם אמר לנאשם להוריד את הרגל והוא השיב שכואבת לו הרגל ובעוד כמה הזדמנויות היה שרוי. העד נשאל מדוע לא דחה את החקירה לאחר שמצבו הפיזי יתייבב והשיב- **"אני מפנה אותך לתחילת החקירה, החשוד בתחילת החקירה ביעוץ היה ער ובאמצע החקירה נרדם, זו בעיה שלו לא בעיה שלי. אני יודע בדיוק מה מצבו. שישן בחקירה שלי, אבל בחלק מהחקירות שלו שיתף פעולה"**. העד אישר שיצא לו להשתמש באקדח טייזר כ-3-4 פעמים ואישר שעבר הכשרה. העד אישר שידועות לו ההשלכות של טייזר על אדם ופירט- **"אני יודע שאני מחשמל בן אדם בסופו של דבר, אבל הבן אדם איך הוא מתנהג? מדובר פה על בן אדם שתקף שוטרים"**. העד אישר שיש נוהל הפעלת טייזר וטען שהוא מכיר אותו פחות או יותר כי עבר את ההכשרה מזמן. העד הופנה לנוהל נ/5 עמוד 25 סעיף 3.8 ועמוד 26 שם מומלץ לאשפז לצורך הסתכלות ונשאל האם היה קורא אותו היה מחליט לחקור או לפחות להתייעץ עם הממונים עליו. העד השיב- **"אני קיבלתי את החקירות בחשוד שלי אחרי שהיה בביה"ח, אני לא רופא שאני משחרר**

אותו למשטרה אבל הבן אדם הזה נכח והיה בבית חולים ויש לך מסמכים נכון?" ובהמשך-"אני לא רופא. הייתי חוקר אותו, בעיניי הוא קיבל כל מה שצריך ממשטרת ישראל". העד השיב שהוא לא חושב שהוא פועל בניגוד להמלצות. בהמשך, טען שהנאשם קיבל טיפול רפואי ושחרר מבית החולים ובעיניו הוא כשיר. כאשר נאמר לו שהרופא שטיפל בו בבית החולים לא ידע שהוא צורך סמים, השיב-"הוא לא יכול להגיד לו?". העד נשאל האם הוא ידע שהנאשם טרם מעצרו צורך סמים והשיב-"אני יודע שהוא צורך סמים. אני לא השוטר שעוצר אותו בשטח אני החוקר" (עמ' 79 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 80 ש' 20).

57. העד, אריסן סעיד, 15 שנים במשטרה בחקירות. העד הופנה לת/40 ות/41- החקירה והתמלול של העד ג'ורג' מטר מה-23.5.18 והסביר-"אני חקרתי את ג'ורג' במעצר הראשוני ואחרי זה השלמת חקירה כי הייתי צריך לקחת ממנו עדות נוספת". העד אישר שהדברים שנכתבו בחקירה זו משקפים את מה שנאמר על ידו. העד נשאל האם הופעל עליו לחץ כלשהו והשיב-"לא. הוא נתן גרסתו אחרי שהתייעץ עם עו"ד מטאנס לפני החקירה. הכל היה כשורה ולא היה שום דבר חריג במהלך העדות והחקירה מתועדת". העד הופנה לת/42- החקירה של ג'ורג' מתאריך 29.5.18 והשיב שהיה צורך לשאול אותו מספר שאלות הבהרה בעדות פתוחה. העד אישר שהדברים משקפים את מה שנאמר על ידי העד וכי החקירה הייתה באווירה נינוחה בלי שום לחץ (עמ' 80 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 81 ש' 10).

58. בחקירתו הנגדית אישר העד שג'ורג' בחקירתו הראשונה נחקר בסטטוס של חשוד. העד נשאל מה היו השיקולים לכך והשיב-"הוא היה יחד עם הנאשם ביחד ובבית נתפסו דברים שפסולים על פי החוק אז הוא נחקר בעקבות זה לתת גרסה שלו, ובחקירה השנייה הוא נחקר רק כעד והוא שוחרר בהמשך". העד אישר שבחקירה השנייה הוא נחקר כעד ולא חשוד. העד נשאל האם התבקש לעשות השלמות על ידי מישהו והשיב שלא שזכור לו. העד נשאל מדוע לא ביקש מג'ורג' הסברים לגבי דברים שלא ראה כי הוא חתום על צו החיפוש והשיב-"זו הגרסה שהוא מסר. אני שאלתי לגבי המוצגים שנתפסו בדירה לפי הגרסה שהוא מסר ביחד עם החשוד השני". העד נשאל האם המשטרה מנעה מבני המשפחה לצאת מהבית והשיב שלא היה בשטח. כאשר נאמר לעד שכשמדובר בצו בית משפט חייב שיהיו לפחות 2 עדים והוא נשאל האם החשוד עצמו כשר לשמש כעד, השיב-"לא שידוע לי שיש איסור. אם אתה יודע בחוק ויכול להעיר את עיניי תראה לי. אני לא מכיר ואשמח לדעת" (עמ' 81 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 82 ש' 5).

59. העד טלאל חוסין, רב פקד וקצין אח"מ בתחנת שפרעם מזה כשנה ולפני כן שימש כקצין אח"מ בתחנת משגב, טבריה ותובע פלילי במשך חמש שנים. העד אישר שהיה הקצין האחראי בתיק זה ואישר את ת/43. בחקירתו הנגדית אישר העד שהיה הקצין הממונה וליווה את החקירה מאז טרם הוצאת צו החיפוש ועד העברת התיק לפרקליטות. העד השיב שידע שהוצא צו חיפוש לאחר שהוצא ולא טרם לכן. העד נשאל האם מן הראוי שהיו מערבים אותו בתור קצין חקירות והסביר-"אני אסביר, מתחתי יש שני קצינים, אחד ראש משרד חקירות והשני קצין מודיעין ובילוש. קצין מודיעין ובילוש עובד על כל הנושא של צווי חיפוש על סמך ידיעות. ביום יום אני עושה ישיבות

ומעדכנים אותי איזה חיפושים הולכים לעשות. לומר לך שהם מספרים לי איזה צווים עומדים להוציא זה לא מתבצע, יש קצין שממונה על זה". העד אישר שכאשר הוצא צו החיפוש הוסמכו השוטרים להשתמש בכוח סביר ולפרוץ ללא כל התראה מוקדמת. העד נשאל האם החומר החסוי שהוגש לעיונו של השופט הוצג לעיונו והשיב-"אני לא זוכר להגיד לך אם קראתי את הידיעות או לא אבל הסבירו לי מה הייתה הסיבה לחיפוש בצורה שחיפשו". כאשר נאמר לעד שמהידיעות עלה שעיקר הסחר של הנאשם זה באזור הקריות ולא בעיבלין השיב שלא כתוב שבילילה הוא בצור שלום. המידעים הוגשו וסומנו נ/6 (עמ' 83 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 85 ש' 7).

60. העד נשאל האם בהנחה שהחומר החסוי הועמד לעיונו היה מביע את דעתו טרם הוצאת צו החיפוש והאם היה מפעיל שיקול דעת אחר או משנה מתוכן הצו. העד השיב-"צו החיפוש הוצג בפני בית המשפט והוחתם על סמך חומר חקירה שחלקו חסוי וחלקו מופיע פה. לבוא ולהשתמש בחיפושים בכוח כמו הימ"מ זה לא דבר שאנו עושים ביומיום. במהלך כל שירותי אולי זו הפעם השלישית שעשינו את זה. במקרה הזה חוץ מהחומר החסוי על פי התעודת חיסיון, לפי מה שנמסר לי כחלק מקבלת ההחלטה, ביתו של הנאשם הוא בקומה שניה כאשר העלייה אליו היא דרך מדרגות כאשר יש שער ברזל ודלת פלדלת שנפתחת כלפי חוץ. לנו כשוטרים אין אפשרות לפרוץ את המחסום מבלי לתת לו אפשרות לבוא ולשבש ולהעלים ראיות ולכן היינו צריכים להשתמש בכוח שנוכל להיכנס כגורם הפתעה ונמנע ממנו להעלים ראיות, עובדה שנכנסו שוטר הימ"מ הפתיע אותו בשירותים שניסה להעלים ראיות". העד השיב שידוע לו שהתקיים תדרוך טרם היציאה אך לא ממנו כי הוא לא היה שם. העד נשאל האם הוא מאשר שרועי נשלח לביתו של הנאשם לאחר כשבוע לתעד את מקום תפיסת הסמים והשיב-"אם אתה אומר אני מניח שכן. אני זוכר משהו כזה ששלחתי אותו אני לא זוכר איזה בלש". העד נשאל ממה נבע הצורך לאחר כשבוע והסביר-"זו השלמת חקירה שהתבקשה, הרי ניהול חקירה זה משהו דינמי יכול להיות שעלינו על משהו חסר אני לא זוכר בדיוק אבל הייתה לזה סיבה חקירתית אני לא סתם שולח בלש" (עמ' 85 לפרוטוקול ש' 9- עמ' 86 ש' 7).

61. העד נשאל האם יתכן שבמקרה שלו הייתה פעולת חקירה מצד הפרקליטות והשיב שיתכן. העד נשאל האם צוות הבילוש שהגיעו מצוייד במצלמת וידאו קיבל הנחיה מפורשת לתעד את צו החיפוש ומהלכו, לרבות מוצגים באם ייתפסו והשיב שאינו יודע ושלא קיבלו ממנו כי לא היה נוכח. העד נשאל מי לדעתו נתן את ההוראה לעשות זאת והשיב שהוא מעדיף שחיפושים יהיו מתועדים אך אינו יודע למה זה לא תועד. העד אישר שידע שג'ורג' מטר נחקר תחת אזהרה. עוד נשאל האם ידע שג'ורג' היה עד לחיפוש והשיב שאולי בדיעבד. העד נשאל האם יצא לו להכיר מצב דומה שבו חשוד יכול לשמש עד לחיפוש והשיב-"לא חושב, אני לא יודע מה היה שם מבחינה עובדתית, מה הביא אותם להחליט ולעשות מה שעשו ומה היה השיקול דעת לאור נסיבות העניין שהיו שם, אבל אם אתה שואל אותי משפטית אם זה תקין או לא בית המשפט יחליט בסוף". עוד נשאל העד האם לא ביקש תזכיר השלמה או הבהרה והשיב-"הסוגיה הזו שאתה מעלה והעובדה שחתם על צו החיפוש כעד לא הובאה בפניי באותו העת של החקירה כך שאני לא יכול לענות לך על השאלה הזו". העד נשאל אם היה רואה זאת, היה מורה על חקירה משנית והשיב-"יכול להיות שכן,

אבל אני לא יכול לענות לך מה הייתי עושה אם, תלוי בחומר חקירה. אני כל הזמן מבקש השלמות בתיק אבל מה הייתי עושה פה אם הייתי יודע קשה לי לענות" (עמ' 86 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 87 ש' 24).

62. העד הופנה בעדותו לת/16 ונשאל מדוע לא ראה לנכון לבקש ממנו אם בכלל לרשום דוח פעולה והאם פעולה זו התבקשה אם בכלל ע"י הפרקליט המלווה והשיב- "הדוח פעולה שאני מעיין בו כעת מתייחס למה שהיה שם. השאיפה שלי ומה שאני מנחה את השוטרים שלי כל יום זה שכולם ירשמו באותו יום. יש כאלה שלא רשמים באותו יום ויש מקרים בהם לא כולם רשומים באותו רגע, אני לא יודע למה רשמו באותו רגע. למה לא ביקשתי באותו יום? יכול להיות שלא שמתי לב. אני מפקח על המון חקירות, אני לא יודע בכל רגע בכל תיק מי רשם מה". כאשר נאמר לעד שאף שוטר לא התייחס לכך שג'ורג' שימש כעד לחיפוש, הוא נשאל האם מן הראוי היה שכל מי שראה ושמע ונכח ירשום את אשר אירע עם ג'ורג' ומדוע לא ביקש מהם להתייחס לכך. ב"כ המאשימה ציינה שישנו דוח חיפוש עם השמות של כל האנשים ועם החתימה של ג'ורג'. העד נשאל מדוע לא ביקש הבהרה משאר הבלשים שהשתתפו בחיפוש והשיב- "אם יש שוטר מסוים שכותב בדוח שלו שהוא בעצמו פנה לנאשם ושאל אותו אם הוא רוצה על עדים והוא וויתר ומילא על הדוח והשוטרים חתומים על הדוח אני צריך לבקש מכולם למלא את הדוח שהוא חתם אותו? זה לא אמור לספק אותי אם יש דוח חיפוש שכמה שוטרים חתומים עליו?". ב"כ המאשימה ציינה שהיא מסכימה להגשה ככל שנוגעת לקביעות רפואיות ולא מסכימה לתוכן התלונות. המסמך הוגש וסומן ב/7 (עמ' 88 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 90 ש' 25)

63. העד נשאל בעדותו האם יצא לו לצפות בתיעוד החקירה של הנאשם והשיב בשלילה. העד השיב שהוא לא נוהג לעשות זאת. העד נשאל האם החוקרים ובפרט החוקר מחמוד ח'טיב שהיה החוקר הראשי בתיק היה מעדכן אותו אודות התנהלות החקירה והשיב שכן, כמו בכל תיק. העד נשאל האם מצבו הרפואי של הנאשם במהלך החקירות זכה להיות מוזכר ע"י אותו שוטר ח'טיב והשיב שהוא יודע שהוא נלקח לבית חולים. העד נשאל לגבי מצבו הפיזי של הנאשם במהלך החקירה והשיב- "לא ידעתי על משהו חריג, אם יש משהו חריג ונחקר לא מצליח לענות על שאלות ולא מתפקד באים ומעדכנים אותי ושואלים אותי מה לעשות האם להפסיק את החקירה. אני לא זוכר שבמקרה הזה היה משהו חריג". העד נשאל לגבי הנוהל המבצעי להפעלת טייזר ממנו עולה שבמקרה שקיים שימוש בטייזר כנגד אוכלוסייה מסוימת של חולי לב ומשתמשי סמים ראוי שאותם נפגעים יהיו תחת השגחה ואשפוז ומומלץ לשלוח אותם להסתכלות והשיב- "א. אני לא מכיר את הנוהל הזה ו-ב הוא נלקח לביה"ח והרופא החליט לשחרר אותו, אני אתווכח איתו?". העד נשאל האם במצב בו הנוהל היה בפניו טרם חקירתו, האם היה בכל זאת מאפשר את חקירתו טרם יישלח להסתכלות והשיב- "אם אתה אומר שהנוהל המומלץ לקחת אותו לבדיקה ואם אני זוכר שהוא היה בסדר גמור סביר להניח שלא הייתי שולח אותו להסתכלות אם הכל היה בסדר ובמיוחד לאחר שהיה בבדיקה רפואית והכל היה בסדר" ובהמשך- "תראה לי את הנוהל. לאחר שעיינתי בנוהל - רשום שמומלץ לאשפז את הנאשם להסתכלות בהתקיים כל מיני תנאים". בחקירתו החוזרת נשאל העד מה שם הקצין שהיה אחראי על הוצאת צו החיפוש והשיב שטל בבילה (עמ' 91 לפרוטוקול ש' 2- עמ' 92 ש' 7).

64. הנאשם, נשאל בעדותו אודות נסיבות האירוע ופירט-"אני ישנתי, והיה את בן אחי הקטן בחדר השינה, זו הייתה הפעם הראשונה שבן אחי ישן אצלי, הם באו ב-2:00-2:30 מהחתונה. הוא ישן אצלי, הוא העיר אותי וישבנו, אני לא יודע באיזה שעה, שמענו דפיקות ואנחנו ישנו. התחילו להכות אותי ואת אחיין שלי. היו הרבה, פירקו אותנו אני לא יודע שום דבר, וירו בי בטייזר, לא תקפתי אף אחד, גם אחיין שלי לא תקף. אמרתי להם בשביל מה באתם? הם אמרו לי על סמים ונשק ואני לא יודע מה". הנאשם נשאל מי נכח בחיפוש והשיב שאינו יודע ולא נשאל כלום. הנאשם נשאל האם חוץ מצוות הבילוש, הוא אחיין, היה משהו נוסף והשיב-"לא הסכימו שאף אחד יהיה שם. הם הזהירו את האחים שלי ומשפחתי שאף אחד לא יעלה אלינו והם לא עלו". הנאשם נשאל בעדותו היכן ג'ורג' היה כשבוצע החיפוש והשיב שהיה לבד בחדר והוא היה בחדר אחר. העד נשאל האם זכור לו אם החיפוש תועד בוידאו והשיב בשלילה. הנאשם נשאל מה מקור הכסף שנתפס בביתו והשיב-"שיחקתי ווינר וצ'אנס, והיו הרבה טפסים, וזכיתי אז ב-15,000 ₪. ראו שיש לי טפסים של ווינר, ווינר וצ'אנס. אני ממלא הרבה צ'אנס". העד נשאל מהם החומרים הצמחיים שנתפסו ביתו ולמה היו מיועדים והשיב-"אין אצלי את החומרים האלה, היו לי ציפורים ודגים, והם שברו את הכל ולא נשאר דבר. לשאלת ביהמ"ש איזה דגים היו לי הדגים האלה וציפורים קטנים בכלוב, אני לא מומחה בזה. דגי נוי" (עמ' 96 לפרוטוקול ש' 9- עמ' 97 ש' 5).

65. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שהוא מתגורר בקומה השלישית, כאשר אחיו הקטן מתגורר תחתיו ומתחת יש קומה נוספת להורים ולאחים. הנאשם נשאל האם הוא מאשר שבתאריך החיפוש ב-23.5.18 החזיק בבית סם מסוג הרואין והשיב-"לא ראיתי דבר כזה, אני הופתעתי כשאמרו לי את זה". הנאשם הופנה לסעיף 2 מהתשובה שלו לכתב האישום שם נכתב-"הנאשם מודה בהחזקת הסם, אולם חולק על הכמות הסופית, לטענתו הסם יועד לצריכתו העצמית וכי הסם מעורבב בכל מיני חומרים, כך שספק אם הכמות המדויקת היא זו המיוחסת לו בכתב האישום" וגם בסעיף 7 "הנאשם מודה ברישא של סעיף 4 לכתב האישום בכל הקשור להחזקת הסמים, חולק על המשקל הסופי וכופר שהסם יועד שלא לצריכתו העצמית" (הוגש בתאריך 10.12.18). הנאשם השיב-"לא רציתי לתת עדות בחקירה, בקושי דיבר איתי, אמרתי שאני קניתי לצריכה עצמית, יכול להיות שהשתמשתי וזה נגמר ולא הייתי ער בזמן חקירה". ב"כ הנאשם העיר כי המונח "סאחי" התרגום הוא "לא הייתי ער" והכוונה סאחי במובן "מתפקד". כאשר נאמר לנאשם שלא מדובר בחקירתו אלא בתשובה לכתב האישום שנמסרה מספר חודשים לאחר מכן, השיב-"אני יודע שאין לי סמים, איזה סמים איזה? אמרתי להם שמה שיש ואתם תופסים זה שלי אבל לא סמים, אני משתמש לא סוחר. לשאלת ביהמ"ש אני משיב שזה לא שלי, אני לא ראיתי מאיפה תפסו את זה גם, אפילו הילד לא יודע" ובהמשך-"אני לא ראיתי ולא יודע בסם הזה, אני אמרתי. הייתי גם מבולבל. התובע מדבר לבד. אני מתכוון לחוקר". הנאשם נשאל האם אמר שהחזיק סמים לשימוש עצמי והשיב-"אני הייתי משתמש, זה כמות קטנה בשביל צריכה עצמית". ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בדברים שלא כתובים בתשובה לאישום (עמ' 97 לפרוטוקול ש' 7- עמ' 98 ש' 8).

66. הנאשם נשאל האם לטענתו הסם שהוחזק הוחזק רק לשימוש עצמי והשיב שהיה משתמש בכמות קטנה והפתיעו אותו עם מה שאמרו בקשר לסמים. הנאשם נשאל האם במועד החיפוש החזיק בבית חמישה

משקלים והשיב שדובר במשקלים מקולקלים וזה היה מזמן. בהמשך, טען שהיו שניים או שלושה וכי באחד לא השתמש כי לא היו בטירות. כאשר הנאשם הופנה לתשובתו לכתב האישום שם נטען כי "הנאשם מודה באמור בסיפא של סעיף 2 בכל האמור להחזקת חמישה משקלים דיגיטליים וטוען שחלקם הגדול מקולקל", השיב-"אני לא אמרתי, הם אומרים. אני לא יודע אם אפשר להשתמש בהם. לשאלת ביהמ"ש כמה היו בסך הכל אני משיב שאני יודע". הנאשם נשאל האם ההודעות שלו במשטרה ניתנו שלא מרצונו החופשי והשיב-"לא מרצוני החופשי, בכוח הוא רצה שאני אדבר. אני לא הייתי שפוי, לא הייתי ער". הנאשם נשאל האם הוא הותקף באכזריות ע"י השוטרים בעת החיפוש והשיב-"כן. שמעתי את הקולות של האחין שלי שמכים אותי, אמרתי להם שהוא לא מבין עברית, גם עליי התפרצו והתחילו להרביץ לי". הנאשם נשאל מהיכן הגיעה אליו הכמות שכן היתה בביתו והשיב-"אני לא ראיתי, הבילוש הביא את זה לבית המשפט, אני לא ראיתי, מה שהיה לי קנייתי מעכו, קנייתי משהו קטן". העד השיב שקנה זאת בעיר העתיקה וטען שאינו מכיר את השמות אך דובר על "איפה הדגים, איפה החוף, את נכנסת לשוק ובתוך השוק הם מפוזרים". הנאשם השיב שהלך למישהו "בשוק, בחוף" (עמ' 98 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 99 ש' 8).

67. הנאשם נשאל בעדותו כמה קנה והשיב-"בקטן, שלי לשימוש. אומרים 3 מנות, יומיים שלוש". עוד נשאל כמה יש במנה והשיב שגרם אך הם שקרנים ואין באמת גרם. הנאשם נשאל האם היה משתמש במנה והשיב שיותר אבל לא היה לו כסף לקנות יותר והיה גונב. לדבריו, בכסף זכה לאחר מכן. הנאשם השיב שקנה בעכו 3 שקיות קטנות שהן 3 גרם. הנאשם נשאל האם השתמש כשהגיע לביתו והשיב שכן ומיד אך שלא לקח הכל בבת אחת אחרת היה מת. הנאשם נשאל אם זה לגיטימי 3 גרם בפעם אחת והשיב-"אני משתמש בזה ואני שומר וכל פעם שאני נכנס לקריז אני לוקח מנה. זה כמו שאני מקבל טיפול בבית סוהר עכשיו. הייתי לוקח טיפול גם לפני". הנאשם נשאל כל כמה זמן היה קונה מנות והשיב-"לפעמים יש לי כסף לפעמים אין. יום יום אני לוקח סמים. הייתי נוסע פעם בשבוע, פעם בחודש הייתי הולך קונה". הנאשם השיב שמחיר מנה נע בין 40 ל-100 ₪ וכי בפעם האחרונה שילם כ-300 ₪ לשלוש מנות. הנאשם נשאל היכן הוא שומר את המנות כשמגיע הביתה והשיב-"אני משאיר את זה עליי. אני מריח על המקום. כשאני לוקח אותם ויוצא מעכו אני מריח. אני לא מעשן". הנאשם הוסיף שזה כל הזמן עליו והוא עוטף את זה בניילון כי אי אפשר לשים בשקית. הנאשם השיב שמי שמוכר לו שם את זה בשקיות ניילון. הנאשם נשאל מדוע הוא מעביר את זה גם לניילון והשיב-"את רוצה שאני אכין לך? תביא לי שקית ומצית. נותנים, גם בבית סוהר ככה עושים. אני שם אותם בניילון ושם בפה. הוא נותן לי בניילון אבל אני עוטף בניילון ושומר את זה בפה". הנאשם נשאל האם שזה עליו הוא מיד לוקח או שם עליו והשיב-"נכון. אני לא מכיר אנשים מהכביש, אני קונה אותם. לא כל יום, בחודש לפעמים פעמיים פעם, אבל אני נרקומן" (עמ' 99 לפרוטוקול ש' 9- עמ' 101 ש' 2).

68. הנאשם נשאל בעדותו האם בטרם מעצרו היה מטופל והשיב-"בטח, אצלך כתוב בתיק. היום היה לי בית משפט פה, מה עשו לי גם? כשאני באתי עם קריסטל סמים היחידה הורידה אותי ושרציתי לחזור לשאטה האשימו אותי שקיבלתי קריסטל פה בביהמ"ש. הייתי מטופל בית חם בק. אתא ואני הולך יום יום והולך לקבל את הטיפול שלי". הנאשם נשאל האם הסמים כל הזמן עליו והשיב

שכאשר הוא קונה מנות הוא שם את זה בפה. כאשר נאמר לו שאם כך אין סיבה שיהיו אצלו סמים בבית, השיב-**"אין, למה אני הופתעתי שאמר לי על הסמים האלה"**. כאשר נאמר לו שבטח לא על הרצפה, השיב שמישהו שם על הרצפה. הנאשם שלל שיהיו בסלון או בחדר שינה ולגבי מגירה טען שמישהו שם לו במגירה. הנאשם נשאל האם ידוע לו שנתפסו אצלו בבית על הרצפה ליד השירותים שתי אריזות נפרדות של הרואין והשיב שלא ראה את זה. הוא שלל שידוע לו שהייתה אריזה אחת של 62.85 גרם והשנייה של 2.41 גרם. הנאשם נשאל האם לטענתו המשקל הכולל שנתפס הוא 30 גרם הרואין והשיב שכך נאמר לו ע"י החוקר. הוא שלל שהוא אמר זאת. הנאשם הופנה לעמ' 5 לת/א 3 ש' 35 והלאה, שם הוקלט אומר זאת וכן לעמ' 9 בת/א 3, ש' 40 והלאה והשיב-**"לא, לא הייתי גם, את יכולה לראות שהחוקר הזה בכוח, אני לא זוכר, מבולבל, והוא אומר, ומה שהוא אומר לי אני אומר לו כן, הוא אומר ליימינה אני אומר לו שמאלה, אמרתי אני לא יכול שאני לא מרגיש טוב. המילים שאת אמרת לי זה נכון אני זוכר, אמנם הייתי מבולבל, אני מרגיש חלש במשך המעצר אולי יש לי סכרת גם"** (עמ' 101 לפרוטוקול ש' 3- עמ' 102 ש' 4).

69. כאשר נאמר לנאשם שמדובר בחקירה מ-29.5.18, כאשר החיפוש והמעצר שלו היו ב-23.5.18 ומדובר בשישה ימים אחר כך ולאורך כל הדרך התייעץ עם עו"ד מטאנס והיה מיוצג ולא נראה שהופעל עליו לחץ, השיב-**"10 ימים לא התקלחתי, והבגדים והתחתונים שלי נדבקו לגוף שלי מהמכות והפצעים, 10 ימים לא ישנתי. לא נתנו לי את הטיפול שלי 10 ימים"**. ובהמשך-**"10 ימים לא נתנו לי טיפול בקישון וכתוצאה מהמכות והטייזר, בגלל זה בכוח, זאת אומרת בכפייה, הוא נתן לי לדבר"**. הנאשם נשאל האם בסמים שנתפסו מעורבבים כל מיני חומרים לטענתו והשיב שהוא היה מריח. בהמשך, טען-**"ייתכן. כן, משהו כזה"**. הנאשם נשאל אלו חומרים והשיב שאינו מכיר. עוד נשאל איך הוא יודע שזה היה מעורבב והשיב שהוא היה מערבב את המנות שהיה קונה. כאשר נאמר לו שלטענתו מה שנמצא זה לא דברים שקנה, השיב-**"יש שם אוכל של הדגים ושל הציפורים. מישהו ישם על הרצפה כמו בסטה? אני לא ראיתי"**. הנאשם נשאל האם הוא לא יודע אם זה מעורבב והשיב-**"אני לא יודע אם זה סמים או לא מה ששמו אותם"**. הנאשם נשאל האם הוא חושד ולא באמת יודע שזה מעורבב והשיב-**"אני קניתי מנות רק בשבילי, לא הכמות הזו"**. הנאשם נשאל האם כיום הוא טוען לגבי ה-65 גרם שזה היה מעורבב עם חומרים אחרים והשיב שיכול להיות שהם שמו אותם ויכול להיות שזה חומר דפוק. הנאשם נשאל האם אין לו ידיעה של ממש והשיב-**"אני אמרתי לו שיכול להיות שאתה שתלת לי את הסם הזה והוא דפוק"**. הנאשם השיב שאמר זאת לחוקר. כאשר נאמר לנאשם שבשום מקום לא אמר לחוקר ששתל לו את הסם, השיב-**"אני מתכוון לבילוש, שהבילוש אולי מצאו אצלי סם ואולי זה לא סמים. אני אמרתי את זה לחוקר"**. כאשר נאמר לו שלא אמר זאת ובכל הודעותיו הודה שהחזיק 30 גרם, השיב-**"אני אומר שהוא אמר לי שזה 60-65 גרם, לא ידעתי עליהם, החוקר הביא את זה ואמר לי מה זה? בהתחלה לא ידעתי. אני בהתחלה ידעתי על הכמות של השימוש העצמי"**. כאשר נאמר לנאשם שהוא לא באמת יודע להגיד אם זה מעורבב או לא, השיב-**"כשאמרתי לחוקר ששאל אותי על הכמות אמרתי לו יכול להיות שזה חומר דפוק ואתם אומרים שזה סם, זה לא בשבילי"**. הנאשם שלל שיש לו מומחיות כלשהי או שלמד את התחום. הנאשם חזר על כך שקנה את הסמים ממישהו עברו וטען שאינו מכיר אותו. כאשר נאמר לו שאם קנה זאת ממישהו מעכו, איך הוא חושב שזה מעורבב והשיב שכל הסמים מעורבבים. הנאשם נשאל האם תמיד אנשים קונים סמים מעורבבים והשיב-**"אני יודע מהטיפול שאני לוקח בבית חם הוא יותר חזק מהסמים שאני קונה בעכו"**. הנאשם נשאל

האם הסמים שהוא קונה בעכו מעורבבים והשיב שאינו יודע מה הם שמים בפנים (עמ' 102 לפרוטוקול ש' 5- עמ' 103 ש' 24).

70. הנאשם נשאל בעדותו האם נכון שבמשטרה ביקש שייקחו את הסמים למעבדה והשיב שרצה שיבדקו כי זה לא סמים. כאשר נאמר לו שבדקו במעבדה והוגשה חוות דעת מומחה לפיה מדובר במעל 65 גרם הרואין השיב שלא היתה לו כמות כזו והיתה לו כמות קטנה לצריכה עצמית. הנאשם לא ידע לומר מאיפה הגיעה יתר הכמות. הנאשם נשאל מדוע היה זקוק לחמישה משקלים בסלון ביתו והשיב-"זה היה מזמן אצלי. את יכולה להביא אותם לביהמ"ש שיראו אותם וגם אני אראה, זה נכון זה שלי כולם. היה שתיים שלוש אולי מזמן אצלי, מקולקלים" ובהמשך-"אסור שמשקל יהיה בבית? מוכרים את זה בבסטות בשוק, בחנויות, אז למה נותנים למכור את זה, אצלי אסור, למה?". כאשר נאמר לו שהמשמעות היא שעשה שימוש מסחרי בסמים ולא רק שימוש עצמי, השיב-"אני לא סוחר סמים. הם אומרים שהמשקלים עובדים בכלל, זה היה מזמן. אין בזה בטרייה ושום דבר". הנאשם נשאל כיצד הוא מסביר שלרצפת השירותים בביתו הגיע חומר שזוהה כסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 2.41 גרם והשיב-"לא ראיתי דבר כזה. אני פתחתי את הדלת והכל היה שבור והתחילו מכות ובאתי לראות מאיפה המכות והתחילו להרביץ לי וירו בי בטייזר". הנאשם אישר שתשובה זו נכונה גם לגבי החבילה של 62.85 גרם הרואין. העד נשאל האם באותו זמן גם היה אצלו 4 גרם קריסטל והשיב שאינו יודע ולא נחקר על כך. כאשר נאמר לו שהוא אמר זאת מיוזמתו בת/3 עמ' 8, ש' 8, השיב שרק עכשיו הוא שומע על כך. כאשר נאמר לו שזה מצולם, השיב-"כן, אני רוצה לראות, למה הוא דיבר בלחץ ואני לא יכולתי זה נמשך הרבה. אני לא יכולתי לדבר" ובהמשך-"אולי מהלחץ, אולי דיברתי שטויות, 10 ימים במעצר, לא נתנו לי טיפול, הייתי חדש, מקלחת לא עשיתי בקישון. הכול נדבק לי לבגדים". בהמשך החקירה טען שהיה "גמור" ושיתכן שאמר זאת מהלחץ. כאשר נאמר לו שמצפיה בחקירה לא נראה שהוא בלחץ, השיב-"תסתכלי עליי איך אני גמור". בהמשך, טען שזה מבריא אותו מהטייזר והמכות שקיבל (עמ' 103 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 105 ש' 13).

71. הנאשם לא ידע לומר מאין הגיע לחניה שלו בבית קנאביס במשקל 1.28 גרם. הוא השיב שהוא קונה סם לפי מנות ולא משקל. הנאשם לא ידע לומר מה המשקל של מנה וטען שעובדים על נרקומנים. הנאשם נשאל כמה בפועל נותנים והשיב-"אני יודע מתי עושים את המנות, אמרתי לך יש ב-20 ₪ מוכרים, 40-100 ₪, יש הרבה סוחרים שם". הנאשם נשאל האם הוא שוקל את המנה בבית והשיב-"ישר אני לוקח ועוטף את זה בניילון. את מדברת עם נרקומן, בן אדם חולה, אני כמעט 33 שנים נרקומן, מה אתם רוצים ממני? אני צריך לשלם על העבר? אני שילמתי כבר, איפה הכסף, הבתים שיש לי, רישיון לקחתם ממני". הנאשם שלל שהחזיק בביתו את ההרואין במשקל 65.26 גרם נטו. כאשר נאמר לו שלא דובר בצריכה עצמית, השיב-"תקשיבי, את עכשיו הפתעת אותי, שם הפתיעו אותי גם בקשר לקריסטל הופתעת, אמרתי שטויות בגלל המכות והטייזר, את יכולה לבדוק אני הייתי לוקח טיפול בקופ"ח בגלל אלצהיימר". הנאשם אישר שיש לו אלצהיימר וטען שלעיתים הוא שוכח. כאשר נאמר לו שזה לא מופיע במסמכים הרפואיים שלו, השיב-"תבדקי בקופ"ח אם אני משקר, אבל הם לא משקרים זה ממשלתי, הרופא אמר לי לקחת כדורים יום יום והייתי לוקח" (עמ' 105 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 106 ש' 15).

72. הנאשם נשאל האם זה נכון שנמצא בביתו ביום החיפוש 15,000 ₪ והשיב שהרוויח את זה בצ'אנס ושהיו לו מעל 500-600 טפסים שמילא של צ'אנס. הנאשם אישר שהכסף נתפס אצלו. כאשר אמר לו שהכסף, הסם והמשקלים שנתפסו מלמדים שלא מדובר בצריכה עצמית, השיב- **"אני אומר עוד פעם, יש מעל הבית שלנו תחנת דלק ויש שם תחנה וגם בקריית אתא אני הרבה שנים ממלא צ'אנס ותפסו הרבה טפסים אצלי של צ'אנס"**. הנאשם השיב שהמטרה תפסה, כאשר לדבריו היו בכל הבית מפוזרים טפסים של צ'אנס ווינר. הנאשם נשאל בכמה הרואין הוא משתמש ביום והשיב- **"כשיש לי כסף אני מריח 1-3 גרם ויש ימים לא מריח ולוקח את הטיפול. 7-8 אני מריח אם יש"**. כאשר נאמר לו שבחקירה טען שהוא משתמש ב- 6-7 גרם ביום, השיב- **"אני מריח מגרם ועד 6,7,8 גרם. יש ימים שאני לא מריח, לא רק בגלל שאין כסף, בגלל שהמצב שלי לא מרשה לי"**. כאשר נאמר לו שמדובר בכמות בלתי סבירה שיכולה להרוג אדם השיב שהוא נרקומן גמור ומכור ושאניו סוחר. כאשר נאמר לנאשם שתחילה טען שהוא קונה 3 גרם ויכול למות מזה וכעת טוען ל-7-8 גרם, השיב- **"בטח שאני אמות אם אני אריח אותך ביחד בשלוש שניות. את אלופה בספר תורה, אני אלוף בתרופה שלי, בשימוש, לחיות. אני נרקומן גמור. זבל. אני בן אדם חולה, אני רץ לתרופה שלי, אתם עושים ממני מה זה גדול, מה אני משפחת פשע שלוקחים מיליוני יורו? תרצו אחרי אלה לא אחרי, אחים שלי ואבא שלי בנו לי את הבית, אבל זה נקמה מה-95 של הבלש, והיום הוא קצין. דקרתי אותו בעין והיה שם כמו משה דיין, הוא רוצה להתנקם, אני היום בם 57, עוד שנתיים אולי אני מת"** (עמ' 106 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 107 ש' 21).

73. הנאשם נשאל האם ידוע לו שהחוק קובע שהחזקה לצורך שימוש עצמי של הרואין היא עד 0.3 גרם והשיב בשלילה. כאשר נאמר לו שהוא החזיק פי 216 מהכמות המוכרת לשימוש עצמי, השיב- **"יש משהו מתועד שאני מוכר? שנכנסים לבית שלי?"** ובהמשך- **"אולי אני קוסם ומעלים את הנרקומנים והסוחרים האחרים שאני ... יעני כל חמש דקות אני מוכר ומעלים אותם ואתם לא רואים?"**. הנאשם הופנה לסרטון השני בת/21 והשיב- **"ומה זה אומר? זה ארון"**. כאשר נאמר לו שיש שם חבילות רבות מאוד של ניילון נצמד, השיב- **"כן, הקרטונים זה צלחות לעוגות, גם זה לסחר?"**. בהמשך טען שגרשתו היתה מכינה עוגות וזה הארון שלה כדבריו- **"זה ניילון נצמד בשביל גרושתי שהייתה וזה נשאר. תבדקי ותשלחי את הבילוש ותראו איך הקרטונים יש לי של מיקסרים, תבניות לעוגות דוגמאות וזה, וופלים, ביסקוויטים, הייתה מכינה עוגות, והייתה מכסה אותם בנייר וניילון. זה לסמים? אני לא צריך כזה ניילון גדול בשביל מנות. אני נרקומן"** (עמ' 107 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 108 ש' 14).

74. הנאשם אישר שבתקופה שקדמה למעצרו לא עבד. הנאשם נשאל האם נכון שלא הייתה לו גם הכנסה אחרת לפני המעצר והשיב שרק הווינר. הנאשם אישר שהוא נרקומן משתמש בכל סוגי הסמים ושכאשר יש לו כסף הוא קונה עימו סמים לשימושו האישי. הנאשם נשאל האם בהנחה שהוא לא עובד ואין לו הכנסה לא היה לו כסף לרכוש כמות כזו והשיב- **"לשאלת ביהמ"ש איך אני לא עובד ורק משתמש בסמים, איך היה לי כסף לזה אני משיב שההורים שלי עוזרים לי ואפילו את הבית בנו לי, הוא מכיר את ההורים שלי ואחים שלי טוב (עו"ד מטאנס). ההורים שלי, גם אני הסתבכתי בבית והתגרשתי לפני הרבה שנים"**. הנאשם השיב שהוא ממלא ווינר וצ'אנס בכל מיני תחנות וזכה ב-15,000

לכך בכפר אצל אחד ממשפחת דמוני, והוסיף מעל הבית שלו יש תחנת דלק. הנאשם השיב שאותו אדם יוכל לאשר זאת. הנאשם השיב שקיבל את הכסף במזומן בפעם אחת ושאינו זוכר באיזה תאריך דובר אך דובר במספר ימים טרם מעצרו. הנאשם נשאל איך לא לקח את הכסף כדי לקנות עם זה סמים והשיב - "לא, אני לא יכול לקנות סמים בכל הסכום בשביל מה אני אקנה? אני קונה לשימוש שלי. בסכום הזה חשבתי לעשות זפת לבית או לתקן בבית, צבע, נהרס הבית". הנאשם נשאל מדוע שמר סכום כזה גבוה בבית והשיב שאין לו בנק ואין לו הכנסות (עמ' 108 לפרוטוקול ש' 15 - עמ' 109 ש' 16).

75. הנאשם נשאל האם ביום האירוע שמע דפיקות בבית והשיב ששברו את הבית. הוא נשאל מה הדבר הראשון שעשה והשיב - "ישנתי בסלון והלכתי לשירותים, פתחתי את הדלת והתחילו לירות עליי מכל הצדדים החלו לשבור את החלונות והדלתות. אני שומע את אחיין שלי צועק". הנאשם שלל שרץ לעבר השוטר עם יד מונפת באוויר וטען שירו בו עם טייזר והוא נפל. הנאשם שלל שאותו שוטר צעק לעברו "משטרה". כאשר נאמר לו ששוטר אחד ירה לעברו ולא שניים, השיב - "היו שניים והיה חבילה של חוטים, של נחושת, בגודל אצבע, אני פתחתי אתה הדלת והשניים כבר שברו את החלון הזכוכית והתריס, ראיתי שעומדים ויורים בי ואני נפלתי כשפגעו לי פעמיים ביד, התנפח לי ונפלתי, זה היה כמו קצר חשמלי ונפלתי". הנאשם נשאל האם ניסה לדחוף את הסולם שהשוטר עלה עליו והשיב - "איך אני אדחוף סולם? אני שקמתי על הדפיקות קמתי ישר על הדלת של השירותים במקלחת". כאשר נאמר לנאשם שהשוטר ראה אותו מגיע לאסלה ובאופן מקרי שתי אריזות שנמצאו עם הסמים נמצאו על הרצפה ליד השירותים, השיב - "נפלתי שירו בי בטייזר וקיבלתי שתי מכות ביד, ירד לי דם, שניים או אחד סחבו אותי ברגליים והחלו במכות ועלו על הגב שלי, ואחיין שלי גם קיבל מכות שמעתי אותו צועק". הנאשם אישר שהוא שם את הסמים שקונה בפה. הוא נשאל מדוע טען במשטרה שהסמים היו בשולחן בחדר השינה והשיב - "לא נכון, לא אמרתי את זה. אפילו ששם אני אמרתי, אני אומר לך עכשיו שאני לא זוכר היום אני לא תפקדתי, לא אמרתי. גם עכשיו, בין כל בתי הסוהר אני לא מתפקד טוב. כשהורידו אותי לקחו ממני לחץ דם, אמרתי להם קחו אותי לחובש לבדיקת דם, הם אמרו שכל עוד אני עצור ימים לא עשו לי בדיקת דם. פעם שעברה ביום חמישי עשה לי חובש נחשון בדיקת לחץ דם, אני מרגיש שאני חלש" (עמ' 109 לפרוטוקול ש' 17 - עמ' 110 ש' 13).

76. הנאשם אישר שהיה נוכח בבית בזמן שבוצע החיפוש. עוד נשאל האם לאחר מכן שאנשי מג"ב נכנסו הוא וג'ורג' ישבו על הספה בסלון כשהוא אזוק והשיב שלא, הוא היה במקום אחד וג'ורג' באחר. הנאשם התבקש לאשר שכאשר שוטרי בילוש הגיעו הם ביקשו ממנו להזדהות והוא אמר שהוא כסאב מטר ומסר את תעודת הזהות שלו והשיב - "לא נכון. אני עכשיו לא זוכר או לא יודע את תעודת הזהות שלי, מישהו ששואל אותי בהפתעה אני לא יודע עד שאני מוציא תעודה". הנאשם נשאל האם השוטר משקר והשיב - "אני לא יודע, כששואלים אותי כמה פעמים אני נותן תעודה. אני לא יודע מה המספר תעודת זהות שלי". הנאשם שלל שהשוטר מסר לו העתק מצו החיפוש וטען שגם לא הסביר לו את מטרת החיפוש. לטענתו, הוא לא אמר לו כלום. הנאשם אף שלל שנאמר לו שהוא יכול לזמן שני עדים מטעמו ושלל שביקש שג'ורג' יהיה בחיפוש. לדבריו, לא ראה את ג'ורג' והיו בחדרים נפרדים. כאשר הוצג לו ת/8 עליו ג'ורג' חתום השיב שהוא לא יודע לקרוא ולכתוב או לדבר עברית. כאשר נאמר לו שג'ורג' אפילו אמר במשטרה שהוא ראה את כפיר סופר את הכסף בבית, השיב - "זה לא נכון, איך ג'ורג' "

ראה? לי קראו שאני אראה את הכסף. אני ראיתי את הכסף. את אומרת ג'ורג' ראה את הכסף, כפיר קרא לי לעמוד שהוא רוצה לספור את הכסף, אני כפיר ועוד אחד שאני לא מכיר". בהמשך, כשנשאל האם היה עד לחיפוש, השיב-"לא, הוא אמר לי על הכסף ושרצו לקחת אותי לתחנה, לקחו אותי לבית חולים לרמבם. אני הייתי בחדר אחר ששברו את הבית, שנתנו לי מכות הלכתי לחדר שינה שג'ורג' ישן בו והוציאו משם את ג'ורג', הכסף היה אצלי בחדר שינה". הנאשם אישר שהיה עד לספירת הכסף ופירט-"כן. קרא לי הבלש שספר ועוד בלש צילם, ג'ורג' אומר שזה לא נכון, אולי עשו את זה עוד פעם שאני לא ראיתי, כשהוא ספר הייתי לבד בלי ג'ורג'" (עמ' 110 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 111 ש' 18).

77. הנאשם אישר שלאחר המעצר שעוד היה בבית, השוטרים עמדו איתו בחדר שינה שהיה אזוק. עוד נשאל האם באותו זמן החל להשתולל וניסה להתקרב לבוויס והשיב-"לא נכון. (העד מחייך)". כאשר נאמר לו שאיים עליו ואמר לו שישב מעצר אבל כשישחרר יפגוש אותו כי עבאלין קרובה לק. אתא, השיב-"אמרתי לו אני נכנס למעצר ויוצא ממעצר אני יחזור אני אהיה בעאבלין או בק. אתא". הנאשם נשאל באיזה הקשר אמר זאת והשיב-"אמרתי לו אתה רוצה להכניס אותי לבית סוהר? אני אשתחרר, לפעמים אני יושן גם בקריות". הנאשם שלל שאחד השוטרים ריתק אותו למיטה בשלב זה ושלל שזה היה משה דץ. כשאר נאמר לו שכמה שוטרים שמעו את האיום, השיב-"ולא תקפתי אותו. אני אלים, תסתכלי על העבר שלי, אני אלים ותוקף שוטרים, למה לא תקפתי אותו? תבדקי בעבר שלי". הנאשם עמד על כך שלא איים. הנאשם אישר שלטענתו הדברים שמסר במשטרה לא ניתנו מרצונו החופשי בגלל מצבו הבריאותי. העד לא זכר האם טרם חקירתו הראשונה התייעץ עם עו"ד זידאן. הנאשם אישר שעו"ד זידאן ייצג אותו בכל המשך החקירה ועד היום. הנאשם נשאל האם לאורך כל חקירותיו אישר שהסמים שנמצאו שלו והשיב-"אין סמים בכמות הזו, מה שיש לי זה השימוש שלי" ובהמשך-"אולי אמרתי אני לא זוכר, מהבלבול, מהמכות ומהטייזרים, אני לא זוכר, תסתכל על הסרטון, איך אני גמור". הנאשם לא זכר מה הפרטים שמסר מרצונו החופשי וטען שהיה מבולבל. כשאר נאמר לו שלא נראה שהופעל עליו שום לחץ ונראה שהוא שותק או ישן בחקירותיו, השיב-"המוח שלי מהסמים, לא בכוונה, הייתי גמור מהסמים, גם לא נתנו 10 ימים טיפול, מהקריז, גם המצב הבריאותי, המכות והבעיטות שקיבלתי, הטייזר שקיבלתי, גם היה לי סימנים, הבגדים, הכל נדבק בדם. הייתי זרוק". הנאשם נשאל מדוע לא התלונן בחקירות על בעיה רפואית והשיב-"אני זוכר שהרדימו אותי והוציאו את הטייזרים... אמרתי להם במרפאה וגם בבית חולים על הריאות ולא עשו לי צילום, הריאות שלי גמורות" ובהמשך-"אמרתי, לחוקר מחמוד ח'טיב. הוא אמר לי אני יודע שאתה בקריז. תעברי על החקירות ואת תשמעי את המילה "אתה בקריז" ". הנאשם השיב שהוא לא יכול היה להתלונן על בעיה חריפה (עמ' 111 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 113 ש' 23).

78. הנאשם נשאל למה בחקירה האחרונה שלו בת/4 שתק ולא ענה לשאלות של החוקר והשיב-"הם אמרו "זה נרקומן, זרוק" אני לא דיברתי. תביאי 1000 כמוני ותביאי שוטר או מתנדב במשטרה, מאמינים לו יותר. הוא שם על 1000 נרקומנים פס, גמן על אזרחים לא על נרקומנים, הייתי עשר מעצרים וחצי מהם האשימו אותי בתקיפת שוטרים, לא הייתי מנהל תיק". הנאשם לא ידע האם רופא קבע שאין לו בעיה טרם בחקירה. הנאשם אישר שהוא הותקף ע"י שוטרים באירוע וטען שאינו

יודע מי כי היו רעולי פנים. הנאשם נשאל כיצד הותקף והשיב-"אני פותח את הדלת , אני רואה כמה רעולי פנים , נפלתי ולא יודע כמה דקות , אחרי שירו בי בטייזר, נכנסו וגררו אותי על הבטן, כמה בעיטות ושמו לי חוט, לא יודע, בן אח שלי הקטן צועק". הנאשם נשאל מדוע לא אמר זאת במשטרה והשיב שאינו יודע. הנאשם נשאל האם התלונן במח"ש ובא כוחו השיב שכן. בהמשך, הנאשם השיב שלא התלונן ושלל שיש לו תמונות של התקיפה. ב"כ הנאשם הגיש קבלות של מפעל הפייס (עמ' 113 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 114 ש' 30).

79. בחקירתו החוזרת הוצגו לנאשם שתי קבלות ממפעל הפיס, אחת על סך 2000 ₪ מתאריך 14.5.18 ועוד טופס יומיים לפני (22.5.18) בסך 1500 ₪ שנמצאו בביתו והוא נשאל היכן זכה. הנאשם השיב שיש אצלם תחנת דלק, מקום של צ'אנס ווינר. הנאשם אישר שכל פעם שהוא זוכה הוא מקבל קבלה ושומר בבית. הנאשם השיב שאמו מכבסת עבורו. הקבלות הוגשו וסומנו 8/8. כאשר הוצגה לנאשם תמונה, אישר שמדובר בביתו. הנאשם נשאל מהם כתמי הדם והשיב-"ממני הדם. כשירו בי בטייזר התחיל לרדת דם, סחבו אותי מהרגליים שלי, איפה שמקום הדם היה. כל כתמי הדם על הקיר זה ממני ועל הרצפה". התמונה הוגשה וסומנה נ/א1. הנאשם שלל שהתבקש לעבור בדיקות ט"א וסירב (עמ' 115 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 116 ש' 1).

80. בחקירה לב"כ המאשימה ברשות ביהמ"ש נשאל הנאשם מדוע טען שזכה ב-15,000 ₪ והקבלות הן בסכום מצטבר של 3,500 ₪ והשיב-"הייתי זוכה, יש בקריית אתא, את יכולה עכשיו לשלוח לפעמים הייתי זוכה ב-10,000 ₪ או ב-15,000 ₪ או ב-3000 ₪, לפעמים הייתי משאיר ליום יומיים. קוראים למקום פיצה פדאל, אני שם את הטפסים והולך ולא מקבל את הכסף, לפעמים הבן אדם אומר כסאב אין לי כסף אני נותן לו את הכספים יום יומיים שלוש וחוזר. לא כל בעל מכולת באמצע קריית אתא אין לו כסף. מעל הבית אני גם ממלא, אני ממלא בכל הארץ" (עמ' 116 לפרוטוקול ש' 13-3).

עמדות הצדדים בסיכומיהם

81. המאשימה בסיכומיה טענה שהמסד הראייתי בתיק איתן שעה שהוא מתבסס על כך שהסמים נתפסו בדירת הנאשם, סמוך לשירותים, בזמן שהנאשם בבית ונראה כמנסה לזרוק דבר מה לאסלת השירותים. בנוסף, נטען שהוא מתבסס על חוות דעת מעבדה אנליטית לעניין סוג הסמים ומשקלם שקבעה שמדובר בסם מסוג הרואין במשקל כולל של 65.26 גרם. נטען שבהתאם לגרסת הנאשם במשטרה, הסמים שנתפסו שלו. באשר לאיומים, נטען שהראיות מתבססות על עדויות השוטרים ששמעו אותם.

82. באשר לכניסה לבית הנאשם וביצוע החיפוש נטען לבית המשפט הוגש צו חיפוש (5/ת) שנחתם בבית המשפט בעכו ביום 3.5.18 לפיו הותר למשטרה לבצע חיפוש בבית הנאשם תוך כניסה ללא התרעה מוקדמת על מנת למנוע העלמת ראיות, כפי שמצוין בצו מפורשות. צוין שכפי שעולה מדוחות הפעולה של השוטרים ועדויותיהם, לצורך הכניסה לבית בוצעה סגירה היקפית של הבית והחלונות ובוצעה כניסה לבית

תוך פריצת שלוש דלתות ושבירה של שלושה חלונות. צוין שבבית היו שני אנשים ושבכניסתם השוטרים לבשו מדים וצעקו משטרה. נטען שהשוטר 201 הבחין בנאשם שהוא מנסה לדחוף סולם שדרכו ניסה לעלות לוחם אחר למרפסת הבית וכי השוטר 337 הבחין בנאשם מגיע למרפסת ומנסה להפילו בזמן שהוא עולה על הסולם. בהמשך, נכנסו השוטרים לבית והשתלטו על שני החשודים, שאחד מהם הוא הנאשם. עוד צוין שבזמן הכניסה לבית, השוטר 206 ביצע גלישה לחלון השירותים ופרץ אליו עם אלה, וכששבר את החלון זרק את האלה פנימה, הוציא אקדח טייזר והדליק את הפנס שלו. בשלב זה הנאשם רץ לעברו, כשידו הימנית מונפת באוויר והשוטר ירה לעברו חץ טייזר שפגע בידו הימנית של הנאשם והשוטר אמר לו שהוא עצור. כשנגמרה השפעת הטייזר, הנאשם הרים את האלה בידו הימנית ונתן מכה לשוטר במרפק אך שוטרים אחרים נכנסו לבית ואזקו את הנאשם (ת/13, עמ' 59-60 לפרוטוקול). נטען שבעדותו בבית המשפט השוטר 206 הסביר שראה את הנאשם מניף את ידו ולא זיהה בבירור מה הוא מחזיק- שקית או אבן וכן העיד שראה את הנאשם זורק משהו לאסלת השירותים אך אינו יודע אם זה נפל לאסלה או מתחת ובדיעבד כשנכנס ראה משהו על האסלה. עוד עלה מעדותו שאחת ממטרת השתתפות יחידתו במבצע היתה העלמת ראיות ולכן משראה את הנאשם מנסה לזרוק דבר מה לאסלה, הפעיל את הטייזר. נטען שזה שלא פעל עפ"י הנוהל המשטרתי, לא יכול להצביע על כשל באופן פעולתו בנסיבות.

83. לטענת המאשימה, מעדות קצין אח"מ שפרעם רפ"ק טלאל חוסיין עלה שנערך במקרה זה חיפוש שאינו שגרתי וזאת בכדי למנוע העלמת ראיות באמצעות שימוש בגורם ההפתעה (עמ' 85 ש' 14-21). צוין שלאחר מעצר הנאשם נכנסו לבית בלשי תחנת שפרעם לצורך ביצוע החיפוש ובמועד הביצוע שהו בבית הנאשם וג'ורג' אחיינו, שלבקשת הנאשם היה עד לחיפוש (ת/8). נטען שבהמשך הוא עוכב ונחקר באזהרה. צוין שלפי עדות השוטר קרביץ הוא לא היה אזוק בעת כניסת השוטרים לבית לצורך ביצוע החיפוש (עמ' 10 ש' 25) וניתן לראות זאת בסרטון שצולם לאחר החיפוש שם הוא נראה יושב על ספה שאינו אזוק (ת/21). נטען שלאחר כניסת שוטרי הבילוש, השוטר קרביץ מסר לנאשם העתק מצו החיפוש, הסביר מטרתו והודיע לנאשם שהוא רשאי לזמן שני עדים מטעמו והנאשם ביקש שג'ורג' יהיה עד לחיפוש וכך היה (ת/7, ת/8). נטען שכך עלה מהעדויות (קרביץ- עמ' 4 ש' 23-25, דדון- עמ' 25 ש' 17-18, אייזנקוט- עמ' 67 ש' 6). מעדות קרביץ עלה שכך ביקש הנאשם ושלו רצה עד נוסף, לא היתה מניעה (עמ' 11 ש' 18-20). עוד צוין שהנאשם עצמו נכח בזמן החיפוש (עמ' 12, 35 ו-37). צוין שג'ורג' חתם על הצו והודה שמדובר בחתימתו (עמ' 49 ש' 18). בנוסף, ג'ורג' אמר בחקירתו שראה את השוטר כפיר כשספר את הכסף (ש' 24-25 לת/42) והשוטרים העידו שג'ורג' חתם על צו החיפוש (עמ' 7 ש' 22, עמ' 13 ש' 15). מכאן, ניתן לראות שג'ורג' היה עד לחיפוש.

84. לטענת המאשימה, במהלך החיפוש נתפס (ת/7) : כסף מזומן, 3 פלאפונים ו-5 משקלים דיגיטליים, חומר חשוד כסם בתוך ניילון נצמד שנמצא על הרצפה סמוך לשירותים במשקל 3.3 (חוות דעת בהמשך קבעה שמדובר בהרואין במשקל 2.41 גרם נטו- ת/35), שקית ובה חומר לא מזוהה בצבע חום שנתפס על הרצפה ליד השירותים ונשקל 63.8 גרם ברוטו (בהמשך חוות דעת קבעה שמדובר בהרואין במשקל 62.85 גרם נטו- ת/35), חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה שנמצא בחניית הבית מתחת לגרם מדרגות בתוך שקית שקופה במשקל 1.8 גרם ברוטו (חוות דעת קבעה שמדובר בחומר מסוג קנבוס במשקל 1.28 גרם נטו- ת/36). בנוסף, נמצאו בחיפוש חומרי אריזה בכמות גדולה (עמ' 5 ש' 21-22, תמונה מת/19).

והסרט השני בתקליטור (ת/21). צוין שהוגש תקליטור ת/22 ותמונות- ת/20 הכוללים הצבעה ע"י הבלש אייזנקוט שנכח בחיפוש. צוין שבמהלך החיפוש, לאחר שנמצא כסף מזומן, נאמר לנאשם ע"י השוטור בויס ושוטרים אחרים, שהם עומדים לספור את הכסף ולתפוס אותו, אז פנה הנאשם לבויס ואיים עליו שהוא עוד ישב "חבסה" אך בסוף ישתחרר וקריית אתא לא רחוקה והם יפגשו (ת/6, ת/9, ת/17 ועדויות בויס, דדון ודץ). נטען שאומנם אין זהות מוחלטת בין הנוסחים של העדים לאיום, אך הדבר מעיד על אמיתות העדויות ושמיעה סובייקטיבית של העדים. ביחס לטענה לפיה הבלש אייזנקוט לא נכח בחיפוש, נטען שמעדותו ועדות יתר השוטרים עלה שנכח ונטל חלק בחיפוש, ספציפית בעת תפיסת הכסף (עדות אייזנקוט- עמ' 75, ש' 2-5, עדות קרביץ עמ' 9 ש' 22, עדות עריכה עמ' 15 ש' 1-4, עדות בויס עמ' 20 ש' 10, עדות דדון עמ' 27 ש' 3-10 ועמ' 31 ש' 21).

85. באשר לחוקיות החיפוש נטען כי אומנם צו החיפוש קבע כתנאי שיערך בפני שני עדים, אולם בהתאם לסעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, במקרים מסויימים הדבר אינו מהווה תנאי מוחלט. נטען שבמקרה דנן התנאי מולא חלקית עת ג'ורג' היה עד לחיפוש וכן דובר בבחירת הנאשם לאחר שהוסבר לו שיש לו זכות לשני עדים (ת/7). נטען שמתקיים החריג השלישי בסעיף- 26 (א)(3). עוד נטען שהנאשם עצמו ראה את מהלך החיפוש. נטען שהחיפוש עומד בתנאי החוק וכי גם אם בית המשפט יקבע שנפל פגם באופן ביצוע החיפוש, אין בכך להביא לפסילת הראייה שהושגה בחיפוש (ע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא (1), 461). נטען שמדובר בראייה חפצית, שיש לה קיום עצמאי, ללא קשר לנסיבות בהן נתפסה. נטען שהחיפוש בדירה בוצע כדין, אולם למעלה מהנדרש, מפנה המאשימה לפסיקה הדנה בחוקיות החיפוש ובפרט הכשרתו חרף קיומם של אי אלו פגמים שנפלו בו וזאת נוכח האינטרס הציבורי. המאשימה הפנתה לעפ"ג 12284-04-15 פארס חזימיה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) שם גבר האינטרס הציבורי כפי שפורט בהרחבה בסיכומיה. עוד הפנתה המאשימה לעפ"ג (חי) 35094-04-14 ששון (אסיר) נ' מדינת ישראל ואח' (פורסם בנבו) הדן במשמעות חיפוש בלתי חוקי וקבע שהראיות החפציות שנתפסו על גוף המערער קבילות. נטען שבענייניו הבלש קרביץ העיד שחלק מהמוצגים נתפסו בפניו של הנאשם וחלק בפניו של ג'ורג' וכן הסביר שהחיפוש נערך בכמה מקומות במקביל (עמ' 12 ש' 8, 23-32). בנוסף, הבלש עריכה העיד שערך את דוח החיפוש ויצא לו לראות חלק מהחיפוש (עמ' 15 ש' 14-18). המאשימה הפנתה לע"פ 2570/17 דוד קריחלי נ' מדינת ישראל (נבו, 17.1.18) שם בית המשפט מצא כשלים וקשיים בהתנהלות המשטרה אך קבע שאין הצדקה לפסול את החיפוש. עוד הפנתה המאשימה לע"פ (ת"א) 78646-10-08 אשר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) ולע"פ (חי) 1971-09-11 צבי כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) בנוגע לחוקיות חיפוש ומשמעות קיומם של פגמים ככל שנפלו בו. נטען שיש לקבוע שהחיפוש היה כדין וכי אם למצער נפל בו פגם, הרי שמדובר בפגם מינורי שאין בו לפסול את החיפוש ולקבוע שהסמים שנתפסו אינם קבילים כראיה ומכל מקום שלסמים שנתפסו יש קיום ראייתי עצמאי כחפץ שנתפס.

86. באשר לגרסאות העד ג'ורג' מטר נטען כי מספר שעות לאחר החיפוש נגבתה הודעה באזהרה מג'ורג' שהכחיש כל קשר לסמים שנתפסו. לדבריו, ראשו היה בקיר בפניה וכשבא להסתובב נתנו לו מכות ולכן לא הסתובב ולא ראה מה קורה (עמ' 2-3 לת/41). נטען שבחקירה זו טען שהגיע לבית הנאשם בשעה

תשע לישון ולא היה אף אחד בבית. עוד טען שמגיל צעיר נמצא הרבה אצל הנאשם ולעיתים ישן שם. ג'ורג' טען שהוא לומד בכיתה יב' ושלא ראה מה מצאו בחיפוש (עמ' 7 לת/41). נטען שביום 29.5.18 נגבתה הודעה נוספת ממנו (ת/42) כאשר שם טען שהגיע לבית הנאשם בשעה 02:00 לערך, נכנס לבית לאחר שדפק בדלת הרבה פעמים והנאשם פתח את הדלת ואז הלך לישון. עוד עלה כי הדלת היתה נעולה ורק דרכה ניתן להכנס לבית וכי אין לו מפתח לבית אלא רק לנאשם. ג'ורג' העיד שלא הבחין בסמים בבית וכי ראה כסף רק כאשר הבלש כפיר ספר אותו. ג'ורג' מסר שלא נכנס למטבח או לשירותים במהלך שהותו שם. לדבריו, הנאשם אינו עובד אך ממלא צ'אנס. נטען שבבית המשפט מסר ג'ורג' גרסה שמתיישבת עם הודעתו השנייה (ת/42) אך לא עם הודעתו הראשונה (ת/40 והתמלול-ת/41). ג'ורג' הוסיף שבחקירה הראשונה יש דברים שסיפר לא נכון אך שאינו זוכר מה (עמ' 48 ש' 16-22). נטען שבהמשך חקירתו ובניגוד לעדויות השוטרים, והנראה בצילום (ת/21) טען שהיה אזוק ולא נתנו לו לסובב את ראשו. צוין שגם לפי שוטרי מג"ב לא הופעל כח כלפי ג'ורג' (עמ' 70 ש' 11) וכי בבית המשפט טען שלמד עד כיתה ח' בלבד (עמ' 49 ש' 10). נטען שלאור הסתירות הוכרז ג'ורג' כעד עוין וחקירותיו במשטרה הוגשו לבית המשפט. נטען שאין לתת אמון בגרסתו שבאה לסייע לדודו הנאשם.

87. באשר לגרסאות הנאשם נטען כי ביום בו בוצע החיפוש נגבתה הודעה באזהרה מהנאשם (ת/1, ת/א1) וכאשר נטען שכנגד הנאשם שבביתו נתפסו סמים מסוגים שונים שלא לצריכה עצמית, השיב- **"כן זה לשימוש אני משתמש"** (עמ' 1 ש' 8 לת/א1). הנאשם טען שהוא משתמש ב-6-7 גרם ביום ואישר שהסמים שנתפסו הם שלו לשימוש עצמי (עמ' 4 ש' 9, 31) ושהוא מחזיק אותם בשולחן בבית (עמ' 5 ש' 25-30). הנאשם הכחיש שניסה להעלים את הסמים והכחיש שאיים על השוטר בוויס. צוין שבשום שלב הנאשם לא טען שמצבו הבריאותי מונע ממנו למסור הודעה ולא טען לקושי בריאותי כלשהו. בחקירתו למחרת (ת/2, ת/א2) טען הנאשם שאינו יכול להרים ראשו "מהעצבים" וביקש להיכנס לחקירה. בהמשך, החוקר הפסיק את החקירה מפני שהנאשם נשען על השולחן, הוריד את ראשו ולא היה מוכן לענות על השאלות או לשתף פעולה (ש' 41 ת/2). צוין שגם בחקירה זו לא טען הנאשם שמצבו הבריאותי מונע ממנו למסור הודעה או לקושי בריאותי כלשהו. ביום 29.5.19, במסגרת הודעה נוספת של הנאשם, טען הנאשם שהמשקל הכולל שנתפס בדירתו הוא 30 גרם הרואין ואישר שכל מה נתפס נועד לשימוש העצמי (ת/א3). עוד סיפר הנאשם שנמצאו אצלו 4 גרם קריסטל וטען שסכום קניית הסם האחרון שלו היה 300 ₪ ומנת הרואין שהיא בת פחות מגרם עולה 50 ₪. גם בחקירה זו אישר הנאשם שאת החומר הוא שם בשולחן בבית בחדר שינה וכי דובר בהרואין. הנאשם אישר בפה מלא שהסמים שנתפסו ע"י המשטרה הם שלו. לקראת סוף החקירה, טען הנאשם שהוא בקריז ואינו יכול להמשיך. החקירה הופסקה. נטען שהנאשם ידע לומר מתי אינו מעוניין להמשיך בחקירה וכי גם אם חש ברע, אין זה אומר שענה לשאלות באופן שאינו חופשי ומרצון. נטען שהנאשם למעשה לא אישר את כל מה שנטען כלפיו, הן לעניין הכמות והן לעניין זה שלא מדובר בשימוש עצמי. נטען שלא ניתן לומר שמדובר בהודאה מלאה ולא ניתן לומר שהנאשם ענה מתוך צורך לרצות את השוטרים או מתוך לחץ כלשהו.

88. לטענת המאשימה, ביום 31.5.18 נגבתה הודעתו הרביעית של הנאשם (ת/4, ת/א4) כאשר במהלכה בחר לשתוק ולא לענות לשאלות החוקר. נטען שגם בחקירה זו לא העלה הנאשם טענה בדבר מצבו הבריאותי הקשה. הודגש שבכל חקירותיו במשטרה אישר הנאשם שמדובר בסמים שלו. באשר לטענה

שלא דובר בהודעות שניתנו מרצונו החופשי נוכח מצבו הבריאותי הרעוע נטען כי מנ/2 עולה שאין בעיה דחופה שמצריכה המשך בירור במסגרת מיון. עוד נטען כי הנאשם נחקר לא פחות מ-4 פעמים שונות משך למעלה משבוע וגם אם טענתו המוכחשת בנוגע למצבו הבריאותי נכונה, הרי שהיא לא חלה על כל מועדי חקירותיו. עוד נטען שהנאשם, שהיה מיוצג, לא העלה טענה בדבר מצבו הבריאותי ותשובותיו מעידות על החלטה מודעת מתי להשיב ומתי לא. נטען שהשוטר פיראס שחקר את הנאשם לראשונה העיד שהיה כשיר ושיתף פעולה ומסר דבריו באופן שוטף. פיראס אמר שהיו לנאשם פציעות ודם אך שניתן היה לחקור אותו וכי אם לא ניתן היה לא היה עושה זאת (עמ' 56-57). נטען שגם כאשר הנאשם הובא בפני קצין ממונה, מיד לאחר חקירתו הראשונה, הוא לא טען דבר אודות מצבו הבריאותי אלא שהותקף ולא תקף (ת/43, עמ' 2). נטען שגם החוקר חטיב שחקר את הנאשם למחרת (ת/2) העיד שהנאשם ביקש להכנס לחקירה (עמ' 78 ש' 29) ושלל שבעיה רפואית מנעה ממנו ושהדבר עלה (עמ' 79 ש' 1-2). נטען שיש לקבל את אמרות הנאשם במשטרה ולתת להן משקל מלא ולקבוע שהנאשם הודה במשטרה שהסמים שנתפסו שלו ומסוג הרואין, אם כי חלק על משקלם וטען שנועדו לשימוש עצמי. צוין שגם תשובת הנאשם לאישום עולה בקנה אחד עם גרסתו במשטרה.

89. המאשימה הפנתה לעדות הנאשם בבית המשפט. נטען שבניגוד לגרסתו במשטרה ותשובתו לכתב האישום במסגרתן אישר הנאשם שהסמים שלו אך משקלם מקסימום 30 גרם ומשמים אותו לשימוש עצמי, בעדותו טען לראשונה שהסמים אינם שלו ושהבילוש הביא את הכמות שנתפסה ולו עצמו היתה כמות קטנה שקנה בעכו (עמ' 98 ש' 27). נטען שמדובר בטענה מופרכת שלא הועלתה בשום שלב כלפי השוטרים שנכחו בחיפוש. כאשר הנאשם עומת עם דבריו במשטרה, טען שהיה מבולבל ולא הרגיש טוב (עמ' 102 ש' 1-4). נטען שהנאשם טען שהמשטרה תפסה בביתו 500-600 טפסים של ווינר או צ'אנס אך אין לכך עדות במשטרה (עמ' 106 ש' 17-27). ביחס למשקלים שנתפסו טען הנאשם שאינו יודע כמה היו לו ואם בכלל ניתן להשתמש בהם וביחס לחומרי האריזה טען שהם של גרושתו שהיתה מכינה עוגות, כאשר במקום אחר טען שהוא גרוש שנים רבות (עמ' 108 ש' 6-29). הנאשם נשאל מאין הכסף והשיב שהוריו עוזרים לו (עמ' 108). עוד טען הנאשם שזכה בסך של 15,000 ₪ בתחנת הדלק מעל ביתו אצל מישהו ממשפחת דמוני ואמר שאותו אדם יוכל לאשר את הזכייה (עמ' 108-109). עוד טען שלא היה עד לחיפוש אך ראה שסופרים את הכסף. נטען שהנאשם חיך כאשר נשאל האם השתולל וניסה להתקרב לשוטר בוויס בעת ספירת הכסף אך טען שזה לא נכון (עמ' 111 ש' 21-22). הנאשם הציג נוסח אחר לדברים ונטען שאין הגיון בדבריו (עמ' 111) בסיטואציה האמורה. נטען שהנאשם העלה טענות שהותקף ע"י השוטרים אך אישר שלא הגיש תלונה במח"ש (עמ' 114 ש' 5-23). נטען שבמהלך חקירת הנאשם הוגש נ/8 שנטען להיות אישור זכייה בסך 2000 ₪ מיום 14.5.18 וכן אישור זכייה בסך 15 ₪ מיום 22.5.15 (נטען שנטען שמדובר בסך של 1500 ₪ אך מצוין 15 ₪ בלבד). נטען שמדובר במסמכים חסרים ולא הובא כל עד מטעם הגוף שסיפק את האישור כאמור. נטען שגרסת הנאשם אינה הגיונית היות ולטענתו רכש בקנייתו האחרונה בעכו 3 גרם בלבד של סמים מסוג הרואין, בעוד שבביתו נמצאו סמים מסוג הרואין במשקל 65.26 גרם. נטען כי מדובר בגרסה כבושה, הנוגדת את גרסתו במשטרה ואת תשובתו לאישום וכי לחלקים רבים ממנה אין תימוכין ולא הובאו עדים היכולים לאשר את הפרטים שמסר.

90. באשר לחזקת הסחר נטען כי מכח הוראות סעיף 31 (3) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש],

תשל"ג- 1973 מי שמחזיק סם מהסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו- חזקה שהחזיק בסם שלא לצריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור. באשר לסם מסוג הרואין נטען שנקבע בתוספת השניה כמות העולה על 0.3 גרם הנחשבת להחזקה שלא לצריכה עצמית. נטען כי הנאשם החזיק בסם במשקל הגבוה פי למעלה מ-217 מהמשקל המוגדר לשימוש עצמי וכדי לסתור את החזקה בחוק, עליו לספק ראיות משמעותיות. המאשימה הפנתה לת"פ (חי) 7926-08-10 **מדינת ישראל נ' סויסה** (4.7.11) וטענה שעל פי הפסיקה, לצורך הפרכת החזקה, יש לעמוד בשני תנאים מצטברים- הצורך והיכולת להשתמש בכמות שנתפסה בחזקת הנאשם בפרק זמן סביר וקיומם של מקורות מימון עצמי לכמות הסם המוחזקת. המאשימה הפנתה בסיכומיה לפסיקה נוספת וטענה כי הנאשם העיד שאינו עובד (עמ' 108 ש' 16) ואחיו אישרו זאת בעדותם (עמ' 45 ש' 5, עמ' 41 ש' 4).

91. עוד נטען כי הנאשם טען טענות סותרות לעניין כמות הסמים בה משתמש, כאשר פעם טען שהוא משתמש במספר גרמים ביום, בעוד שבמקום אחר טען שקנה שלוש מנות שכל מנה היא גרם, דבר שלא מסתדר עם הכמות הגדולה שנתפסה בביתו. נטען שהנאשם לא הוכיח יכולת שימוש בכמות שנתפסה, על אף שהוא נרקומן שנים רבות. עוד נטען שהנאשם לא הוכיח מקורות מימון, הנאשם אינו עובד ולא הוכיח זכויותיו בהגרלות שכן הוגש אישור זכייה בסך 2500 ₪ שאינו משוייך באופן ספציפי לנאשם וכן לא הובא עד שיאשר זכייה בסכום הגדול שנמצא. נטען כי כמות הסם הגדולה, המשקלים, כסף המזומן הרב ללא הסבר מניח את הדעת למקורו, מצביעים שהסמים לא נועדו לשימוש עצמי. נטען כי חרף תשובת הנאשם לפיה הוא חולק על משקל הסם וסוגו, הסכימה ההגנה להגשת חוות הדעת (ת/35) וויתרה על חקירת העד. מכאן, ההגנה מסכימה שמדובר בסם מסוג הרואין שמשקלו 65.26 גרם נטו. עוד נטען שלא הובאה חוות דעת סותרת ולא הובא עד לצורך הוכחת תקבולי הנאשם מזכויותיו על אף שטען שעד ממשפחת דמוני יכול לאשר את זכויותיו. בנוסף, לא העידו הורי הנאשם בנוגע לתמיכתם הכלכלית בו או גרושתו לעניין חומרי האריזה. נטען שהימנעות זו פועלת לרעת הנאשם.

92. ב"כ הנאשם בסיכומיו טען כי תיק החקירה כלל ידיעות מודיעיניות גלויות שהתקבלו טרם הצו מהן נתן ללמוד שמרכז הסמים הינו באזור הקריות ולא באעבלין ולכן לא ברור הצורך לחיפוש ללא התרעה מוקדמת. נטען שצו החיפוש שהוצא לא עולה בקנה אחד עם תוכן הידיעות המודיעיניות הגלויות שייתר את הצורך בביצוע הכניסה לבית כפי שבוצעה לרבות המעצר. נטען לפגיעה בניגוד לסעיף 2 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. עוד נטען שעפ"י עדויות לוחמי היחידה במעצר ובפריצה השתתפו לוחמים נוספים שלא כתבו דוחות פעולה מסיבות שאינן ידועות להגנה.

93. באשר לעדותו של העד 206 נטען כי העד לא ידע לומר האם מדובר בשקית או אבן, דבר שלא נאמר על ידו בזמן אמת ולכן יש לראות בכך עדות כבושה ולא לייחס לה משקל. עוד נטען כי בעדותו טען שהבחין בנער מחוץ לחדר, דבר שלא הופיע בדוח הפעולה שלו ויש לראות בעדותו כבושה. נטען שעדותו היתה בעייתית בנוגע לנוהל הפעלת הטייזר והן המרחק ממנו ירה בטייזר ואי הזהרת הנאשם. באשר לעדות העד 201 נטען כי העד לא נתן הסבר מדוע לא רשם בכניסה לבית הנאשם שזיהה סם בזמן אמת. עוד נטען כי העד אישר שבעת הכניסה לדירה נכחו לא פחות מ-10 שוטרים שבפועל רק 3 רשמו

דוח פעולה. נטען שהעד נשאל מדוע לא כתב בדוח הפעולה ששמע שהנאשם בהתחלה התנגד והשיב שהוא לא בקיא בכתיבת דוחות ופספס. באשר לעדות העד 337 נטען כי העד אישר שנוהל הפעלת טייזר אינו מוכר לו ואישר שעם כניסתם ג'ורג' נאזק והעיד שאמר לג'ורג' שהוא מעוכב, דבר שלא הופיע בדוח הפעולה שלו, ללא הסבר מניח את הדעת. נטען שעדותם של כל לוחמי מג"ב אינה אמינה, מתואמת ולוקה בחסר.

94. באשר לצו החיפוש ואופן ביצועו נטען שצוות הבילוש שפרעם הוא זה שביצע את צו החיפוש וערך אותו. נטען באשר לעדותו של רס"ר אלון קרביץ כי הוא החסיר בדוח הפעולה שלו את עניין אזיקתם של הנאשם וג'ורג' ומסר פרטים בבית המשפט שהנאשם דרש שג'ורג' ישמש כעד לחיפוש ושהוא לא היה אזוק, דבר שלא עולה בקנה אחד עם עדותו של העד 337 שנכנס לדירה, אזק אותו והורה על עיכובו. נטען לסתירה בעדויות, שחלקן כבושות וחלקן לא נעשו בזמן אמת. נטען שהוא ציין שג'ורג' לא אזוק כדי להכשירו כעד לחיפוש. עוד נטען כי עד זה רשם דוח פעולה מאוחר בשיהוי של כמה ימים אודות נסיבות עבירות האיומים. באשר לעדות יוסי אריכה נטען כי עדותו תמוה בכל הנוגע לחלקו בחיפוש וכיצד ערך את דוח החיפוש, שעה שבפועל לא השתתף בו ולא ראה מי תפס מה והיכן. נטען שהעד ציין שהוא נוהג להוסיף שוטרים כעדים לחיפוש ודי בכך כדי לפסול את עדותו הבלתי אמינה. באשר לעדותו של רועי אייזנקוט נטען כי דבריו אינם אמינים, לא נמסרו בזמן אמת ולא נרשם על ידו דוח פעולה. נטען כי עד זה השתתף בתיעוד הבית ומיקום מציאת המוצגים בחלוף כ-7 ימים ומאשר שראה את ג'ורג' אזוק, בניגוד לעדות קרביץ. נטען שהעד טען שהיה נוכח בחיפוש אם הוא רשום אך בהתאם לעדותו של אריכה לפיה הוא נוהג להוסיף שמות של שניים-שלושה בלשים שלא נכחו, יתכן ששמו הוסף מבלי שהיה נוכח בחיפוש. עוד צוין שלטענתו על אף שהיה נוכח במקום, לא שמע את האיומים על השוטר בויס.

95. באשר לעדות השוטר בויס נטען כי העד אישר שלא היה עד ישיר לחיפוש אך ציין שהנאשם איים עליו בשלב מסוים במהלך החיפוש. נטען שדוח פעולה נרשם לאחר כ-6 ימים. צוין שאחד השוטרים שלטענתו נכח- משה דץ, טען בדוח הפעולה שלו ששמע את הנאשם מאיים על בויס באומרו שלא ישכח מה היה ב-95, כאשר דברים אלו לא צוינו על ידי בויס בדוח הפעולה. עוד נטען כי בויס העיד שאף אחד מהשוטרים לא ידוע אודות האירוע ב-95, בעוד שכפיר דדון העיד שידע על כך מבוים. נטען שעדות בויס אינה אמינה ונטען לתיאום גרסאות מטעם עדי התביעה. נטען שדוחות הפעולה שנכתבו לא בזמן אמת אלא לאחר הנחיות כהשלמת פעולה, יתכן ונכתבו לאחר שהשוטרים עיינו בדוחות הפעולה של יתר השוטרים ועל כן עדותם "מזוהמת" שאין לתת בה אמון. באשר לעדותו של כפיר דדון נטען כי הסבריו אינם מניחים את הדעת ופוגעים בזכויות הנאשם. נטען שדבריו לפיהם הנאשם הוא העד הכי טוב לחיפוש, מהווים זלזול בוטה בזכויות חשודים. באשר לעדות משה דץ נטען שהעד רשם את הדוח מספר ימים לאחר החיפוש נוכח בקשה להשלמת חקירה. נטען לעניין עדותו בנוגע לאיום כלפי השוטר בויס כי מדובר בעדות כבושה ובלתי אמינה במיוחד שנרשמה בחלוף 4 ימים כהשלמת חקירה.

96. באשר לעדותם של אחיו של הנאשם נטען כי עלה מעדויותיהם שנאסר עליהם לצאת מבתיים וכי זוהיר תיאר את מצב בנו ולעניין החבלות שספג מהשוטרים. באשר לעדותו של ג'ורג' נטען כי עיקר המחלוקת היא האם הוא שימש כעד והאם היה כשיר כעד לחיפוש שעה בה עוכב ונחקר תחת אזהרה. נטען שג'ורג'

הכחיש בחקירתו הראשונית ששימש כעד, טען לאלימות כלפיו ושנצטווה להשאר צמוד לקיר. נטען שהעד לא נשאל כיצד חתימתו על דוח החיפוש מתיישבת עם הכחשתו בדבר היותו עד לחיפוש. נטען שג'ורג' הוכרז כעד עוין ומלכתחילה לא היה צריך לשמש כעד תביעה. באשר לעדותם של מחמוד חטיב, פיראס עויסאת וסעיד אריסאן נטען כי הם התעלמו ממצבו הפיזי והנפשי של הנאשם. נטען לטענת זוטא ולכך שהודאות הנאשם לא ניתנו מרצונו החופשי. באשר לעדותו של טלאל חוסיין נטען כי העד אישר שאינו יודע מדוע החיפוש לא תועד. נטען שנראה שהוא לא היה מעודכן בזמן אמת אודות החיפוש וחקירות הנאשם. נטען שנוכח מצבו הבריאותי של הנאשם היה מקום להפסקת החקירות והתייעצות עם קצין החקירות.

97. בפן המשפטי, נטען כי החיפוש נערך ללא עדים, תוך הפרת סעיף 26 (א) והפרת הצו השיפוטי. עוד נטען כי לנאשם לא הוסברו זכויותיו בנוגע לחיפוש והוא לא ביקש לערוך את החיפוש ללא עדים ואף לא ביקש שג'ורג' ישמש כעד לחיפוש. בנוסף, נטען שלא נערך תיעוד. ב"כ הנאשם הפנה בסיכומיו להוראות סעיף 26 (א). נטען לחשיבות הצורך בעדים שאינם שוטרים וכי עריכת חיפוש ללא עדים, שלא במסגרת החריגים שנקבעו- הופכת את החיפוש לבלתי חוקי מעיקרו. נטען ששוטרים לא יכולים להוות תחליף לעדים ניטראליים. עוד נטען כי הפעלת דוקטרינת הפסילה הפסיקתית מהווה פגיעה מהותית בזכות הנאשם להליך הוגן ותעשה בדרך של פסילת קבילות הראייה שנתפסה, למעט בנסיבות חריגות. נטען עוד שמתן הכשר שיפוטי לראיות שנתפסו שלא כדין עשוי כשלעצמו לחתור תחת הלגיטימיות של ההליך השיפוטי ואף לסתור את התכלית של הגנה על טוהר ההליך השיפוטי, יושרתו והגינותו, העומדת ביסוד הלכת יששכרוב. התבקש לקבוע שהחיפוש שנעשה נעשה באופן בלתי חוקי ולפסול את הראייה שהושגה, לזכות את הנאשם מעבירות הסמים ועבירות האיומים.

98. בדיון שהתקיים ביום 18.7.19 השלימה ב"כ המאשימה טיעוניה בעל פה. נטען כי אין מחלוקת אמיתית שבביתו של הנאשם נתפס סם מסוג הרואין במשקל כולל של 65.26 גרם נטו. הוזכר שהסמים נתפסו בדירת הנאשם סמוך לשירותים בזמן שהנאשם נמצא בבית ולאחר שהוא נראה מנסה לזרוק דבר מה לאסלת השירותים. צוין שהוגשה חוות דעת של מעבדה אנליטית בעניין סוג הסם ומשקלו שקבעה כי מדובר בסם מסוכן מסוג הרואין. נוסף על כן לפי גרסת הנאשם עצמו במשטרה הסמים שנתפסו הם שלו. באשר לאיומים נטען כי הראיות מתבססות על דוחות השוטרים והעדויות שלהם בבימה"ש. נטען שהמחלוקת העיקרית נעוצה בעניין חוקיות החיפוש וקבילות ומשקל אמרות הנאשם במשטרה ששם למעשה הוא הודה בהחזקת הסם והסוג, אם כי במשקל של 30 גרם בלבד. נטען שקצין אח"מ של התחנה שהעיד הסביר שבמקרה הנוכחי נערך חיפוש שאינו שגרתי וזאת על מנת למנוע אפשרות של העלמת ראיות באמצעות שימוש בגורם הפתעה ואכן לפי צו החיפוש שהוצא במקרה הנכונה נכלל היתר לכניסה ללא התראה מוקדמת. עוד נטען כי נחיצות הצו והחריג ברורה, כי הנאשם עם כניסת השוטרים מיחידת מג"ב נראה כשהוא מנסה להשליך דברים לאסלת השירותים.

99. הוזכר שבמועד ביצוע החיפוש ביחד עם הנאשם שהה בבית אחיינו ג'ורג' מטר, אשר לפי בקשת הנאשם היה עד לחיפוש. הודגש שלפי עדות השוטרים שהעידו וגם לפי סרט שהוגש לבימה"ש מדובר במי שלא היה אזוק בזמן החיפוש. צוין שלאחר כניסת שוטרי הבילוש לבית נמסר לנאשם העתק מצו החיפוש, הוסברה לו מטרת החיפוש ונודע לנאשם שהוא רשאי לזמן שני עדים מטעמו לחיפוש והוא אכן ביקש שג'ורג' יהיה עד לחיפוש והוא התלווה לשוטרים בעת החיפוש. צוין שהשוטר אלון קרביץ שהעיד הסביר שזו הייתה

בחירתו של הנאשם ואם הוא עצמו היה מעוניין בעד נוסף לא הייתה כל מניעה לכך והשוטרים ציינו שהנאשם עצמו נכח במהלך החיפוש. באשר לטענה שג'ורג' לא באמת היה עד לחיפוש, נטען שהוא חתם על דוח החיפוש ת/8 ואישר לביהמ"ש כאן שזו חתימתו ואף אמר בחקירתו במשטרה שהוא ראה את השוטר כפיר כאשר ספר את הכסף בבית וכל אלו מוליכים למסקנה שהוא בפועל היה עד לחיפוש. עוד נטען שראייה משמעותית נוספת לחובת הנאשם היא העובדה שבבית נתפס סכום כסף מזומן בסך ₪ 15,000 וכן נמצאו חומרי אריזה בכמות גדולה. שני הדברים גם יחד מלמדים על כך שהסמים לא נועדו לשימוש עצמי בלבד.

100. עוד נטען באשר לדבר האיומים כי הסניגור הפנה בסיכומיו לכל מיני הבדלים בין הגרסאות של השוטרים בקשר לאיומים. נטען בהקשר זה שהאירוע הוא אירוע דינאמי ושמיעה של אדם היא שמיעה סובייקטיבית ויכול להיות שאדם אחד שמע וזכר דברים נוספים ואחר שמע דברים אחרים כי מדובר בשיח לא קצר. נטען שליבת התוכן של כל השוטרים דומה וזה העיקר, ודווקא אם היה מדובר במשפטים זהים, אז אולי היה מקום לשאול את השאלה האם מדובר בתיאום בין השוטרים או לא. נטען שהעובדה שכל אחד מוסר דברים שונים במידה מסוימת מעידה על אמיתותם. צוין שבמקרה הזה מתקיים החריג השלישי לפי סעיף 26א3, גם כאשר הצו קובע שהחיפוש יערך בפני שני עדים במקרים מסוימים הדבר אינו מהווה תנאי מוחלט. כאן לא זה בלבד שהתנאי ממילא קיים בחלקו כי ג'ורג' היה עד לחיפוש, הנאשם עצמו בחר שיהיה עד אחד לחיפוש וזאת לאחר שהוסבר לו על זכותו לשני עדים. נטען שהחיפוש בוצע כדין, ועומד בתנאי החוק ולמעלה מן הצורך נאמר שגם אם יקבע כי נפל פגם כלשהו באופן ביצוע החיפוש, (שלדעת ב"כ המאשימה לא נפל), בוודאי אין בכך להביא לפסילת הראייה העיקרית שהושגה בחיפוש- היינו, הסמים שנתפסו שלעניין זה מהווים ראייה עצמאית. צוין שביהמ"ש נדרש לערוך איזונים שישכללו את עוצמת הפגם והפגיעה, וטיב הראייה שנתפסה ואת משמעות פסילתם מבחינת האינטרס הציבורי.

101. באשר לטענות הנאשם בקשר להודעותיו במשטרה שנגבו באופן שאינו חופשי ומרצון, נטען שהוא נחקר לא פחות ארבע פעמים, שהתפרסו על פני תקופה של למעלה משבוע. נטען שגם אם בנקודת זמן כלשהי מצבו הבריאותי לא היה תקין לחלוטין, הוא בוודאי לא היה לא תקין בנקודות הזמן האחרות, הוא הגיע למשטרה לחקירתו הראשונה אחרי שהיה בביה"ח ולביהמ"ש הוגש מסמך רפואי שמצביע על כך שלא הייתה מניעה רפואית לשחררו. עוד נטען שבשום שלב בחקירותיו במשטרה הנאשם לא העלה טענה שבגלל בעיה רפואית אינו יכול להיחקר והתשובות בחקירותיו מצביעות על כך שידע באופן מודע לכלכל את התשובות שלו וידע מתי לענות או לא ובחלק מהמקרים בחר גם לשתוק. באשר לטענה שהסמים שנתפסו שימשו את הנאשם לשימוש עצמי, הוזכר שיש חזקה בחוק בסעיף 31(3) שהחזקת כמות הרואין העולה על 0.3 גרם נחשבת להחזקה שלא לצריכה עצמית. צוין שבמקרה הנוכחי הנאשם החזיק במשקל שגבוה פי למעלה ב-217 מהכמות המוגדרת לצריכה עצמית. כדי לסתור את החזקה בחוק, הרף שהוא צריך לעבור הוא רף מאוד גבוה ועליו לספק ראיות משמעותיות מצדו.

102. ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ מדינת ישראל נ' סויסה, שם נטען שעל מנת להפריך את החזקה שומה על הנאשם להוכיח טענתו על כך שהסם נועד לצריכה עצמית. הפסיקה קבעה שלצורך

הפרכת החזקה יש לעמוד בשני תנאים מצטברים. הצורך והיכולת להשתמש בכמות שנתפסה בחזקת הנאשם, בפרק זמן סביר, וקיומם של מקורות מימון עצמי לכמות הסם המוחזקת. נטען שבמקרה הנוכחי למעט הנאשם עצמו לא העיד כל עד מטעמו, ולא ניתן לומר שבמקרה דנן הוא הוכיח יכולת שימוש בכמות שנתפסה, גם אם לוקחים בחשבון שהוא נרקומן שנים רבות מדובר בכמות אדירה ומעבר לכך הא גם איננו עומד בתנאי השני וכאמור התנאים מצטברים- תנאי שמחייב הוכחת מקורות מימון לסמים בהיקף כה רב. צוין שהנאשם איננו עובד. לגבי זכויותיו בהגרלות הדבר לא הוכח, שכן לא הוגש אישור כדין לזכייה בסכום כסף גדול כ"כ. הוגשו אישורים לסך של 2500 ₪ ו-1000 ₪ אבל לא הוברר מאין הם ובאמצעות מי התקבלו ולא הובא עד שיאשר את דבר הזכייה. התבקש להרשיע את הנאשם.

103. ב"כ הנאשם טען בהשלמת סיכומיו כי שאין חולק שעומדים בפני המשטרה כלים רבים שמטרתם לכידת עבריינים והבאתם לדין ונשאלת השאלה האם המשטרה משתמשת באותם כלים באופן מקצועי ומידתי תוך כיבוד זכויותיו של כל חשוד וחשוד ובהתאם לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. נטען שהתחלתו של מעצר זה נעשה באופן אלים, תוך ששוטרי המג"ב וללא שיקול דעת מקצועי, פוגעים קשות פיזית בנאשם, ומחקירתם הנגדית בביהמ"ש זה ובניגוד לטענתם שאכן עברו הכשרה בהתאם, נותר הרושם שאף הנוהל שעניינו הפעלת טייזר אינו מוכר להם, כך שגם לגבי עדותם בביהמ"ש אין לתת לה אמון והדבר נעשה באופן לא חוקי ולא מידתי.

104. באשר לחיפוש ולטענה שאחיינו של הנאשם לא היה אזוק, נטען כי הדבר נעדר כל אחיזות במציאות, שכן לפחות אחד מעדי התביעה, מס' 24 בשם רועי, בעמ' 75 לפרוט' בשורה 3-1 מאשר ברחל בתך הקטנה שעה שנכנסתי לבית ראיתי את הנאשם עצור ולידו ג'ורג' מטר שהיה אזוק. נטען שאזוקים אדם לכל הפחות כשהוא מעוכב. נטען שאותו אזוק נחקר בהמשך תחת אזהרה בגין אותה עבירה, כך שג'ורג' היה בסטטוס של עצור לכל דבר ועניין. צוין שאכן ג'ורג' חתום על צו חיפוש אבל גם בעדותו במשטרה הוא דחה את הטענה שהיה עד לחיפוש. נטען שהחוקר לא העמיד אותו בפני חתימה על צו החיפוש וקצין החקירות לא נותן לחוקר הנחיה להשלים את החקירה ולהעמידו מול חקירתו. נטען שגם אם חתם על הצו, היה המום בנסיבות. עוד נטען שהוא אישר שכל הכסף נשאר בחדר ולא ניתן לקבל את הטענה שהיה עד לספירת הכסף. נטען שהוא לא היה עד לחיפוש אף אם הוא חתום ואם היה עד לחיפוש הוא לא כשיר לחיפוש. נטען שצו חיפוש מדבר על שני עדים, ולא על עדים שהם חשודים. עוד נטען שהיתה אפשרות להביא עדים שנכחו במקום. נטען שהמשטרה לא תיעדה את החיפוש אלא רק לאחר שבוע.

105. באשר לטענה שהנאשם בשום מקום לא ביקש או אמר שהוא לא יכול להמשיך בחקירה- נטען שדי בעיון בעדותו בפני החוקר מחמוד חאטיב, שבעשרות הזדמנויות הוא ישן והחוקר מעיר אותו ואומר לו "זכותך לא להמשיך" תוך שהנאשם אומר לו "כואב לי אני לא יכול". נטען שזה שהנאשם שוחרר מביה"ח מיד אחרי פציעתו לא הופך אותו באופן אוטומטי להיות אדם הכשיר להיחקר בהתאם, שעה שמדובר לא באדם בריא, אלא אדם שמשמש בסמים ולאחר פגיעה של אקדח טייזר. ב"כ הנאשם הפנה לנוהל שמדבר על אשפוז והסתכלות. נטען שבשים לב לזלזול הבוטה של המשטרה בתיק זה ובשים לב לכך שהמשטרה לא קיימה אחרי הוראות צו החיפוש והוראות נוהל הפעלת טייזר, והחוקרים אחרי הוראות

אופן ניהול חקירה בריאה ותקינה, נטען שיש לקבוע שהחיפוש בנסיבות הינו חיפוש לא חוקי, לפסול את הראיה ולזכותו מהעבירה. בנוגע לעבירת האיום נטען כי מדובר בגרסאות שונות על אף שהציעו כאן שאכן היו עדים לחיפוש כאשר אחד מהשוטרים הוסיף פרט מוכמן שרק החוקר בוויס אמר בעדותו שהוא לא סיפר לאף אחד. נטען שהדבר מעיד על תיאום גרסאות ביניהם. עוד נטען שהדוחות נרשמו אחרי ימים, בעקבות השלמה והערות ויש דברים שלא נרשמו בזמן האמת.

דין והכרעה

106. צו החיפוש- ת/5 -במקרה דנן נחתם צו חיפוש בבית המשפט השלום בעכו ביום 3.5.18 לפיו הותר למשטרה לבצע חיפוש בבית הנאשם תוך כניסה לבית ללא התראה מוקדמת וזאת בכדי למנוע העלמת ראיות. צו החיפוש קבע בנוסף, כי החיפוש יערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, בכפוף להוראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש). מעדותו של טלאל חוסיין, עלה כי השוטרים הוסמכו להשתמש בכח סביר ולפרוץ לבית הנאשם ללא כל התראה מוקדמת (עמ' 84 לפרוטוקול ש' 12-14). עוד עלה מדבריו, שדובר בחיפוש שאינו שגרתי וזאת כדי למנוע העלמת ראיות באמצעות גורם ההפתעה (עמ' 85 ש' 14-21).

בהתאם לת/7 נתפסו במהלך החיפוש הדברים הבאים כדלקמן: כסף מזומן בסך 15,120 ₪, 3 פלאפונים, 5 משקלים דיגיטאליים, חומר החשוד כסם בתוך ניילון נצמד במשקל 3.3 גר (בהתאם לחוות דעת ת/35 נקבע בהמשך כי מדובר בהרואין במשקל 2.41 גרן נטו), שקית ובה חומר לא מזוהה בצבע חום במשקל 63.8 גרם ברוטו (חוות הדעת- ת/35 קבעה בהמשך כי מדובר בהרואין במשקל של 62.85 גרם נטו), חומר החשוד כסם מסוג מריחואנה במשקל 1.8 גרם ברוטו (חוות דעת- ת/36 קבעה שמדובר בחומר מסוג קנביס במשקל 1.28 גרם נטו) וחומרי אריזה בכמות גדולה.

במקרה דנן יש להכריע תחילה האם מדובר בחיפוש חוקי וכן האם במידה ונפל פגם באופן ביצוע החיפוש, יש בכך להביא לפסילת הראיה שהושגה במסגרתו.

חוקיות החיפוש

107. סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 כותרתו "הנוהל בעריכת החיפוש" ולשונו כדלקמן- "(א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם- (1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;

(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים;

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך."

לטענת המאשימה, במקרה דנן מתקיים החריג שבסעיף 26 (א)(3) לפקודה שכן ראשית, התנאי מולא חלקית היות וג'ורג' שימש כעד לחיפוש ושנית, דובר בבחירת הנאשם, לאחר שהוסבר לו שעומדת לו הזכות לנוכחותם של שני עדים בחיפוש והוא הסתפק בנוכחותו של ג'ורג' ששימש כנטען, כעד לחיפוש.

108. מדו"ח הפעולה שערך השוטר אלון קרבץ ביום 23.5.18 בשעה 5:30 (ת/7) עולה כדלקמן: **"...לאחר כניסה של כח מג"ב לבית, בבית הבחנתי באדם אזוק כאשר יש סימני דם עליו ובעוד גבר נוסף אשר יושב על הספה בסלון, הזדהתי בע"פ ובאמצעות תעודת מינוי משטרתית כאשר אני חובש כובע בילוש, ביקשתי מהאדם האזוק שיזדהה בפני והוא הזדהה בפני בע"פ בשם כסאב מטר נשוא הצו ת.ז. 058164179, הסברתי לכסאב את מטרת החיפוש ומסרתי לו העתק מצו החיפוש, הסברתי לנשוא הצו שהוא יכול לזמן שני עדים מטעמו לטובת החיפוש, כסאב ביקש מהגבר שישב בספה בסלון להיות עד לחיפוש, הגבר הזדהה בפני בשם ג'ורג' מטר ת.ז. 207178328 באמצעות ת.ז. על שמו..."**

109. גם אם אצא מנקודת הנחה כי ג'ורג' שימש כעד כשיר לביצוע החיפוש, הרי שנדרשים בהתאם לסעיף שני עדים. אין מחלוקת כי במקרה דנן היה עד אחד בלבד - ג'ורג' (וזאת מבלי לדון בשאלה האם ג'ורג' היה כשיר לשמש כעד). באשר לטענה לפיה התקיים החריג שבסעיף 26 (א) (3) לפקודה לעיל, הרי שלא הוצג מטעם התביעה פרוטוקול כנדרש ומכאן מתבקשת המסקנה שפרוטוקול כאמור, לא נערך. פרוטוקול כאמור, אמור להוות תחליף לעדים הדרושים. פרוטוקול מטבעו, הוא מסמך הנערך בזמן אמת או בסמוך, בנוכחות הצדדים והמתעד את הדברים כהוויתם. לא אוכל בנסיבות, לראות בדו"ח הפעולה תחליף לפרוטוקול ומכאן, שגם לו ויתר הנאשם על זכותו לשני עדים, הרי שהחריג לא התקיים בהעדר פרוטוקול כנדרש. זה המקום לציין שמעדותו של רס"ר כפיר דדון עלה כי השוטרים בחרו שלא להביא עדים נוספים וזאת מחשש שיפריעו למהלך החיפוש, וזאת על אף שאין מחלוקת שבמקום נכחו בני משפחה רבים וכי הורו להם שלא לצאת מבתיהם, כלשונו - **"יש מקרים מסויימים, למרות שכתוב שצריך שני עדים, הזמן המקום וחשיפת הממצאים לא מאפשרת. ברגע שנתפסו סמים אנחנו מעדיפים שלא יהיו עדים שלא יפריעו"** (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 21-24). בנסיבות אלו על השוטרים היה לפעול בהתאם לנהלים ולחריגים הקיימים בפקודה.

גם מת/8- דוח חיפוש במקום, עולה כי לא סומן שהחיפוש נערך ללא עדים "לאחר שהוסבר למחזיק המקום שהוא זכאי לנוכחות עדים הנ"ל ביקש שהחיפוש יבוצע ללא נוכחות עדים" אלא שצוין כי ג'ורג' הוא העד היחיד לחיפוש והוא אף חתם על גבי הדוח. זאת ועוד, לא אוכל לקבל את טענת השוטרים לפיה הנאשם עצמו שימש כעד לחיפוש.

110. ער אני לפסק הדין אליו הפנתה המאשימה, ע"פ 2570/17 **דוד קריחלי נ' מדינת ישראל** (17.1.18, נבו), שם בית המשפט העליון קבע שם שאין פסול בעריכת פרוטוקול לאחר סיום החיפוש וכי לעיתים אין אפשרות לנהוג אחרת נוכח גילויי התנגדות או חשש לשיבוש החיפוש ולהעלמת ראיות, אך יוער כי ראשית, במקרה דנן לא היתה שום מניעה לערוך פרוטוקול בזמן אמת כעולה מעדויות השוטרים לפיהן המצב היה בשליטה מוחלטת וזאת מעצם הגדרת החיפוש מראש כחיפוש תוך כניסה ללא התרעה מוקדמת בכדי למנוע העלמת ראיות והאופן בו הכוחות פרצו לבית הנאשם והשתלטו עליו באמצעות אקדח הטייזר ובהמשך איזקו

אותו, ושנית, במקרה דנן לא נערך פרוטוקול גם בדיעבד אלא דוח פעולה המתאר את האירוע כולו מתחילתו ועד למועד סיומו ועליו חתום שוטר אחד בלבד. מכאן, אני קובע שהחיפוש לא היה חוקי וכי לא חל החריג שבסעיף 26 לפקודה.

חקירות הנאשם

111. בהודעותיו במשטרה טען הנאשם כי מדובר בסמים שהוא מחזיק לצורך שימושו העצמי, כדלקמן- "ש. **הסמים שנתפסו אצלך בבית הם שלך כי אתה אומר שאתה משתמש נכון? ת. כן הסמים הם שלי לשימוש עצמי**" (עמ' 3 ש' 30-31 לת/1). הנאשם טען בחקירתו שהוא משתמש בכ-6-7 גרם ביום ומחזיק אותם בשולחן בביתו. מעיון בחקירה זו עולה כי הנאשם משיב לשאלות שנשאל, מכחיש חלק מהדברים המיוחסים לו- דוגמת האיומים על השוטר בוויס, ובשום נקודה אינו טוען כי מצבו הבריאותי רעוע, כי הוא זקוק להפסקה, כי הוא סובל מכאבים כלשהם או כי אינו כשיר להיחקר נוכח מצבו. יוער שחקירה זו בוצעה לאחר שהנאשם הוזהר כדין ואף התייעץ עם בא כוחו בטרם החקירה.

בחקירה נוספת של הנאשם, מיום 24.5.18 חקירת הנאשם הופסקה לאחר הניח את ראשו על השולחן, סירב להשיב לשאלות ואף נרדם (עמ' 3 לת/2 ש' 41-42). יודגש כי בחקירה זו הנאשם לא העלה טענות בנוגע למצבו הבריאותי אך סירב להשיב ועל כן החקירה הופסקה.

ביום 29.5.19 נחקר הנאשם בפעם השלישית (שוב לאחר שהתייעץ עם בא כוחו), אז טען כי הסמים שנתפסו בביתו נרכשו על ידו בעכו לצורך שימושו האישי וכי נתפסו בביתו סמים בכמות של 30 גרם הירואין, כאשר צריכתו היומית היא "8 גרם הירואין, אני הייתי צורך 15-20 גרם ביום". הנאשם טען כי לאחרונה רכש סמים בסך 3,000 ₪, כאשר מנת הירואין במשקל 0.8 גרם עולה 50 ₪ ומנת קריסטל במשקל 0.10 גרם עולה כ-120 ₪. הנאשם חזר על כך שבביתו נתפסו 30 גרם הירואין ו-4 גרם קריסטל, שכאמור, משמשים לצריכתו העצמית. יוער, כי במהלך חקירה זו, בשלב מסוים הנאשם הפסיק לשתף פעולה וטען שהוא ב"קרייז", אם כי לאחר מכן חזר להשיב על שאלות. בסופו של דבר, החקירה הופסקה נוכח העדר שיתוף הפעולה מצד הנאשם (ת/3).

בחקירתו הרביעית (ת/4) מיום 31.5.18 בחר הנאשם לשתוק ולא השיב לשאלות החוקר.

112. הנאשם טען בעדותו בבית המשפט שהודעותיו במשטרה ניתנו שלא מרצונו החופשי, כדבריו- "**לא מרצוני החופשי, בכוח הוא רצה שאני אדבר. אני לא הייתי שפוי, לא הייתי ער**" (עמ' 98 לפרוטוקול ש' 21-22). בהמשך הנאשם נשאל האם לטענתו המשקל הכולל שנתפס הוא 30 גרם הירואין והשיב שכך נאמר לו ע"י החוקר. הוא שלל שהוא אמר זאת. הנאשם הופנה לעמ' 5 לת/3 ש' 35 והלאה, שם הוקלט אומר זאת וכן לעמ' 9 בת/3א, ש' 40 והלאה והשיב- "**לא, לא הייתי גם, את יכולה לראות שהחוקר הזה בכוח, אני לא זוכר, מבולבל, והוא אומר, ומה שהוא אומר לי אני אומר לו כן, הוא אומר לי ימינה אני אומר לו שמאלה, אמרתי אני לא יכול שאני לא מרגיש טוב. המילים שאת אמרת לי זה נכון אני זוכר, אמנם הייתי מבולבל, אני מרגיש חלש במשך המעצר אולי יש לי סכרת גם**" (עמ' 101 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 102 ש' 4). כאשר נאמר לנאשם שמדובר בחקירה מ-29.5.18, כאשר החיפוש והמעצר שלו היו ב-23.5.18 ומדובר בשישה ימים אחר כך ולאורך כל הדרך התייעץ עם עו"ד מטאנס והיה מיוצג ולא נראה שהופעל עליו לחץ, השיב- "**10 ימים לא התקלחתי, והבגדים והתחתונים שלי נדבקו**

לגוף שלי מהמכות והפצעים, 10 ימים לא ישנתי. לא נתנו לי את הטיפול שלי 10 ימים". ובהמשך-
"10 ימים לא נתנו לי טיפול בקישון וכתוצאה מהמכות והטייזר, בגלל זה בכוח, זאת אומרת
בכפייה, הוא נתן לי לדבר" (עמ' 102 לפרוטוקול ש' 5-13).

בהמשך עדותו, טען הנאשם שאמר "שטויות" בחקירותיו בגלל המכות והטייזר וכי הוא נוטל תרופות בקופת חולים
בגלל אלצהיימר. הנאשם חזר על כך בעדותו וטען שהוא סובל מאלצהיימר וטען שלעיתים הוא שוכח. כאשר אמר
לו שאין לך כל תיעוד במסמכיו הרפואיים, השיב-"תבדקו בקופ"ח אם אני משקר, אבל הם לא משקרים זה
ממשלתי, הרופא אמר לי לקחת כדורים יום יום והייתי לוקח" (עמ' 106 לפרוטוקול ש' 8-15).

113. יוער כי להתרשמותי, הנאשם ידע מתי הוא מעוניין להשיב לשאלות החוקרים ומתי לא וכאשר מצבו לא
אפשר זאת נוכח העדר שיתוף פעולה מצידו, החקירות הופסקו על ידי החוקרים. הנאשם בשום שלב
בחקירותיו לא טען לכאבים או למצב בריאותי רעוע וכאשר טען שהוא ב"קריז", החקירות הופסקו כאמור.
גם מצפייה בסרטוני החקירות לא התרשמתי שהנאשם לא היה כשיר להיחקר או שהודאותיו ניתנו שלא
מרצונו החופשי. יודגש כי הנאשם לאורך כל חקירותיו, שכאמור ניתנו לאחר שהתייעץ עם בא כוחו, הכחיש
שנתפסו בביתו סמים בכמות הנתענת, הכחיש את הנטען כלפיו בכל הנוגע לאיומים וטען בפה מלא כי
מדובר בשימוש עצמי. מכאן, לא ניתן לומר שהודעותיו ניתנו תחת לחץ או מתוך רצון לרצות את החוקרים
ואני דוחה את הטענה שלא ניתנו מרצונו החופשי. עוד אציין כי עדותו של הנאשם בבית המשפט לא הותירה
עליו רושם אמין וגם בנוגע לטענותיו הרפואיות הנתענות (אלצהיימר, סכרת וכו') לא הוצגו כל מסמכים
המעידים על כך שהנאשם סובל ממחלות אלו.

עוד יצוין שחקירות אלו התפרסו על פני כשבוע ימים וגם אם אצא בנקודת הנחה כי ביום האירוע הנאשם סבל
מכאבים כתוצאה מהירי באקדח הטייזר, לא ניתן לומר זאת על חקירתו כשבוע לאחר מכן. בנוסף, טענה זו לא
הועלתה ע"י הנאשם בשום שלב במהלך חקירותיו. מנ/2- מסמך מבית החולים רמב"ם, אליו מפנה הנאשם נכתב
כי "אין כעת בעיה דחופה שמצריכה המשך בירור במסגרת מיון". לפיכך, הנאשם שוחרר מבית החולים ללא
המלצות מיוחדות למעט הערה לפיה במידה של החמרה יש לפנות לחדר המיון.

114. גם מעדויות השוטרים עולה כי הנאשם היה כשיר להיחקר. מעדותו של השוטר פיראס עיסאת עלה
שהנאשם היה כשיר להיחקר, כדבריו-"ראשית, החקירה מצולמת, אני לא יודע מה פשר דבריו ולמה
טען ככה, כנראה התחיל להכנס לאישום, יש כאלה חשודים שמתחילים לספר את מה שקרה
והחקירה מצולמת אפשר להתרשם ממצב בריאותי בצילום" ובהמשך-"מהתרשמות שלי שהיה ניתן
לחקור אותו, הוא גם לא התלונן ושיתף פעולה בחקירה ומסר את דבריו באופן שוטף והיה ניתן
לחקור אותו. הוא אמר שיש לו פציעות ויש לו דם אבל היה ניתן לחקור אותו". העד הופנה לעמ' 4
שורות 14-19 שם סיפר חוויה קשה שעבר שעות ספורות לפני חקירתו שבגינן קיבל טיפול רפואי והומלץ על
חופש מחלה והשיב-"לדעתי היה ניתן לחקור אותו ומבחינה רפואית היה כשיר, לפי ההתרשמות שלי.
נכון שאני לא רופא אבל ניתן לחקור אותו" (עמ' 56 לפרוטוקול ש' 20-31). בהמשך עדותו הוסיף שלו
היה סבור שלא ניתן לחקור את הנאשם נוכח מצבו, לא היה מבצע חקירה וכי ניתן להתרשם מתיעוד
החקירה שצולמה.

מעדותו של מחמוד חטיב, שחקר את הנאשם ביום 24.5.18, יום לאחר מועד מעצרו, עלה כי הנאשם היה כשיר
להיחקר ולא טען בפניו לבעיה רפואית כלשהי והוסיף שהנאשם ביקש להיחקר, כלשונו-"אתה חושב שהוא לא

רוצה חקירה בגלל מצבו הבריאותי? אני לא שמעתי ממנו שהוא אומר לי שיש לו בעיה רפואית, אז מה הבעיה פה? הוא הציג שיש לו בעיה רפואית? לא". החוקר חטיב שלל שפעל בניגוד להמלצות וטען שהנאשם שוחרר מבית החולים והיה כשיר להיחקר (עמ' 78 לפרוטוקול ש'27- עמ' 80 ש'16).

115. בתשובתו של הנאשם לכתב האישום שהוגשה ביום 10.12.18 טען הנאשם שהוא מודה באחזקת הסם, אולם חולק על הכמות הסופית, כאשר לטענתו מדובר בסם המיועד לצריכתו העצמית וכן הסם מעורבב עם חומרים נוספים "כך שספק באם הכמות המדויקת היא זו שמיוחסת לו בכתב האישום" (סעיף 2 לתשובה המפורשת לאישום). עוד טען הנאשם כי הודאתו ניתנה שלא מרצונו החופשי וזאת עקב מצבו הבריאותי הרעוע והיותו ב"קריז" בעת חקירותיו (סעיף 4 לתשובה).

116. כפי שצוין לעיל, לא התרשמתי כי הודאתו של הנאשם במשטרה (שעולות בקנה אחד עם תשובתו לאישום) ניתנה שלא מרצונו החופשי ואני דוחה את טענתו בהקשר זה. יודגש כי הנאשם הודה באחזקת 30 גרם הרואין ולא במיוחס לו בכתב האישום.

טענת הנאשם בנוגע להחזקת הסם לצורך שימוש עצמי

117. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי הסמים שנתפסו אינם שלו. הנאשם נשאל בעדותו האם הוא מאשר שבתאריך החיפוש ב-23.5.18 החזיק בבית סם מסוג הרואין והשיב- **"לא ראיתי דבר כזה, אני הופתעתי כשאמרו לי את זה"**. הנאשם הופנה לסעיף 2 מהתשובה שלו לכתב האישום שם נכתב- **"הנאשם מודה בהחזקת הסם, אולם חולק על הכמות הסופית, לטענתו הסם יועד לצריכתו העצמית וכי הסם מעורבב בכל מיני חומרים, כך שספק אם הכמות המדויקת היא זו המיוחסת לו בכתב האישום"** וגם בסעיף 7 **"הנאשם מודה ברישא של סעיף 4 לכתב האישום בכל הקשור להחזקת הסמים, חולק על המשקל הסופי וכופר שהסם יועד שלא לצריכתו העצמית"** (הוגש בתאריך 10.12.18). הנאשם השיב- **"לא רציתי לתת עדות בחקירה, בקושי דיבר איתי, אמרתי שאני קניתי לצריכה עצמית, יכול להיות שהשתמשתי וזה נגמר ולא הייתי ער בזמן חקירה"**. כאשר נאמר לנאשם שלא מדובר בחקירתו אלא בתשובה לכתב האישום שנמסרה מספר חודשים לאחר מכן, השיב- **"אני יודע שאין לי סמים, איזה סמים איזה? אמרתי להם שמה שיש ואתם תופסים זה שלי אבל לא סמים, אני משתמש לא סוחר. לשאלת ביהמ"ש אני משיב שזה לא שלי, אני לא ראיתי מאיפה תפסו את זה גם, אפילו הילד לא יודע"** ובהמשך- **"אני לא ראיתי ולא יודע בסם הזה, אני אמרתי. הייתי גם מבולבל. התובע מדבר לבד. אני מתכוון לחוקר"**. הנאשם נשאל האם אמר שהחזיק סמים לשימוש עצמי והשיב- **"אני הייתי משתמש, זה כמות קטנה בשביל צריכה עצמית"** (עמ' 97 לפרוטוקול ש'7- עמ' 98 ש'8). בהמשך טען- **"אין, למה אני הופתעתי שאמרו לי על הסמים האלה"** וטען ש"מישהו שם על הרצפה" ו"מישהו שם לי במגירה דבר כזה". הנאשם חזר על כך שלא טען שהחזיק 30 גרם הרואין וכי החוקר אמר זאת (עמ' 101 לפרוטוקול ש'28-10). בהמשך עדותו, טען שאמר לחוקר שהוא שתל את הסם (עמ' 102 לפרוטוקול ש'32- עמ' 103 ש'5). זה המקום לציין כי אני דוחה את טענת הנאשם לפיה מדובר בנקמה של השוטר בוויס, נוכח האירוע בשנת 1995 (עמ' 107 לפרוטוקול). מעבר לכך שמצאתי כי גרסת הנאשם שקרית, אין זה הגיוני שבוויס ימתין משך 25 שנה על מנת לנקום בנאשם בגין אירוע משנת 1995. זאת ועוד, מצאתי את עדויות השוטרים שהיו במקום והעידו על לשון איומי הנאשם כלפיו, כמהימנים כפי שיובהר

בהמשך.

הנאשם נשאל האם לאורך כל חקירותיו אישר שהסמים שנמצאו הם שלו והשיב-**"אין סמים בכמות הזו, מה שיש לי זה השימוש שלי"** ובהמשך-**"אולי אמרתי אני לא זוכר, מהבלבול, מהמכות ומהטייזרים, אני לא זוכר, תסתכל על הסרטון, איך אני גמור"**. הנאשם לא זכר את הפרטים שמסר מרצונו החופשי וטען שהיה מבולבל. כאשר נאמר לו שלא נראה שהופעל עליו שום לחץ ונראה שהוא שותק או ישן בחקירותיו, השיב-**"המוח שלי מהסמים, לא בכוונה, הייתי גמור מהסמים, גם לא נתנו 10 ימים טיפול, מהקריז, גם המצב הבריאותי, המכות והבעיטות שקיבלתי, הטייזר שקיבלתי, גם היה לי סימנים, הבגדים, הכל נדבק בדם. הייתי זרוק"**. הנאשם נשאל מדוע לא התלונן בחקירות על בעיה רפואית והשיב-**"אני זוכר שהרדימו אותי והוציאו את הטייזרים... אמרתי להם במרפאה וגם בבית חולים על הריאות ולא עשו לי צילום, הריאות שלי גמורות"** ובהמשך-**"אמרתי, לחוקר מחמוד ח'טיב. הוא אמר לי אני יודע שאתה בקריז. תעברי על החקירות ואת תשמעי את המילה "אתה בקריז"**. הנאשם השיב שהוא לא יכול היה להתלונן על בעיה חריפה (עמ' 112 לפרוטוקול ש' 18- עמ' 113 ש' 23).

118. הנאשם בעדותו בבית המשפט טען שמדובר בסמים שרכש בעכו, בעיר העתיקה, וכי דובר בכמות קטנה- 3 שקיות קטנות שהן כ-3 גרם, לא יותר (עמ' 99 לפרוטוקול ש' 24-3). הנאשם השיב שלא נטל את שלושת המנות בו זמנית- אחרת היה מת (עמ' 99 לפרוטוקול ש' 30-29) אך אישר שהשתמש בסמים שרכש. בעדותו, שלל הנאשם שהודה שנתפסו 30 גרם וטען שמדובר בדברי החוקר (עמ' 101 לפרוטוקול ש' 28-25). עוד טען הנאשם שנתפסו בביתו במהלך החיפוש 500-600 טפסים של ווינר או צ'אנס אך אין לכך כל תיעוד בדוחות המשטריים (עמ' 106 לפרוטוקול ש' 27-17). עוד טען הנאשם כי המשקלים שנתפסו בביתו מקולקלים ושיתכן והיו שם 2-3 ולא 5 כנטען (עמ' 98 לפרוטוקול ש' 20-12) וטען שחומרי האריזה שייכים לגרושתו, שהיתה מכינה עוגות, על אף שבהמשך עדותו טען שהוא גרוש שנים רבות (עמ' 108 לפרוטוקול ש' 29-4). כפי שצוין לעיל, אני דוחה את גרסתו של הנאשם בבית המשפט כגרסה שקרית.

119. באשר למימון הסמים טען הנאשם שאינו עובד וכי הוריו מסייעים לו כלכלית. עוד טען שזכה בסך של 15,000 ₪ בתחנת דלק מעל לביתו אצל מישוה ממשפחת דמוני שיוכל לאשר את דבר זכייתו (עמ' 108 לפרוטוקול ש' 26- עמ' 109 ש' 3). יודגש כי במהלך חקירתו החוזרת של הנאשם הוגש לבית המשפט אישור זכייה בסך 2,000 ₪ מיום 14.5.18 ואישור נוסף של 15 ₪ (בעת הגשתו נטען כי מדובר בזכייה בסך 1,500 ₪). יודגש כי קבלות אלו אינן מהוות הסבר מספק לסכום שנתפס בביתו של הנאשם- 15,000 ₪, המהווה סכום הגדול מסכום הזכייה הנתען, וזאת בייחוד שהנאשם עצמו מאשר כי רכש סמים בכספי הזכייה. יודגש כי מדובר בנאשם שאינו עובד, כפי שעלה מעדותו ועדות אחיו ולא ניתן הסבר סביר בנוגע לסכום הכסף שנתפס. מה גם הנאשם נמנע מלהביא את הוריו לעדות על מנת שיאשרו את תמיכתם הכלכלית בו ואת אותו אדם ממשפחת דמוני שטען שיוכל לאשר את זכייתו. אי הבאתם לעדות, משמשת כנגדו (י' קדמי, על הראיות, 2009, חלק רביעי, עמ' 1697).

120. באשר לחזקת הסחר, בהתאם לחזקה הקבועה בסעיף 31 (3) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973- מי שמחזיק סם מהסוג המפורט בתוספת השנייה בכמות העולה על הכמות המפורטת- חזקה שהחזיק סם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור. באשר לסם שנתפס בבית הנאשם- מסוג הרואין- נקבע בתוספת השנייה שהחזקת כמות של מעל 0.3 גרם נחשבת להחזקה שלא לצריכה

עצמית. במקרה דנן, הנאשם הודה בהחזקת 30 גרם הרואין ועליו מוטל הנטל לסתור, זאת בהתאם לפסיקה (ת"פ 183/02 (חי') **מדינת ישראל נ' אשורוב** (נבו, 11.9.02), לפיה לצורך הפרכת החזקה יש לעמוד בשני תנאים מצטברים- הצורך והיכולת להשתמש בכמות שנתפסה בפרק זמן סביר וכן קיומם של מקור מימון עצמי לכמות הסם המוחזקת. יודגש כי מדובר בחזקה שבחוק ובתור שכזו, על הנאשם להפריכה, לא על ידי יצירת ספק, אלא על ידי הטיית מאזן ההסתברויות.

121. כאמור לעיל, הנאשם אינו עובד כפי שעלה מעדותו ועדות אחיו (עמ' 108 לפרוטוקול ש' 16-18, עמ' 45 ש' 5-6, עמ' 41 ש' 4-5). עוד עלה כי הנאשם העלה מספר גרסאות בנוגע לכמות היומית בה הוא משתמש, אם כי טען שלאחרונה רכש 3 מנות שהן כ-3 גרם, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם הכמות שהודה שהיתה ברשותו. מכאן, על אף שהנאשם נרקומן מזה שנים רבות, לא ניתן לומר כי הוכח שדובר בשימוש עצמי, לא הוכחו מקורות המימון כאמור לעיל.

היות ולטעמי החיפוש לא היה חוקי כפי שצוין לעיל בהרחבה, אך הנאשם הודה בהחזקת 30 גר' סמים לצורך שימוש עצמי, עולה האפשרות שהיה מקום להרשיעו בהחזקת הסם ביחס לכמות בה הודה בלבד. כפי שהובהר לעיל, גרסתו של הנאשם במשטרה ניתנה לטעמי מרצונו החופשי ותוך שהיה כשיר, בעוד שאת עדותו בבית המשפט מצאתי כשקריית.

122. במקרה דנן, מחד, קיים האינטרס הציבורי של הגנה על הציבור והעמדת עבריינים לדין ומאידך, האינטרס הציבורי של הגנה על חפים מפשע כנגד שתילת ראיות ע"י גורם כלשהו. לו גרסתו של הנאשם במשטרה היתה מתיישבת, ואילו באופן כללי, עם הכמות או המשקל של הסמים שנתפסו, דהיינו, היו נתפסות 2 שקיות של 30 גר' כל אחת, או אף כמויות דומות, יתכן והיה מקום לקבל את גרסתו לפיה שקית אחת היתה בבעלותו, בעוד שהשנייה יתכן והשתלה ע"י מאן דהוא כפי שטען. הואיל ונתפסו 2 שקיות, האחת במשקל 62.85 גרם והשנייה במשקל 2.41 גרם -ממצא שלא מתיישב עם גרסתו - לא אוכל לקבל את גרסתו בהקשר זה ועל כן יש להרשיעו במיוחס לו בכתב האישום.

עבירת האיומים

123. באשר לעבירת האיומים נשאל הנאשם בעדותו בבית המשפט, האם החל להשתולל וניסה להתקרב לשוטר בוויס והשיב-"לא נכון. **(העד מחיך)**". כאשר נאמר לו שאיים עליו ואמר לו שישב מעצר אבל כשישחרר יפגוש אותו כי עבאלין קרובה לק. אתא, השיב-"**אמרתי לו אני נכנס למעצר ויוצא ממעצר אני יחזור אני אהיה בעאבלין או בק. אתא**". הנאשם נשאל באיזה הקשר אמר זאת והשיב-"**אמרתי לו אתה רוצה להכניס אותי לבית סוהר? אני אשתחרר, לפעמים אני יושן גם בקריות**". כאשר נאמר לו שכמה שוטרים שמעו את האיום, השיב-"**ולא תקפתי אותו. אני אלים, תסתכלי על העבר שלי, אני אלים ותוקף שוטרים, למה לא תקפתי אותו? תבדקי בעבר שלי**". הנאשם עמד על כך שלא איים (עמ' 111 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 112 ש' 8).

מעדותו של רס"ר אלון קרביץ עלה שהנאשם פנה לבוויס "**ואיים עליו ואמר שהוא יודע איפה הוא גר ועוד איזה משפט שרשמתי, משהו לגבי שהוא יצא מהכלא, רשמתי את זה בדוח הפעולה הנוסף שלי ישר שהגעתי למשרד (ת/9)**" (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 12-14).

בת/9 ציין רס"ר קרביץ כי "שמעתי את כסאב מטר מאיים על הרכז בוויס לוי, אומר לבוויס - **"אני יודע איפה אתה גר! ומבצע תנועת ידיים אל עבר המותניים שלו ואמר- "אחרי שאני אשתחרר מהכלא, אעבלין וקריות, הם מאוד קרובות".**

מעדותו של בוויס לוי עלה שהנאשם השמיע כלפיו דברים שנשמעו כאיום-**"בפשטות, לא משנה כמה זמן הוא יושב במעצר או כמה פעמים, אנחנו עוד נפגש והוא יודע איפה אני גר"** (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 12-16). בהמשך, אישר שסבר שהאמירה המאיימת הופנתה כלפיו ותיאר שבשנת 1995 הנאשם דקר אותו ליד העין עם סכין יפנית (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 1-7).

כאשר נאמר לו ששוטרים אחרים ציינו דברים שונים בקשר לנוסח האיום, השיב-**"אני לא אחראי על הזיכרון של אחרים, מה ששמעתי ציינתי בעדותי וכתבתי"** (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 20-22). בהמשך, התייחס לנוסח האיום, כדבריו-**"מה שזכור לי, אני אשב 9-10 חבסות, הכוונה כינוי לתקופות מעצר, אנחנו עוד ניפגש, קריית אתא ועיבלין הם לא רחוקים"**. בוויס לא ידע להסביר בעדותו מדוע בת/17 לא ציין חבסות. עוד עלה מעדותו שיתר השוטרים אינם יודעים מה אירע בשנת 1995 (עמ' 23 לפרוטוקול ש' 2-9).

מעדותו של רס"ר כפיר דדון עולה כי הנאשם פנה לבוויס ואמר-**"אני יודע איפה אתה גר, בקריית אתא, אני מוכן לשבת עליך חבסה"** (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 19-21). רס"ר דדון הופנה בעדותו לת/6 שם נרשם בעמ' 2 שהנאשם אמר לבוויס אני אשב חבסה להבדיל מאשב עליך חבסה והשיב שמה שכתב בדוח הפעולה זה מה ששמע. כאשר נשאל האם מדובר בנוסחו המדויק של האיום, השיב-**"פחות או יותר. זה מה שאני זוכר מאותו האירוע, בלהט העניינים"** (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 1-13).

עוד עלה מעדותו כדלקמן-**"כשהגענו לחיפוש בחדר שינה הנאשם היה כבול בידיים וברגליים וכבר עצור. אני מעיין בדוח. בווס הרכז מודיעין היה בחדר שינה גם, ואז הנאשם התחיל להשתולל לכיוון בוויס ואמר לו דברים כמו "עיבלין וקריית אתא מאוד קרובים אני לא אשכח מה היה ב-95"**. דדון השיב שהוא זוכר את האירוע אך את המילים המדויקות קורא מהדוח. העד שלל שהוא כתב מילים שלא נשמעו מפיו של הנאשם ושכתב את מה ששמע. העד אישר ששמע בבירור את שנת 95. העד השיב ששמע זאת מהנאשם ופירט-**"מהנאשם. לשאלת בית המשפט האם דיבר בצורה ברורה אני משיב שצחק והשתולל עם הידיים. (העד מדגים)"**. הוא שלל שהנאשם לחש זאת לבוויס. לדבריו, הוא אישית היה צמוד אליו ושמע באופן ברור. עוד אישר שכולם שמעו זאת באופן ברור. דדון שלל שניסה לברר מה זה שנת 95 ואישר שעד היום לא יודע למה הכוונה (עמ' 37 לפרוטוקול ש' 10-38 ש' 13).

דדון נשאל האם מישהו היה אומר לו זאת היה מרגיש מאוים והשיב-**"ספציפית את העניין הזה לא הייתי מרגיש מאוים, אבל שאני מוסיף לעניין שהוא כבול ושהוא מנסה להתקרב לבוויס כן הייתי מרגיש מאוים"**. עוד אישר שהנאשם היה פצוע ודימם והשיב שהיה במרחק של כ-2 מטר בערך מבוויס. דדון נשאל האם הנאשם ניסה לתקוף את בוויס והשיב-**"ניסה להגיע אליו וניסה לתקוף אותו (העד מדגים)"**. דדון אישר שחשש ובחר לרתק את הנאשם ולהשכיבו תוך שימוש בכח. הוא נשאל ממה ממה נבע הצורך בהפעלת כוח כאשר היו שם שלושה בלשים ובוויס היה במרחק והשיב-**"בוויס היה האדם הכי קרוב לנאשם אחריי. אני הייתי הכי קרוב לנאשם, הוא עמד לצידו ובוויס עמד מולנו, אני מדגים את הסיטואציה, אני עמדתי ביניהם, שניהם במרחק יד ממני, אני לא זוכר איפה כל השאר עמדו"**. דדון אישר שזכור לו שהנאשם אמר שהוא זוכר מה היה ב-95' והמרחק בין ק. אתא לעיבלין מאוד קרובים. עוד אישר שזה נאמר בקול רם. עוד נשאל האם זכור לו שהנאשם

אמר לרכז בוויס שהוא ישב עליו חבסה ו/או אני מוכן לשבת 9-10 חבסות ו/או גם אם אני אשב 9-10 חבסות אני אגיע אלייך הביתה והשיב שאינו זוכר ושהוא אמר גם הרבה דברים בערבית. דדון נשאל האם אמר זאת בעברית והשיב-"מה שאמר בעברית שאני שמעתי זה מה שרשמתי, היו דברים שאמר תוך כדי שריתקתי אותו למיטה בעברית ובערבית אבל זה אני כבר לא זוכר". בהמשך, חזר על כך שמה שאמר והבין הוא רשם (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 39 ש' 18).

מעדותו של משה דץ, עלה כי כאשר הגיעו לחדר השינה-"בוויס הרכז מודיעין היה בחדר שינה גם, ואז הנאשם התחיל להשתולל לכיוון בוויס ואמר לו דברים כמו "אעבלין וקריית אתא מאוד קרובים אני לא אשכח מה היה ב-95". דץ אישר בעדותו ששמע בבירור שהנאשם התייחס לשנת 1995 וששמע זאת מהנאשם. הוא שלל שניסה לברר למה הכוונה ואישר שעד היום אינו יודע למה התכוון הנאשם בדבריו (עמ' 37 לפרוטוקול ש' 10- עמ' 38 ש' 13).

עוד נשאל דץ בעדותו בבית המשפט, האם במצב בו מישהו היה אומר לו זאת היה מרגיש מאוים והשיב-"ספציפית את העניין הזה לא הייתי מרגיש מאוים, אבל שאני מוסיף לעניין שהוא כבול ושהוא מנסה להתקרב לבוויס כן הייתי מרגיש מאוים". דץ אישר שזכור לו שהנאשם אמר שהוא זוכר מה היה ב-95' והמרחק בין ק. אתא לעיבלין מאוד קרובים. עוד אישר שזה נאמר בקול רם. העד נשאל האם זכור לו שהנאשם אמר לרכז בוויס שהוא ישב עליו חבסה ו/או אני מוכן לשבת 9-10 חבסות ו/או גם אם אני אשב 9-10 חבסות אני אגיע אלייך הביתה והשיב שאינו זוכר ושהוא אמר גם הרבה דברים בערבית. העד נשאל האם אמר זאת בעברית והשיב-"מה שאמר בעברית שאני שמעתי זה מה שרשמתי, היו דברים שאמר תוך כדי שריתקתי אותו למיטה בעברית ובערבית אבל זה אני כבר לא זוכר". העד חזר על כך שמה שאמר והבין הוא רשם (עמ' 38 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 39 ש' 18).

124. אציין כי עדויות השוטרים בעניין זה מהימנות בעיניי. אומנם, יש אי דיוקים בין הנוסח המדויק של האיום שכל אחד מהשוטרים שמע אך מדובר באירוע דינאמי וכל אחד מהשוטרים עמד במיקום שונה או היה עסוק בחלק אחר בחיפוש. בנוסף, מדובר בשמיעה סובייקטיבית של כל אחד מהנוכחים. כאשר לטענת ההגנה לפיה כפיר דדון העיד שידע אודות האירוע, בניגוד לעדות בוויס לפיה אף אחד לא ידע, אני דוחה את הטענה לפיה מדובר בתיאום עדויות שכן ראשית, יתר העדים העידו שעד היום אינם יודעים למה היתה הכוונה בהתייחסות הנאשם לשנת 1995 ושנית, יתכן ובוויס בדבריו התכוון לכך שמרבית השוטרים אינם יודעים במה מדובר ושכח שסיפר על כך לדדון. עוד יאמר בהקשר זה כי אני דוחה את טענת הנאשם לפיה מדובר בגרסאות מתואמות ביחס לכל האירוע, שכן לו דובר בתיאום גרסאות, סביר להניח שהגרסאות היו זהות. גם הסברו של הנאשם לפרש הדברים- לפיהם אמר לבוויס שיחזור מהכלא וישן בקריות והציג זאת כאילו המדובר באמירה כללית ולא מאיימת, אינם סבירים בנסיבות המקרה ומנוגדים ליתר העדויות. גרסתו של הנאשם בהקשר זה שקרית ואני דוחה אותה על הסף.

125. לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בלבד- עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ועבירת איומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים